

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

בתי משפט וסדרי דין – סדר דין פלילי

עונשין ומשפט פלילי – סדר דין פלילי

תוכן ענינים

7	Go	פרק א': הוראות כלליות	
11	Go	הגדרות	סעיף 1
11	Go	תחילה	סעיף 2
11	Go	סדרי דין באין הוראות	סעיף 3
11	Go	אי צירוף תביעה אזרחית	סעיף 4
11	Go	אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	סעיף 5
12	Go	סמכות מקומית	סעיף 6
12	Go	סמכות בצירוף אישומים או נאשמים	סעיף 7
12	Go	סמכות באין אחיזה בשום מקום	סעיף 8
12	Go	התיישנות עבירות	סעיף 9
13	Go	התיישנות ענשים	סעיף 10
13	Go	פרק ב': בעלי הדין וייצוגם	
13	Go	המאשים המדינה	סעיף 11
13	Go	התובעים	סעיף 12
13	Go	העמדת סניגור	סעיף 13
13	Go	סייג לבחירת סניגור	סעיף 14
13	Go	מינוי סניגור מטעם בית המשפט	סעיף 15
14	Go	הודעה בדבר נאשם הצפוי למאסר בפועל	סעיף 15א
14	Go	איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג	סעיף 15ב
15	Go	תפקידי סניגור שמינהו בית המשפט	סעיף 16
15	Go	הפסקת ייצוג של סניגור	סעיף 17
15	Go	חילוף סניגורים	סעיף 18
15	Go	הוצאות ההגנה	סעיף 19
15	Go	איסור קבלת שכר	סעיף 20
15	Go	פרק ג': מעצר הנאשם ושחרורו	
15	Go	סימן א': מעצר	
15	Go	דרכי הביצוע	סעיף 26
15	Go	תיקון	סעיף 27
17	Go	סימן ג': שחרור מלא	
17	Go	פרק ד': הליכים שלפני המשפט	
17	Go	סימן א': תלונה, חקירה והעמדה לדין	
17	Go	תלונה	סעיף 58
17	Go	חקירת המשטרה [53]	סעיף 59
17	Go	החלטה שלא לחקור בעבירות מין או אלימות כלפי בן זוג	סעיף 59א
18	Go	העברת חומר חקירה לפרקליט או לתובע משטרתי	סעיף 60
19	Go	יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירת פשע	סעיף 60א
20	Go	המשך החקירה [56]	סעיף 61

20	Go	העמדה לדין וסגירת תיק	סעיף 62
20	Go	סגירת תיק בעבירת מין או אלימות כלפי בן זוג	סעיף 62א
21	Go	הודעה על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין	סעיף 63
21	Go	ערר	סעיף 64
22	Go	מועד לערר [59]	סעיף 65
22	Go	מתן החלטה בערר	סעיף 65א
22	Go	הודעה על החלטה בערר	סעיף 65ב
22	Go	כתב אישום	סעיף 67
22	Go	סימן א'1: סגירת תיק בהסדר	
22	Go	סגירת תיק בהסדר	סעיף 67א
23	Go	הוראות לעניין עריכת הסדר	סעיף 67ב
23	Go	תנאי ההסדר	סעיף 67ג
24	Go	עיון בחומר חקירה לפני חתימה על הסדר	סעיף 67ד
24	Go	תוכן ההסדר	סעיף 67ה
24	Go	עילת סגירת תיק בהסדר	סעיף 67ו
24	Go	סירוב להסדר או הפרת תנאי	סעיף 67ז
25	Go	פרסום בדבר הסדרים	סעיף 67ח
25	Go	הכללת עמידה בתנאי תכנית טיפול, תיקון ושיקום בהסדר	סעיף 67ט
25	Go	הנחיות לעניין תחולה	סעיף 67י
25	Go	שינוי התוספת הרביעית, התוספת החמישית והתוספת השישית	סעיף 67יא
25	Go	דיווח לכנסת	סעיף 67יב
25	Go	סימן ב': קובלנה	
25	Go	קובלנה	סעיף 68
25	Go	קובלנות על עובדי המדינה	סעיף 69
25	Go	דין קובלנה	סעיף 70
26	Go	התביעה בקובלנה	סעיף 71
26	Go	החלפת קובלנה בכתב אישום	סעיף 72
26	Go	העמדת הדיון בקובלנה	סעיף 73
26	Go	סימן ג': עיון בראיות התביעה	
26	Go	עיון בחומר החקירה [67]	סעיף 74
27	Go	דרכי העיון וההעתקה	סעיף 75
27	Go	עונשין	סעיף 76
27	Go	סייג להבאת ראיות	סעיף 77
27	Go	חומר סודי	סעיף 78
27	Go	המצאת ראיות שבידי קובל	סעיף 79
27	Go	סייג לזכות העיון בחומר הראיות	סעיף 80
27	Go	שמירת דין	סעיף 81
27	Go	סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה	
27	Go	הגדרות	סעיף 82
27	Go	עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה	סעיף 83
27	Go	סייג להבאת ראיות	סעיף 84
27	Go	סימן ה': אישום	
27	Go	תוכן כתב האישום	סעיף 85
28	Go	צירוף אישומים	סעיף 86
28	Go	צירוף נאשמים	סעיף 87
28	Go	הפרדת המשפט	סעיף 88
28	Go	כתב אישום חדש בהפרדת המשפט	סעיף 89
28	Go	איחוד משפטים	סעיף 90

28	Go	תיקון כתב אישום בידי התובע	סעיף 91
28	Go	תיקון כתב אישום בידי בית המשפט	סעיף 92
28	Go	חזרה מאישום	סעיף 93
28	Go	תוצאות חזרה מאישום	סעיף 94
29	Go	התליית הליכים	סעיף 94א
29	Go	סימן ו': זימון למשפט	
29	Go	הזמנה למשפט [85]	סעיף 95
29	Go	תוכן ההזמנה	סעיף 96
29	Go	הודעה על דחיית מועד	סעיף 97
29	Go	צורת ההזמנה [88]	סעיף 98
29	Go	צו הבאה	סעיף 99
29	Go	תחולת סעיפים אחרים	סעיף 100
29	Go	מסירה עם מעצר	סעיף 101
29	Go	שחרור בערובה	סעיף 102
29	Go	הבאה לבית המשפט	סעיף 103
30	Go	תפיסת נכסי נאשם שנמלט	סעיף 104
30	Go	סימן ז': הזמנת עדים והמצאת מסמכים	
30	Go	פירושים	סעיף 105
30	Go	הזמנת עד	סעיף 106
30	Go	צורת ההזמנה ותכנה [97]	סעיף 107
30	Go	צו להמצאת מסמכים ומוצגים	סעיף 108
30	Go	הזמנת עד על אתר	סעיף 109
30	Go	עד שנבצר ממנו לבוא לבית המשפט	סעיף 110
30	Go	מומחה מטעם בית המשפט	סעיף 111
30	Go	סימן ח': שמירת ראיות	
30	Go	הגדרות	סעיף 116
31	Go	גביה מוקדמת של עדות [106]	סעיף 117
31	Go	גביה מוקדמת של עדות של ילד	סעיף 117א
31	Go	עדות מוקדמת של אדם עם מוגבלות	סעיף 117ב
31	Go	נוכחות בעלי דין [107]	סעיף 118
31	Go	סדרי גביית העדות	סעיף 119
31	Go	חתימת הפרוטוקול [109]	סעיף 120
31	Go	תיעוד חזותי של עדות מוקדמת	סעיף 120א
32	Go	העדות כראיה במשפט [110]	סעיף 121
32	Go	עדות שנגבתה שלא בפני בעל דין	סעיף 122
32	Go	סימן ט': הודיה בכתב	
32	Go	הודיה בכתב	סעיף 123
32	Go	הודיה בכתב אינה מונעת טענות מקדמיות	סעיף 124
32	Go	פרק ה': הליכי המשפט	
32	Go	סימן א': מועד המשפט	
32	Go	רציפות המשפט	סעיף 125
32	Go	סימן ב': נוכחות בעלי הדין	
32	Go	נוכחות הנאשם	סעיף 126
32	Go	נוכחות מורשים של תאגיד	סעיף 127
32	Go	שפיטה לא בפני הנאשם בתחילת המשפט	סעיף 128
32	Go	אין לגזור מאסר לא בפני הנאשם [119]	סעיף 129
33	Go	דרכי הטלת מאסר במקום קנס	סעיף 129א
33	Go	שפיטת נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט	סעיף 130

34	Go	הודעת ההליכים לנידון שלא בפניו	סעיף 131
34	Go	שפיטה שלא בפני הנאשם מטעמי בריאות	סעיף 132
34	Go	העדר תובע	סעיף 133
34	Go	סימן ג': פרוטוקול ותרגום	
34	Go	ניהול פרוטוקול [122]	סעיף 134
34	Go	רישום הפרוטוקול	סעיף 135
34	Go	צירוף מסמכים לפרוטוקול	סעיף 136
34	Go	תיקון פרוטוקול	סעיף 137
34	Go	רישום תיקון	סעיף 138
34	Go	הפרוטוקול ראיה לכאורה	סעיף 139
34	Go	מתרגם לנאשם	סעיף 140
34	Go	ראיה שלא בעברית	סעיף 141
35	Go	שכרו של מתרגם	סעיף 142
35	Go	סימן ד': פתיחת המשפט	
35	Go	תחילת המשפט	סעיף 143
35	Go	דיון מקדמי	סעיף 143א
36	Go	הסכמה בדבר עובדות וראיות	סעיף 144
36	Go	הסברת זכויות הנאשם להגנתו	סעיף 145
36	Go	מועד לטענת פסלות [132א]	סעיף 146
36	Go	ערעור על החלטה בטענת פסלות	סעיף 147
36	Go	סייג לטענת פסלות	סעיף 148
36	Go	טענות מקדמיות	סעיף 149
36	Go	דיון בטענה מקדמית [134]	סעיף 150
36	Go	טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט	סעיף 151
37	Go	תשובת הנאשם לאישום	סעיף 152
37	Go	חזרה מהודיה	סעיף 153
37	Go	דין עובדה שהודו בה	סעיף 154
37	Go	פסק דין של נאשם שהודה	סעיף 155
37	Go	סימן ה': בירור האשמה	
37	Go	פרשת התביעה	סעיף 156
37	Go	סיום פרשת התביעה	סעיף 157
37	Go	זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה	סעיף 158
37	Go	פרשת ההגנה	סעיף 159
38	Go	סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים	סעיף 160
38	Go	דבר הנאשם	סעיף 161
38	Go	שתיקת הנאשם [145א]	סעיף 162
38	Go	סייג לחקירת נאשם	סעיף 163
38	Go	סיום פרשת ההגנה	סעיף 164
38	Go	ראיות נוספות מטעם התובע	סעיף 165
38	Go	סתירת ראיות נוספות	סעיף 166
38	Go	ראיות מטעם בית המשפט	סעיף 167
38	Go	סתירת ראיות מטעם בית המשפט	סעיף 168
38	Go	סיכומים לענין האשמה	סעיף 169
38	Go	נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדין [152א]	סעיף 170
38	Go	נאשם ששב להיות מסוגל לעמוד בדין	סעיף 171
39	Go	סימן ו': סדר חקירת עדים	
39	Go	עדים יעידו זה שלא בפני זה	סעיף 172
39	Go	אזהרת עד	סעיף 173

39	Go	חקירת עד בידי בעלי הדין	סעיף 174
39	Go	חקירה בידי בית המשפט	סעיף 175
39	Go	חקירה נוספת בידי בעלי הדין	סעיף 176
39	Go	עדים במשפט של נאשמים אחדים	סעיף 177
39	Go	עד תביעה שלא נקרא להעיד	סעיף 178
39	Go	עד עויין	סעיף 179
39	Go	זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים	סעיף 180
39	Go	עדות מטעם בית המשפט	סעיף 181
39	Go	מועד למתן הכרעת דין	סעיף 181א
39	Go	סימן ז': פסק הדין	
39	Go	הכרעת הדין	סעיף 182
40	Go	נימוקים בזיכוי	סעיף 183
40	Go	הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום	סעיף 184
40	Go	הרשעה בעבירה שאינה בתחום הסמכות	סעיף 185
40	Go	הרשעה בעבירות אחדות	סעיף 186
40	Go	ראיות לקביעת העונש	סעיף 187
41	Go	דרכי הוכחה [170]	סעיף 188
41	Go	דברי הנאשם וראיותיו	סעיף 189
41	Go	ראיות נוספות לקביעת העונש	סעיף 190
41	Go	גילוי תסקיר ותוצאות בדיקות וחקירות	סעיף 191
41	Go	גילוי תסקיר לפי סעיף 187	סעיף 191א
41	Go	סיכומים לענין העונש	סעיף 192
41	Go	ביטול הרשעה	סעיף 192א
42	Go	גזר הדין	סעיף 193
42	Go	שמירת דינים	סעיף 194
42	Go	פסק הדין	סעיף 195
42	Go	הסברה על זכות ערעור	סעיף 196
42	Go	פרק ו': ערעור	
42	Go	פירושים	סעיף 197
42	Go	הגשת ערעור [179]	סעיף 198
42	Go	תקופת ערעור	סעיף 199
42	Go	תקופת ערעור כשפסק הדין ניתן שלא בפני הנאשם	סעיף 200
42	Go	הארכת מועדים [182]	סעיף 201
42	Go	ערעור אוטומטי	סעיף 202
42	Go	נימוקי ערעור [184]	סעיף 203
42	Go	תיקון הודעת ערעור ונימוקיו	סעיף 204
42	Go	דיון לפי בקשת רשות	סעיף 205
42	Go	חזרה מערעור	סעיף 206
42	Go	איחוד ערעורים	סעיף 207
42	Go	דיון בפני בעלי הדין [189]	סעיף 208
42	Go	ביטול דחיית הערעור	סעיף 208א
43	Go	טענת פסלות שופט בערעור	סעיף 209
43	Go	סדר הטענות בערעור	סעיף 210
43	Go	גביית ראיות	סעיף 211
43	Go	שינוי במסקנות	סעיף 212
43	Go	סמכות בית המשפט שלערעור	סעיף 213
43	Go	ראיות במשפט שהוחזר	סעיף 214
43	Go	דחיית ערעור על אף טענה שנתקבלה	סעיף 215

43	Go	הרשעה בעבירה שונה	סעיף 216
43	Go	תנאי להגדלת העונש	סעיף 217
43	Go	קריאת פסק דין בערעור	סעיף 218
43	Go	הסברת זכות הערעור	סעיף 219
43	Go	מתן הוראות אחרות	סעיף 220
44	Go	פרק ז': סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס	
44	Go	קביעת עבירות קנס	סעיף 221
44	Go	עבירת קנס נמשכת	סעיף 222א
44	Go	מועדי המצאה בעבירות קנס	סעיף 225א
45	Go	אי תחולת חוק הנוער	סעיף 226
45	Go	תחולה [201ז]	סעיף 227
45	Go	ברירת משפט	סעיף 228
45	Go	תשלום הקנס	סעיף 229
46	Go	ייעוד קנסות לרשות מקומית	סעיף 229א
46	Go	הזמנה למשפט [201ח	סעיף 230
47	Go	פרק ח': הוראות שונות	
47	Go	עיכוב הליכים	סעיף 231
47	Go	חידוש הליכים	סעיף 232
47	Go	המשך משפט בפני שופט אחר	סעיף 233
47	Go	שינוי בהרכב חבר השופטים	סעיף 234
47	Go	סמכות שופט ואב בית דין [206]	סעיף 235
47	Go	מות הנאשם	סעיף 236
47	Go	המצאת מסמכים	סעיף 237
48	Go	פגמים שאינם פוגמים בדין	סעיף 238
48	Go	סדרי הזמנה בעבירות קלות [213] ת"ט	סעיף 239
48	Go	מסירת הודעה בעבירות תעבורה	סעיף 239א
48	Go	חזקת מסירה לעניין נהיגה בזמן פסילה	סעיף 239ב
49	Go	סדרי דין מיוחדים בעבירות קלות	סעיף 240
49	Go	חוקרים ותובעים לפי חיקוק אחר	סעיף 241
49	Go	סמכות פרקליט מחוז	סעיף 242
49	Go	אצילת סמכויות היועץ המשפטי לממשלה	סעיף 242א
49	Go	שמירת דינים	סעיף 243
49	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 244
49	Go	תחילה	סעיף 245
50	Go	תוספת ראשונה	
50	Go	תוספת ראשונה א'	
54	Go	תוספת שניה	
55	Go	תוספת שלישית	
56	Go	תוספת רביעית	
57	Go	תוספת חמישית	
58	Go	תוספת שישית	
58	Go	תוספת שביעית	

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 *

פרק א': הוראות כלליות

- * פורסם **ס"ח תשמ"ב מס' 1043** מיום 1.3.1982 עמ' 43. ת"ט דפוס **ס"ח תשמ"ב מס' 1052** מיום 1.6.1982 עמ' 170 – פריט 2. **ס"ח תשמ"ב מס' 1054** מיום 22.7.1982 עמ' 176. ת"ט **ס"ח תשמ"ה מס' 1128** מיום 31.12.1984 עמ' 14. הנוסח המשולב בא במקום סדר הדין הפלילי תשכ"ה-1965 ובמקום חוק ביטול התיישנות בפשעים נגד האנושות, תשכ"ו-1966. תחילתו ביום 1.7.1982.
- תוקן **ס"ח תשמ"ב מס' 1048** מיום 30.3.1982 עמ' 96 (**ה"ח תשמ"ב מס' 1575** עמ' 120) – תיקון מס' 1 בסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 14) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 24.3.1982.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1057** מיום 4.8.1982 עמ' 195 (**ה"ח תשמ"ב מס' 1578** עמ' 180) – תיקון מס' 2 בסעיף 12 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 15) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 1.9.1982.
- ק"ת תשמ"ג מס' 4501** מיום 7.6.1983 עמ' 1503 – צו תשמ"ג-1983 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ג-1983.
- ס"ח תשמ"ג מס' 1088** מיום 28.7.1983 עמ' 130 (**ה"ח תשמ"ג מס' 1606** עמ' 36) – תיקון מס' 3 בסעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 18) תשמ"ג-1983.
- ס"ח תשמ"ג מס' 1090** מיום 4.8.1983 עמ' 145 (**ה"ח תשמ"ג מס' 1630** עמ' 186) – תיקון מס' 4 בסעיף 9 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים (תיקון), תשמ"ג-1983.
- ק"ת תשמ"ד: מס' 4594** מיום 12.2.1984 עמ' 948 – צו תשמ"ד-1984 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. **מס' 4674** מיום 29.7.1984 עמ' 2065 – צו (מס' 2) תשמ"ד-1984 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות) (מס' 2), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ד מס' 1118** מיום 7.6.1984 עמ' 145 (**ה"ח תשמ"ד מס' 1665** עמ' 164) – תיקון מס' 5 בסעיף 21 לחוק שמירת הנקיין, תשמ"ד-1984; תחילתו 60 ימים מיום פרסומו.
- ק"ת תשמ"ה מס' 4786** מיום 31.3.1985 עמ' 999 – צו תשמ"ה-1985 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ה-1985; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ה מס' 1149** מיום 3.7.1985 עמ' 140 (**ה"ח תשמ"ה מס' 1709** עמ' 72) – תיקון מס' 6 בסעיף 13 לחוק בתי המשפט (תיקון), תשמ"ה-1985.
- ק"ת תשמ"ו מס' 4885** מיום 20.12.1985 עמ' 299 – צו תשמ"ו-1985 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ו-1985; תחילתו ביום 1.1.1986.
- ק"ת תשמ"ז מס' 5001** מיום 29.1.1987 עמ' 358 – צו תשמ"ז-1987 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ז-1987; תחילתו ביום 1.2.1987.
- ס"ח תשמ"ז מס' 1213** מיום 9.4.1987 עמ' 112 (**ה"ח תשמ"ה מס' 1703** עמ' 30) – תיקון מס' 7.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1246** מיום 31.3.1988 עמ' 66 (**ה"ח תשמ"ז מס' 1814** עמ' 114, **ה"ח תשמ"ח מס' 1872** עמ' 133) – תיקון מס' 8 בסעיף 22 לחוק העונשין (תיקון מס' 23), תשמ"ח-1988.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1256** מיום 21.7.1988 עמ' 121 (**ה"ח תשמ"ח מס' 1884** עמ' 190) – תיקון מס' 9 בסעיף 15 לחוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, תשמ"ח-1988; תחילתו ביום 1.1.1990.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1261** מיום 27.7.1988 עמ' 184 (**ה"ח תשמ"ז מס' 1836** עמ' 263) – תיקון מס' 10 [במקור מס' 9].
- ק"ת תשמ"ט מס' 5209** מיום 8.8.1989 עמ' 1234 – צו תשמ"ט-1989 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 1.9.1989.
- ס"ח תש"ן מס' 1311** מיום 22.3.1990 עמ' 110 (**ה"ח תשמ"ט מס' 1937** עמ' 102) – תיקון מס' 11; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו ור' סעיף 7 לענין הוראות מעבר.
- ס"ח תשנ"א מס' 1352** מיום 28.3.1991 עמ' 140 (**ה"ח תש"ן מס' 2002** עמ' 232) – תיקון מס' 12 בסעיף 15 בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשנ"א מס' 1361** מיום 26.6.1991 עמ' 182 (**ה"ח תשנ"א מס' 2030** עמ' 120) – תיקון מס' 13 בסעיף 5 לחוק המים (תיקון מס' 7), תשנ"א-1991; תחילתו ביום 1.7.1991.
- ס"ח תשנ"ב מס' 1383** מיום 13.2.1992 עמ' 70 (**ה"ח תשנ"א מס' 2070** עמ' 319) – תיקון מס' 14 בסעיף 16 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 15), תשנ"ב-1992.
- ק"ת תשנ"ג מס' 5506** מיום 4.3.1993 עמ' 486 – צו תשנ"ג-1983 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ג-1993; תחילתו ביום 15.4.1993.
- ס"ח תשנ"ג מס' 1422** מיום 11.6.1993 עמ' 118 – (**ה"ח תשנ"א מס' 2068** עמ' 312) – תיקון מס' 15 בסעיף 17 לחוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור, תשנ"ג-1993; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.

- ס"ח תשנ"ד מס' 1445** מיום 9.1.1994 עמ' 49 (**ה"ח תשנ"ד מס' 2212** עמ' 16) – תיקון מס' 16 בסעיף 15 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), תשנ"ד-1994.
- ס"ח תשנ"ד מס' 1447** מיום 18.1.1994 עמ' 59 (**ה"ח תשנ"ב מס' 2127** עמ' 298) – תיקון מס' 17 בסעיף 20 לחוק צער בעלי חיים, תשנ"ד-1994.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1511** מיום 23.3.1995 עמ' 152 (**ה"ח תשנ"ד מס' 2290** עמ' 534) – תיקון מס' 18 בסעיף 3 בחוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים) (תיקון מס' 2), תשנ"ה-1995; תחילתו ביום 1.1.1997 ור' סעיף 4 לענין שמירת דינים.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1514** מיום 31.3.1995 עמ' 164 (**ה"ח תשנ"ג מס' 2194** עמ' 274) – תיקון מס' 19; ר' סעיף 26 לענין הוראת שעה.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1519** מיום 11.4.1995 עמ' 198 (**ה"ח תשנ"ד מס' 2285** עמ' 515, 516) – תיקון מס' 20 בסעיף 3 לחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 36), תשנ"ה-1995; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1535** מיום 3.8.1995 עמ' 374 (**ה"ח תשנ"ה מס' 2339** עמ' 188) – תיקון מס' 21 בסעיף 3 לחוק העונשין (תיקון מס' 42), תשנ"ה-1995.
- ס"ח תשנ"ו מס' 1551** מיום 30.11.1995 עמ' 12 (**ה"ח תשנ"ה מס' 2410** עמ' 502, **ה"ח תשנ"ה מס' 2414** עמ' 522) – תיקון מס' 22 בסעיף 24 לחוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995.
- ס"ח תשנ"ו מס' 1583** מיום 21.3.1996 עמ' 240 (**ה"ח תשנ"ה מס' 2425** עמ' 574, **ה"ח תשנ"ו מס' 2484** עמ' 444) – תיקון מס' 23; ר' סעיפים 3, 4 לענין תחילה והוראת מעבר.
- ק"ת תשנ"ו מס' 5760** מיום 11.6.1996 עמ' 994 – צו תשנ"ו-1996 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ו-1996; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשנ"ו מס' 1592** מיום 12.5.1996 עמ' 350 (**ה"ח תשנ"ה מס' 2366** עמ' 306) – תיקון מס' 24 בסעיף 41 [הוחלף בתיקון לסעיף 76] לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996; תחילתו שנה מיום פרסומו. תוקן **ס"ח תשנ"ז מס' 1621** מיום 10.4.1997 עמ' 125 (**ה"ח תשנ"ה מס' 2366** עמ' 306) – (תיקון מס' 24) (תיקון) בסעיפים 13, 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ז-1997; ר' סעיף 23 לענין תחילה.
- ס"ח תשנ"ז מס' 1622** מיום 10.4.1997 עמ' 149 (**ה"ח תשנ"ו מס' 2537** עמ' 697) – תיקון מס' 25 בסעיף 7 לחוק איכות הסביבה (דרכי ענישה) (תיקוני חקיקה), תשנ"ז-1997; תחילתו 60 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תש"ס מס' 1742** מיום 25.6.2000 עמ' 213 (**ה"ח תשנ"ח מס' 2674** עמ' 174) – תיקון מס' 26 והוראת שעה; תחילתו 3 חודשים מיום פרסומו. תוקן **ס"ח תשס"ג מס' 1899** מיום 6.8.2003 עמ' 534 (**ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 39** עמ' 523) – הוראת שעה (תיקון).
- ס"ח תש"ס מס' 1743** מיום 29.6.2000 עמ' 220 (**ה"ח תש"ס מס' 2869** עמ' 362) – תיקון מס' 27 בסעיף 4 לחוק הבק (תיקון מס' 23), תש"ס-2000.
- ס"ח תש"ס מס' 1747** מיום 28.7.2000 עמ' 242 (**ה"ח תשנ"ט מס' 2802** עמ' 376) – תיקון מס' 28; ר' סעיף 2, כפי שתוקן, לענין תחילה. תוקן **ס"ח תשס"א מס' 1801** מיום 26.7.2001 עמ' 452 (**ה"ח תשס"א מס' 3017** עמ' 730) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 1). **ס"ח תשס"ב מס' 1831** מיום 17.2.2002 עמ' 173 (**ה"ח תשס"ב מס' 3043** עמ' 16, **ה"ח תשס"ב מס' 3065** עמ' 205, **ה"ח תשס"ב מס' 3072** עמ' 224) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 2) בסעיף 55 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), תשס"ב-2002. **ס"ח תשס"ב מס' 1850** מיום 16.6.2002 עמ' 445 (**ה"ח תשס"ב מס' 3115** עמ' 534) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 3) בסעיף 38 לחוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003), תשס"ב-2002. **ס"ח תשס"ג מס' 1892** מיום 1.6.2003 עמ' 395 (**ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 25** עמ' 262) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 4) בסעיף 24 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003.
- ס"ח תשס"א מס' 1782** מיום 21.3.2001 עמ' 187 (**ה"ח תשס"א מס' 2978** עמ' 506) – תיקון מס' 29 בסעיף 25 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001; תחילתו שנה מיום פרסומו.
- ס"ח תשס"א מס' 1785** מיום 4.4.2001 עמ' 224 (**ה"ח תשנ"ט מס' 2769** עמ' 180) – תיקון מס' 30 בסעיף 10 לחוק הגבלת הפרסומת למוצרי טבק לעישון (תיקון מס' 2), תשס"א-2001; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשס"א מס' 1790** מיום 24.5.2001 עמ' 389 (**ה"ח תשס"א מס' 2940** עמ' 154) – תיקון מס' 31 [במקור מס' 30] בסעיף 22 לחוק ההסגרה (תיקון מס' 7), תשס"א-2001.
- ס"ח תשס"א מס' 1800** מיום 26.7.2001 עמ' 448 (**ה"ח תשס"א מס' 2997** עמ' 606) – תיקון מס' 32; תחילתו 4 חודשים מיום פרסומו ור' סעיפים 3, 5 לענין תחולה והוראת מעבר.
- ס"ח תשס"א מס' 1804** מיום 7.8.2001 עמ' 499 (**ה"ח תשס"א מס' 2997** עמ' 607) – תיקון מס' 33 והוראת שעה; תוקף הוראת השעה עד יום 16.11.2010. תוקן **ס"ח תשס"ד מס' 1947** מיום 30.6.2004 עמ' 432 (**ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 62** עמ' 46) – תיקון מס' 33 (תיקון מס' 1). **ס"ח תשס"ד מס' 1954** מיום 4.8.2004 עמ' 490 (**ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 114** עמ' 534) – תיקון מס' 33 (תיקון מס' 2). **ס"ח תשס"ה מס' 2001** מיום 24.5.2005 עמ' 24.5.2005

- [462](#) [ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 168](#) עמ' 580) – תיקון מס' 33 (תיקון מס' 3). תוקף הוראת השעה הוארך [י"פ תשס"ו מס' 5458](#) מיום 17.11.2005 עמ' 492. [י"פ תשס"ז מס' 5596](#) מיום 16.11.2006 עמ' 546. [י"פ תשס"ח מס' 5820](#) מיום 19.6.2008 עמ' 3490. [י"פ תשס"ט מס' 5962](#) מיום 11.6.2009 עמ' 4281. [י"פ תש"ע מס' 6046](#) מיום 11.1.2010 עמ' 1374.
- [ס"ח תשס"א מס' 1807](#) מיום 9.8.2001 עמ' 561 [ה"ח תשס"א מס' 2945](#) עמ' 184, [ה"ח תשס"א מס' 2973](#) עמ' 430) – תיקון מס' 34 בסעיף 99 לחוק הבזק (תיקון מס' 25), תשס"א-2001.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1810](#) מיום 14.11.2001 עמ' 15 [ה"ח תשס"א מס' 3023](#) עמ' 746) – תיקון מס' 35 (ערר בעבירות אלימות בתוך המשפחה), תשס"ב-2001.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1851](#) מיום 19.6.2002 עמ' 448 [ה"ח תשס"ב מס' 3107](#) עמ' 454) – תיקון מס' 36.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1866](#) מיום 28.10.2002 עמ' 2 [ה"ח תשס"ב מס' 3163](#) עמ' 858) – תיקון מס' 37; ר' סעיפים 2, 3 לענין תחולה והוראת מעבר.
- [ק"ת תשס"ג מס' 6205](#) מיום 31.10.2002 עמ' 123 – צו תשס"ג-2002 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשס"ג-2002; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1867](#) מיום 3.11.2002 עמ' 5 [ה"ח תשס"ב מס' 3093](#) עמ' 370) – תיקון מס' 38 בסעיף 4 לחוק לתיקון פקודת זכות יוצרים (תיקון מס' 8), תשס"ג-2002.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1900](#) מיום 6.8.2003 עמ' 536 [ה"ח תשס"ב מס' 3147](#) עמ' 717) – תיקון מס' 39 בסעיף 2 לחוק למניעת סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), תשס"ג-2003.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1932](#) מיום 21.3.2004 עמ' 328 [ה"ח תשס"ב מס' 3150](#) עמ' 747) – תיקון מס' 40 בסעיף 7 לחוק נושאי משרה שיפוטית (מניעה מלשבת בדין) (תיקוני חקיקה), תשס"ד-2004.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1932](#) מיום 21.3.2004 עמ' 329 [ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 86](#) עמ' 354) – תיקון מס' 41.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1956](#) מיום 11.8.2004 עמ' 519 [ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 42](#) עמ' 86) – תיקון מס' 42; תחילתו ביום 2.1.2005 ור' סעיף 6 לענין תחולה.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1974](#) מיום 17.1.2005 עמ' 92 [ה"ח תשס"ב מס' 3165](#) עמ' 865) – תיקון מס' 43; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1976](#) מיום 26.1.2005 עמ' 104 [ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 59](#) עמ' 39) – תיקון מס' 44 בסעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 84), תשס"ה-2005.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1995](#) מיום 7.4.2005 עמ' 332 [ה"ח הכנסת תשס"א מס' 2951](#) עמ' 326) – תיקון מס' 45 בסעיף 11 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 2), תשס"ה-2005; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2035](#) מיום 22.11.2005 עמ' 10 [ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 189](#) עמ' 1030) – תיקון מס' 46.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2038](#) מיום 8.12.2005 עמ' 51 [ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 101](#) עמ' 417) – תיקון מס' 47 בסעיף 28 לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו-2005; ר' סעיף 31 לענין תחילה ותחולה.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2063](#) מיום 27.7.2006 עמ' 390 [ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 158](#) עמ' 548) – תיקון מס' 48; תחילתו ביום 1.1.2007.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2063](#) מיום 27.7.2006 עמ' 391 [ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 98](#) עמ' 10) – תיקון מס' 49; תחילתו ביום 31.12.2006 והוא יחול על הליך פלילי שכתב האישום בו הוגש לאחר יום זה.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2067](#) מיום 29.10.2006 עמ' 5 [ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 231](#) עמ' 236) – תיקון מס' 50 בסעיף 5 לחוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), תשס"ז-2006.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2074](#) מיום 28.12.2006 עמ' 30 [ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 271](#) עמ' 175) – הוראת שעה; תוקפה מיום 31.12.2006 עד יום 30.9.2007.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2095](#) מיום 21.5.2007 עמ' 308 [ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 143](#) עמ' 138) – תיקון מס' 51.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2109](#) מיום 8.8.2007 עמ' 456 [ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 157](#) עמ' 210) – תיקון מס' 52; ר' סעיף 2 לענין תחילה.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2118](#) מיום 25.11.2007 עמ' 34 [ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 176](#) עמ' 14) – תיקון מס' 53.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2119](#) מיום 25.11.2007 עמ' 48 [ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 196](#) עמ' 1116) – תיקון מס' 54 בסעיף 72 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו. ת"ט [ס"ח תשס"ח מס' 2122](#) מיום 27.12.2007 עמ' 82.
- [ק"ת תשס"ח מס' 6632](#) מיום 26.12.2007 עמ' 254 – צו תשס"ח-2007; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2145](#) מיום 3.4.2008 עמ' 415 [ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 195](#) עמ' 110) – תיקון מס' 55; ר' סעיף 2 לענין תחולה.

- [ס"ח תשס"ח מס' 2168](#) מיום 21.7.2008 עמ' 662 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 389](#) עמ' 618) – תיקון מס' 56 בסעיף 3 לחוק העונשין (תיקון מס' 99), תשס"ח-2008.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2168](#) מיום 21.7.2008 עמ' 665 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 216](#) עמ' 232) – תיקון מס' 57 בסעיף 4 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 51), תשס"ח-2008.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2174](#) מיום 31.7.2008 עמ' 784 ([ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 111](#) עמ' 126), [ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 210](#) עמ' 209) – תיקון מס' 58 בסעיף 86 לחוק אוויר נקי, תשס"ח-2008; תחילתו ביום 1.1.2011.
- [ס"ח תש"ע מס' 2219](#) מיום 23.12.2009 עמ' 284 ([ה"ח הכנסת תש"ע מס' 283](#) עמ' 24) – תיקון מס' 59.
- [ס"ח תש"ע מס' 2223](#) מיום 17.1.2010 עמ' 308 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 456](#) עמ' 16) – תיקון מס' 60.
- [ק"ת תש"ע: מס' 6870](#) מיום 22.2.2010 עמ' 877 – צו תש"ע-2010; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. [מס' 6877](#) מיום 14.3.2010 עמ' 948 – צו (מס' 2) תש"ע-2010 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תש"ע-2010; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תש"ע מס' 2256](#) מיום 29.7.2010 עמ' 652 ([ה"ח הממשלה תש"ט מס' 410](#) עמ' 32) – תיקון מס' 61 בסעיף 4 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 60), תש"ע-2010.
- [ס"ח תשע"א מס' 2261](#) מיום 17.11.2010 עמ' 30 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 500](#) עמ' 976) – תיקון מס' 62; ר' סעיף 2 לענין הוראת מעבר. תוקן [ס"ח תשע"ד מס' 2413](#) מיום 14.11.2013 עמ' 38 ([ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 800](#) עמ' 14) – תיקון מס' 62 – הוראת שעה (תיקון), תשע"ד-2013. [ס"ח תשע"ה מס' 2475](#) מיום 18.11.2014 עמ' 30 ([ה"ח הממשלה תשע"ה מס' 895](#) עמ' 106) – תיקון מס' 62 – הוראת שעה (תיקון מס' 2) תשע"ה-2014; תחילתו ביום 18.11.2014. [ס"ח תשע"ו מס' 2517](#) מיום 28.12.2015 עמ' 309 ([ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 955](#) עמ' 62) – תיקון מס' 62 – הוראת שעה (תיקון מס' 3) תשע"ו-2015. [ס"ח תשע"ז מס' 2594](#) מיום 1.1.2017 עמ' 324 ([ה"ח הממשלה תשע"ז מס' 1097](#) עמ' 684) – תיקון מס' 62 (תיקון מס' 4) תשע"ז-2017.
- [ק"ת תשע"א מס' 6963](#) מיום 9.1.2011 עמ' 484 – צו תשע"א-2011.
- [ס"ח תשע"א מס' 2317](#) מיום 17.8.2011 עמ' 1169 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 475](#) עמ' 164) – תיקון מס' 63 בסעיף 27 לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תיקון מס' 3), תשע"א-2011.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2319](#) מיום 9.11.2011 עמ' 3 ([ה"ח הכנסת תשע"א מס' 394](#) עמ' 198) – תיקון מס' 64 בסעיף 4 לחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 101), תשע"ב-2011.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2367](#) מיום 12.7.2012 עמ' 487 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 481](#) עמ' 236) – תיקון מס' 65 בסעיף 5 לחוק עובדים זרים (תיקון מס' 15), תשע"ב-2012.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2374](#) מיום 2.8.2012 עמ' 599 ([ה"ח הממשלה תש"ט מס' 416](#) עמ' 210) – תיקון מס' 66; תחילתו תשעה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשע"ד מס' 2416](#) מיום 2.12.2013 עמ' 60 ([ה"ח הכנסת תשע"ב מס' 470](#) עמ' 208) – תיקון מס' 67 בסעיף 5 לחוק גיל הנישואין (תיקון מס' 6), תשע"ד-2013.
- [ס"ח תשע"ד מס' 2457](#) מיום 3.7.2014 עמ' 582 ([ה"ח הממשלה תשע"ג מס' 770](#) עמ' 880) – תיקון מס' 68; ר' סעיף 7 לענין הוראות מעבר.
7. (א) נוהל שנקבע לענין הליך אחר שאינו הליך חלופי לפני תחילתו של חוק זה (להלן – יום התחילה), אינו טעון התייעצות עם משרד המשפטים.
(ב) נוהל זמני שנקבע בשלוש השנים שלפני יום התחילה יפורסם בתוך שנה מיום התחילה.
- [ס"ח תשע"ה מס' 2484](#) מיום 17.12.2014 עמ' 114 ([ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 822](#) עמ' 158) – תיקון מס' 69.
- [ס"ח תשע"ה מס' 2486](#) מיום 21.12.2014 עמ' 134 ([ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 673](#) עמ' 668) – תיקון מס' 70 בסעיף 11 לחוק טיפול בחולי נפש (תיקון מס' 8), תשע"ה-2014; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשע"ה מס' 2499](#) מיום 5.8.2015 עמ' 240 ([ה"ח הממשלה תשע"ג מס' 771](#) עמ' 930) – תיקון מס' 71 בסעיף 6 לחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 113), תשע"ה-2015; תחילתו ביום תחילתן של תקנות לפי סעיף 1א27(יד) לפקודת התעבורה.
- [ס"ח תשע"ו מס' 2510](#) מיום 30.11.2015 עמ' 176 ([ה"ח הממשלה תשע"ה מס' 951](#) עמ' 1352) – תיקון מס' 72 בסעיף 300 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015; תחילתו ביום 30.9.2016. תוקן [ק"ת תשע"ו מס' 7664](#) מיום 30.5.2016 עמ' 1184 – צו תשע"ו-2016.
- [ס"ח תשע"ו מס' 2525](#) מיום 28.1.2016 עמ' 358 ([ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 976](#) עמ' 254) – תיקון מס' 73 בסעיף 2 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 82), תשע"ו-2016.
- [ס"ח תשע"ו מס' 2538](#) מיום 20.3.2016 עמ' 635 ([ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 1020](#) עמ' 528), [ה"ח הכנסת תשע"ד מס' 565](#) עמ' 142) – תיקון מס' 74 בסעיף 9 לחוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 26), תשע"ו-2016.
- [ס"ח תשע"ו מס' 2571](#) מיום 4.8.2016 עמ' 1140 ([ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 848](#) עמ' 396) – תיקון מס' 75.
- [ס"ח תשע"ז מס' 2596](#) מיום 10.1.2017 עמ' 331 ([ה"ח הכנסת תשע"ז מס' 665](#) עמ' 12) – תיקון מס' 76 בסעיף 10

1. בחוק זה –
- “חוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות” – חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005; “מעשה” – לרבות נסיון ומחדל; “אזהרה” – אזהרה בדרך הקבועה בסעיף 2 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ם-1980.
2. סדר הדין הפלילי יהיה לפי חוק זה, זולת אם נקבע בחוק אחר או על פיו סדר דין שונה לענין הנדון. [תחילה 1]
3. בכל ענין של סדר הדין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק. [סדרי דין באין הוראות 210]
4. אין מצרפים תביעה אזרחית למשפט פלילי. [אי צירוף תביעה אזרחית 208]

לחוק להחלפת המונח מפגר (תיקוני חקיקה), תשע"ז-2017.

ס"ח תשע"ז מס' 2598 מיום 16.1.2017 עמ' 338 (**ה"ח הממשלה תשע"ז מס' 1069** עמ' 1276) – תיקון מס' 77;
ס"ח תשע"ז מס' 2614 מיום 28.3.2017 עמ' 500 (**ה"ח הממשלה תשע"ז מס' 1096** עמ' 676) – תיקון מס' 78; ר' סעיף 17 לענין תחילה, תחולה והוראת מעבר.

17. (א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 9 שבו 120 ימים מיום פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה) והוא יחול על הודעת תשלום קנס שנמסרה לפי סעיף 228(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 5 לחוק זה, ביום התחילה ואילך.
 (ב) הוראות סעיף 228(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 5 לחוק זה, יחולו גם על עבירה שנקבעה כעבירת קנס בצו לפי כל דין ושהיה בתוקף ערב יום התחילה.

(ג) מי שהוסמך, ערב יום התחילה, למסור הזמנה לפי סעיף 222 לחוק העיקרי, כנוסחו ערב ביטולו בסעיף 1 לחוק זה, יראו אותו כאילו הוסמך למסור הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 5 לחוק זה.

ס"ח תשע"ז מס' 2635 מיום 25.4.2017 עמ' 921 (**ה"ח הממשלה תשע"ז מס' 1074** עמ' 1426) – תיקון מס' 79 בסעיף 11 לחוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 116), תשע"ז-2017; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.

ס"ח תשע"ז מס' 2662 מיום 7.8.2017 עמ' 1200 (**ה"ח הממשלה תשע"ז מס' 928** עמ' 696) – תיקון מס' 80 בסעיף 121 לחוק העיצובים, תשע"ז-2017; תחילתו שנה מיום פרסומו.

ס"ח תשע"ח מס' 2679 מיום 3.1.2018 עמ' 92 (**ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 744** עמ' 42) – תיקון מס' 81; ר' סעיפים 3, 4 לענין תחולה והוראת מעבר.

3. הוראות חוק זה לא יחולו על חקירה שנפתחה לפני תחילתו של חוק זה.

ס"ח תשע"ח מס' 2694 מיום 22.2.2018 עמ' 192 (**ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 748** עמ' 56) – תיקון מס' 82.

ק"ת תשע"ח מס' 8031 מיום 2.7.2018 עמ' 2262 – צו תשע"ח-2018.

ס"ח תשע"ח מס' 2745 מיום 26.7.2018 עמ' 908 (**ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 755** עמ' 86) – תיקון מס' 83; תחילתו ביום 1.1.2019.

ס"ח תשע"ח מס' 2746 מיום 26.7.2018 עמ' 918 (**ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1211** עמ' 754) – תיקון מס' 84 – הוראת שעה בסעיף 2 לחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת – הוראת שעה), תשע"ח-2018; תוקפה מיום 1.4.2019 עד יום 31.3.2022 ור' סעיף 4 לענין תחולה.

4. (ב) על אף האמור בכל דין, הוראות סעיף 7(ג1) לפקודת הסמים המסוכנים ופרק ז' 1 לחוק סדר הדין הפלילי, כנוסחן בחוק זה (בסעיף זה – ההסדר שבהוראת השעה), יחולו לענין עבירה של החזקה או שימוש בקנבוס לצריכה עצמית כהגדרתה בסעיף 7(ג1) האמור (בסעיף זה – עבירה), שנעברה בתקופת הוראת השעה בלבד.

(ג) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), עבר אדם עבירה לפני יום התחילה, וביום התחילה תיק החקירה שנפתח בשל אותה עבירה היה תלוי ועומד וטרם הוגש בשלה כתב אישום, רשאי אותו אדם להודיע לתובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן – תובע) או ליחידה החוקרת, לפי העניין, כי הוא מבקש לשלם בשל העבירה קנס בהתאם להסדר שבהוראת השעה, וכן כי הוא מבקש שתיק החקירה שנפתח בשל העבירה ייסדר והרישום הפלילי לגביו יימחק;

(2) הודיע אדם כאמור בפסקה (1), ומצא תובע כי העבירה שעבר אותו אדם היא עבירה ראשונה או עבירה שנייה, כמשמעותן בסעיף 7(ג1) לפקודת הסמים המסוכנים, כנוסחו בחוק זה, וכי לא מתקיים לגביו האמור בפסקה (4) של הסעיף האמור, תימסר לו הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, כנוסחו בחוק זה, ויחולו לגביו, בשינויים המחויבים, הוראות ההסדר שבהוראת השעה, למעט הוראות סעיפים 230 ד-ו-2 לחוק סדר הדין הפלילי שבו.

ק"ת תשע"ט מס' 8110 מיום 22.11.2018 עמ' 1350 – צו תשע"ט-2018.

5. אין דנים אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בשל עבירה שבתורתו מעשה; "הרשעה", לענין סעיף זה – לרבות העמדה למבחן ללא הרשעה תחילה.
6. (א) דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם.
- (ב) בעבירות מן המנויות בתוספת הראשונה שנעברו במצרכי מזון ובעבירות לפי חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, גם בית המשפט אשר באזור שיפוטו שווק או נמכר המצרך מוסמך לדון את הנאשם, ואם הוא היצרן - גם בית המשפט אשר באזור שיפוטו מתגורר המתלונן.
- (16) בעבירת חוץ כהגדרתה בסעיף 7 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), שחלים עליה דיני העונשין של ישראל לפי סעיפים 13 ו-14 לחוק האמור, אם מקום מגוריו של הנאשם אינו בישראל או אינו ידוע, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה.
- (ג) אם המקום בו נעברה העבירה ומקום מגוריו של הנאשם אינם ידועים, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נתפס.
- (11) על אף האמור בסעיף קטן (א), בעבירה לפי חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988 ובעבירה לפי פרק ב' או לפי סעיף 55 לחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014, יידון הנאשם בבית משפט מחוזי שקבע שר המשפטים בצו, ורשאי השר להסמיך בצו את מנהל בתי המשפט להורות שתקיים תלויים ועומדים בבית משפט ביום תחילתו של הצו, ולא החל הדיון בהם, יועברו לדיון בבית המשפט שנקבע בצו.
- (ד) שר המשפטים רשאי בצו, באישר ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחליף את התוספת הראשונה או להוסיף עליה או לגרוע ממנה.
7. צורפו אישומים בכמה עבירות או הואשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, מוסמך לדון בענין כל בית משפט אשר לו השיפוט, לפי סעיף 6 באחת העבירות או על אחד הנאשמים.
8. קבע היועץ המשפטי לממשלה¹ במקרה פלוני כי לפי סעיפים 6 ו-7 אין בית משפט אשר לו סמכות מקומית, יידון הנאשם בבית משפט בירושלים.
9. (א) באין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה –
- (1) בפשע שדינו מיתה או מאסר עולם – עשרים שנים;
 - (2) בפשע אחר – עשר שנים;
 - (3) בעוון – חמש שנים;
 - (4) בחטא – שנה אחת.
- (ב) בעבירות לפי החוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י-1950, ולפי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י-1950 – אין התיישנות.
- (11) בעבירות רצח וניסיון רצח לפי סעיפים 300 ו-305 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של קשר לפי סעיף 499 לחוק האמור לעבור עבירה מהעבירות האמורות, שבוצעו לפי מי שכיחן כראש הממשלה בעת ביצוע העבירה – אין התיישנות.
- (ג) בפשע או בעוון אשר תוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה לגביהם חקירה על פי חיקוק או הוגש כתב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, יתחיל מנין התקופות מיום ההליך האחרון בחקירה או מיום הגשת כתב האישום או מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, הכל לפי המאוחר יותר.

אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד [2, 218]

סמכות מקומית [3, 4]

(תיקון מס' 60 תש"ע-2010)

(תיקון מס' 60 תש"ע-2010)

(תיקון מס' 16 תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 73 תשע"ו-2016)

סמכות בצירוף אישומים או נאשמים [5] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982

סמכות באין אחיזה בשום מקום [6] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982

התיישנות עבירות [7]

(תיקון מס' 55 תשס"ח-2008)

¹ סמכותו הוצאה לפרקליט המדינה ולמשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים): ["פ תשס"ח מס' 5786](#) מיום 16.3.2008 עמ' 2356.

- (ד) הוראות סעיף קטן (ג) יחולו על עבירת הסגרה שבשלה הוגשה בקשת הסגרה למדינת ישראל וכל פעולה מהפעולות המפורטות באותו סעיף קטן, שנעשתה במדינה המבקשת, תאריך את מנין תקופת ההתיישנות לאותה עבירה לפי סעיף זה, כאילו נעשתה בישראל.
- (ה) על אף האמור בסעיף קטן (א), נסגר תיק בהסדר לפי סימן א' בפרק ד', לא תימנה התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר במניין תקופות ההתיישנות.
10. עונש שהוטל לא יתחילו בביצועו, ואם נפסק ביצועו לא ימשיכו בו, אם מיום שפסק הדין נעשה לחלוט, או מיום ההפסקה, הכל לפי המאוחר יותר, עברו –
- (1) בפשע – עשרים שנים;
 - (2) בעוון – עשר שנים;
 - (3) בחטא – שלוש שנים.
- פרק ב': בעלי הדין וייצוגם**
11. המאשים במשפט פלילי הוא המדינה והיא תיוצג בידי תובע שינהל את התביעה.
12. (א) ואלה התובעים:
- (1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, ואלה הם:
 - (א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות;
 - (ב) מי שהיועץ המשפטי לממשלה² הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים;
 - (2)³ שוטר שנתקיימו בו תנאי הכשירות שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה.
- (ב) תובע כאמור בסעיף קטן (א)(2) מוסמך לשמש תובע בתיקים שבהם הועבר לו חומר החקירה בהתאם להוראות סעיף 60; אולם רשאי היועץ המשפטי לממשלה להורות שסוג של משפטים, משפט פלוני או הליך פלוני ינוהלו בידי תובע אחר.
- (ג) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה, דרך כלל, לסוגי עניינים או לענין מסוים, את סמכותו להסמיך תובע כאמור בסעיף קטן (א)(1)(ב).
- (ד) היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, לפי העניין, ידווח בכתב, מדי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על הסמכת שוטרים לפי סעיף זה; בדיווח כאמור יפורטו מספר ההסמכות של שוטרים לפי סעיף קטן (א)(1)(ב) או סעיף קטן (ב) סיפה, היחידות שהוסמכו והסמכויות שניתנו להן.
13. לא ישמש סניגור אלא מי שמוסמך לכך והנאשם הביע את רצונו בכתב שייצגנו או ייפה את כוחו לכך או שבית המשפט מינהו לכך לפי סעיף 15.
14. אישר שר הבטחון בכתב כי בטחון המדינה מחייב סייג זה, לא יהיה חשוד או נאשם זכאי להיות מיוצג – אם בהליכי חקירה בעבירה ואם בהליכים לפני שופט או בית משפט – אלא ביד אדם שאושר באישור בלתי מסוייג לשמש סניגור לפי סעיף 318 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
15. (א) נאשם שאין לו סניגור, או חשוד בעבירה אשר לשם בירורה הוחלט לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 ואין לו סניגור, ימנה לו בית המשפט סניגור אם נתקיים בו אחד מאלה:
- (1) הוא הואשם ברצח או בעבירה שדינה מיתה או מאסר עולם או שהואשם בבית משפט מחוזי בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, או שהוא חשוד בביצוע

² סמכות היועץ המשפטי לממשלה הואצלה לפרקליט במדינה ב"פ תשס"ה מס' 5442 מיום 29.9.2005 עמ' 4336.

³ סמכות היועץ המשפטי לעכב הליכי משפט בעבירות עוון המוגשות עפ"י סעיף משנה זה הואצלו לפרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עיכובי הליכים מיום 1.10.2003 עד יום 30.9.2004 כאמור ב"פ תשס"ד מס' 5232 מיום 27.10.2003 עמ' 146.

עבירה כאמור ;

- (2) לא מלאו לו שש עשרה שנים והוא הובא לפני בית משפט שאינו בית משפט לנוער ;
- (3) הוא אילם, עיוור או חרש, או שיש חשש שהוא חולה נפש או לקוי בכשרו השכלי ; (תיקון מס' 19 תשנ"ה-1995)
- (4) הוא הואשם בעבירה שנקבע לגביה כי בית משפט יטיל עונש מאסר בפועל, או כי יטיל עונש מאסר שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על תנאי ; (תיקון מס' 49 תשס"ו-2006)
- (5) התובע מסר הודעה כאמור בסעיף 15א(א) או (ב) לגבי הנאשם, בדבר האפשרות שהתובע יבקש מבית המשפט להטיל עליו עונש מאסר בפועל אם יורשע ; (תיקון מס' 49 תשס"ו-2006)
- (6) התובע לא מסר הודעה כאמור בסעיף 15א(א) או (ב) לגבי הנאשם, ובית המשפט סבר, לאחר שהורשע, כי קיימת אפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל. (תיקון מס' 49 תשס"ו-2006)
- (ב) בית המשפט שלערעור רשאי לא למנות סניגור אם הנאשם ביקש זאת ובית המשפט ראה שלא ייגרם לו אי-צדק אם לא ייצגנו סניגור.
- (ג) נאשם שהוא מחוסר אמצעים על פי אמות מידה שנקבעו לפי חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995 ואין לו סניגור, רשאי בית המשפט – לבקשת בעל דין או מיוזמתו הוא – למנות לו סניגור. (תיקון מס' 19 תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 22 תשנ"ו-1995)
- (ד) חשוד או עצור שאין חובה למנות לו סניגור ונתקיימו בו התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (3) או (ג), רשאי בית המשפט - לבקשת אותו אדם, לבקשת תובע או מיוזמתו הוא - למנות לו סניגור.
- (ה) בית המשפט רשאי למנות סניגור לצורך דיון בבית המשפט בבקשה לדיון נוסף או למשפט חוזר, וכן לצורך הדיון הנוסף או המשפט החוזר, אם ראה הצדקה לכך ונתקיימו במבקש התנאים האמורים בסעיף קטן (א) עד (3), או (ג). (תיקון מס' 19 תשנ"ה-1995)
- (ו) מינוי סניגור לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג), במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית, יהיה לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995. (תיקון מס' 22 תשנ"ו-1995)
- (ז) ראה בית המשפט במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית שיש למנות סניגור לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), יפנה את החשוד או העצור ללשכת הסניגוריה הציבורית שבאותו מחוז כדי שימונה לו סניגור ; סבר בית המשפט שיש למנות סניגור משום שהחשוד או העצור מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות לסניגור הציבורי המחוזי לבדוק את זכאותו. (תיקון מס' 22 תשנ"ו-1995)
- 15א. (א) (1) סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט. (תיקון מס' 49 תשס"ו-2006 (הוראת שעה) תשס"ו-2006)
- (2) מסר התובע לבית משפט הודעה כאמור בפסקה (1), יודיע על כך בית המשפט לנאשם ולסניגוריה הציבורית.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א)1, לא מסר התובע הודעה כאמור באותו סעיף קטן לפני תחילת המשפט, וסבר התובע, לאחר תחילת המשפט, כי נתגלו נסיבות חדשות או נמצאו טעמים אחרים המצדיקים, לדעתו, לבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל, יודיע על כך התובע לבית המשפט ולנאשם בהודעה הראשונה.
- (ג) מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור.
- (ד) לענין סעיף זה וסעיפים 15א(4) עד (6) ו-15ב, "מאסר בפועל" – למעט כל אחד מאלה :
- (1) מאסר שאת כולו נושא הנאשם בחופף לפי הוראות סעיף 45 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין) ;
- (2) מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין ;
- (3) מאסר על אי-מתן התחייבות לפי סעיף 74 לחוק העונשין.

- 15ב. לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג; הוראה זו לא תחול על נאשם שייצוגו הופסק ברשות בית המשפט לפי הוראות סעיף 17.
- איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג (תיקון מס' 49) תשס"ו-2006
16. סניגור שמינהו בית המשפט ייצג את הנאשם בכל הליך לפני שופט או בית משפט, לרבות בערעור, זולת אם הורה בית המשפט אחרת.
- תפקידי סניגור שמינהו בית המשפט [14]
17. (א) סניגור שהנאשם העמיד לעצמו לא יפסיק לייצגו כל עוד נמשך המשפט או הערעור שלשם הועמד, אלא ברשות בית המשפט; סניגור שמינהו בית המשפט לא יפסיק לייצג את הנאשם אלא ברשות בית המשפט.
- הפסקת ייצוג של סניגור [15, 16]
- (ב) הרשה בית המשפט לסניגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שלא שיתף פעולה עם סניגורו, רשאי בית המשפט, על אף האמור בסעיף 15, לא למנות לנאשם סניגור אחר אם ראה שאין בכך להועיל.
18. העמיד הנאשם סניגור במקום סניגורו שמינה לו בית המשפט, או שהחליף סניגור שהעמיד, לא יסרב בית המשפט ליתן רשות לסניגור הקודם להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם ראה שחילוף הסניגורים מצריך דחיה בלתי סבירה של המשפט.
- חילוף סניגורים [17]
19. (א) מינה בית המשפט סניגור, יחולו על המדינה הוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של הסניגור והעדים, כפי שייקבע בתקנות.
- הוצאות ההגנה [18]
- (ב) שוכנע בית המשפט שהנאשם מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות שהוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של עדי הנאשם יחולו על המדינה, גם אם לא נתמנה לנאשם סניגור.
20. סניגור שמינהו בית המשפט לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שלושה חדשים.
- איסור קבלת שכר [19]
- פרק ג': מעצר הנאשם ושחרורו**
- טימן א': מעצר
21. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
- 21א. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
- 21ב. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
- 21ג. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
22. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
23. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
24. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
25. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
26. המבצע צו מעצר רשאי, כשהצו או האישור לפי סעיף 25 בידו –
- דרכי הביצוע [25]
- (1) להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שהעצור נמצא בו;
- (2) להשתמש בכוח סביר נגד אדם או רכוש במידה הדרושה לביצוע הצו.
27. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
28. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
29. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
30. (בוטל).
- (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

.31	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
.32	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
.33	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.34	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
.35	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
.36	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.37	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.38	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.39	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.40	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.41	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.42	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.43	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.44	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.א44	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
.45	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.46	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.47	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.48	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
.49	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997

50. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

סימן ג': שחרור מלא

51. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

52. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

53. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

54. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

55. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

56. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

57. (בוטל). (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997

פרק ד': הליכים שלפני המשפט

סימן א': תלונה, חקירה והעמדה לדין

58. כל אדם רשאי להגיש תלונה למשטרה על שבוצעה עבירה. [תלונה 52]

59. נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שנסכיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה. [חקירת המשטרה 53]
(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

59א. (א) בסעיף זה –
"בן זוג" – מי שמקיים או שקיים מערכת יחסים זוגית;
"המרכז" – המרכז לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה שברשות המקומית שבה הוגשה התלונה, ואם לא היה ברשות המקומית מרכז כאמור – המחלקה לשירותים חברתיים שברשות המקומית האמורה
"המתלונן" – בן הזוג המתלונן;
"עבירת מין או אלימות" – עבירה מסוג עוון לפי סעיפים 192, 334, 336 שלא בנסיבות מחמירות, 337, 346(ב), 347(א1), 348(ג) ו-376, 377 שלא בנסיבות מחמירות, 379 ו-380 ו-381(א), לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) בקשת המתלונן שלא לחקור עבירת מין או אלימות שביצע כלפיו בן זוגו לא תהווה, כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה לפי סעיף 59 שנסכיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה. (תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ג) ביקש המתלונן שלא לחקור עבירת מין או אלימות שביצע כלפיו בן זוגו, והבקשה מהווה סיבה מבין הסיבות להחלטה שלא לחקור, יחולו, על אף האמור בסעיף 59, ההוראות האלה:

- (1) ההחלטה שלא לחקור תהיה באישור קצין משטרה המכהן כקצין אגף חקירות מרחבי (בסעיף זה – קצין אגף חקירות מרחבי);
- (2) בטרם יקבל קצין כאמור בסעיף 59 החלטה שלא לחקור או בטרם יאשר קצין אגף חקירות מרחבי את ההחלטה רשאי כל אחד מהם להפנות את המתלונן, בן זוגו או שניהם, בהסכמתו של כל אחד מהם, לפי הענין, למרכז;
- (3) פנה המתלונן או בן זוגו, או פנו שניהם למרכז, יעביר המרכז דיווח לקצין המשטרה שהפנה אותם למרכז; הדיווח יתייחס למסוכנות בן זוגו של המתלונן כלפי המתלונן, ויתבסס על המידע שבידי המרכז;
- (4) לא פנו הן המתלונן והן בן זוגו למרכז, יחליט קצין המשטרה כאמור בפסקה (2) בענין פתיחה בחקירה גם בלא דיווח כאמור בפסקה (3);
- (5) קצין המשטרה שהפנה מתלונן או בן זוגו או שניהם למרכז כאמור בפסקה (2), יודיע למרכז על ההפניה של כל אחד שהסכים שפרטיו האישיים יימסרו למרכז, לצורך מעקב אם פנה אחד מהם או פנו שניהם למרכז, ואם להמתין לדיווח כאמור בפסקה (3) לפני מתן ההחלטה;
- (6) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות קצין משטרה או קצין אגף חקירות מרחבי, להחליט לפי סעיף 59.

60. (א) בסעיף זה –

"פרקליט" – פרקליט כאמור בסעיף 12(א)(1)(א);

"ראש יחידת תביעות" – קצין משטרה שהוסמך לתובע משטרתי ומונה לראש יחידת תביעות במשטרה;

"תובע משטרתי" – שוטר שהתמנה כאמור בסעיף 12(א)(2).

(ב) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע למעט עבירות כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), או בעבירת עוון המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט.

(ג) (1) חומר שהושג בחקירה בעבירה שאינה פשע ואינה עבירה המנויה בחלק א' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לטיפולו של תובע משטרתי;

(2) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע המנויה בחלק ב' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לראש יחידת תביעות לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

(ד) חומר שהושג בחקירה בעבירה המנויה בחלק ג' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, אלא אם כן החליט פרקליט המחוז, בתיק מסוים, כי בשל העדר חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות, מוצדק להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

(ה) על אף הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) –

(1) פרקליט מחוז רשאי להחליט כי חומר חקירה מסוים שהושג בעבירת פשע או עוון, שהיא בתחום טיפולו של תובע משטרתי או בסוג מסוים של תיקים או עניינים כאמור – יועבר לטיפולו של פרקליט;

(2) פרקליט מחוז רשאי להחליט, לאחר שבחן את חומר החקירה שהועבר אליו, כי חומר חקירה בתיק מסוים שהועבר לטיפולו של פרקליט לפי סעיף קטן (ב), יועבר לטיפולו של תובע משטרתי, אם מצא כי חומר החקירה אינו מגלה עבירה מסוג העבירות שבתחום טיפולו של פרקליט לפי סעיף זה, אלא בתחום טיפולו של תובע משטרתי.

(1) טיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או בידי תובע משטרתי שלא על פי חלוקת הטיפול הקבועה בסעיף זה, אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, ובלבד שלא נגרם לנאשם אי-צדק.

(2) תובע משטרתי, או שוטר שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב), לא ייצג את המדינה בהליך בבית המשפט המחוזי בתיק שחומר החקירה בו הועבר אליו לפי סעיף

זה, אלא בעניין המנוי ברשימת העניינים שבחלק ד' לתוספת ראשונה א'; תובע משטרתי או שוטר כאמור לא ייצג את המדינה בהליך בבית המשפט העליון.

(ח) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א', ובלבד שלא יקבע בחלק ב' שבה עבירות שהן בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי.

(ט) הוראות סעיף זה לא יחולו על תובע שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב).

(תיקון מס' 62)
תשע"ד-2013

(י) היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, לפי העניין, ידווח בכתב, מדי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על כל אלה:

(תיקון מס' 62)
תשע"ד-2013

(1) מספר התיקים שבהם החליט פרקליט מחוז להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי לפי הוראות סעיף קטן (ד), בחלוקה לפי הפרטים בחלק ג' לתוספת ראשונה א' ולפי מחוזות;

(2) מספר התיקים בטיפול הפרקליטות ובהם נכללה עבירה לפי סעיף 273 או 274 לחוק העונשין, בפירוט לפי מספר תיקי החקירות, מספר כתבי האישום שהוגשו, ומספר פסקי הדין שניתנו ותוצאותיהם;

(3) מספר התיקים שהועברו לטיפול תובע משטרתי לפי סעיף קטן (ד), ובהם נכללה עבירה לפי סעיף 273 או 274 לחוק העונשין, בפירוט לפי מספר תיקי החקירות, מספר כתבי האישום שהוגשו, ומספר פסקי הדין שניתנו ותוצאותיהם.

(יא) (1) העבירה המשטרה חומר שהושג בחקירה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, תעבירו בלא עמדתה בכתב לעניין הגשת כתב אישום;

(תיקון מס' 81)
תשע"ח-2018

(2) המשטרה תצרף לחומר שהעבירה כאמור בפסקה (1) את עמדתה בכתב לעניין מכלול התשתית הראייתית לביסוס האשמה נגד החשודים בחקירה, אלא אם כן נימקה בכתב מדוע אין באפשרותה לעשות כן;

(3) על אף האמור בפסקה (2), ניהלה המשטרה חקירה בליווי פרקליט מלווה והעבירה את החומר שהושג בחקירה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, תעבירו בלא עמדתה בכתב לעניין מכלול התשתית הראייתית לביסוס האשמה נגד החשודים בחקירה; ואולם היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה רשאי לבקש כי המשטרה תעביר את עמדתה כאמור אם ראה כי הדבר דרוש לשם קבלת החלטה בתיק; בסעיף זה, "פרקליט מלווה" – פרקליט שהיועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה, משנה לפרקליט המדינה, פרקליט מחוז או מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה קבע כי ילווה את החקירה;

(4) על אף האמור בפסקה (1), ניהלה המשטרה חקירה בלא פרקליט מלווה וסברה כי יש לסגור את תיק החקירה, רשאית היא להעביר לפרקליט מחוז את עמדתה בכתב בדבר סגירת התיק;

(5) הוראות סעיף 117 לחוק העונשין יחולו על עובד הציבור שמסר, בלא סמכות כדין, עמדה בכתב לעניין הגשת כתב אישום או לעניין מכלול התשתית הראייתית לביסוס האשמה נגד חשודים בחקירה, כאמור בסעיף קטן זה, שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה.

60א. (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך⁵.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים

יידוע על העברת
חומר חקירה לתובע
בעבירת פשע
(תיקון מס' 28)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 28)
(תיקון) תשס"א-2001
(תיקון מס' 28) (תיקון)
תש"ב-2002

⁴ ר' "פ תשס"ו מס' 5532 מיום 28.5.2006 עמ' 3347.

⁵ ר' "תקנות סדר הדין הפלילי" (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60א(א) לחוק), תשס"ה-2005.

ולחצת טיעונים.

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.

(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לשנות מהוראות סעיף 74.

(ז) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, והוגש נגדו כתב אישום בתקופת מעצרו.

(ח) הוראות החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, לא יחולו לענין סעיף זה, ואולם תינתן לחשוד הודעה בכתב על החלטת רשות התביעה בהקדם האפשרי ורשאית רשות התביעה להזמין את החשוד להציג בפניה את טיעונו בעל פה.

(ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א).

61. הועבר חומר החקירה כאמור בסעיף 60, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או תובע להורות למשטרה להוסיף לחקור, אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט.

המשך החקירה [56]
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001

62. (א) ראה תובע שהועבר אליו חומר החקירה שהראיות מספיקות לאישום אדם פלוני, יעמידו לדין, זולת אם היה סבור שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין; ואולם החלטה שלא להעמיד לדין, בשל עילה זו תהיה באישור בעל תפקיד כלהלן:

העמדה לדין וסגירת תיק
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 82)
תשנ"ח-2018
(תיקון מס' 62)
תשע"א-2010

(1) פרקליט מחוז או פרקליט בכיר שהוא הסמיכו לכך – בעבירות פשע או עוון, שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של פרקליט לפי סעיף 60;

(2) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או תובע משטרתי בכיר שהוא הסמיך לכך – בעבירות פשע שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של תובע משטרתי לפי סעיף 60, וכן בעבירות עוון שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של תובע משטרתי על ידי פרקליט מחוז לפי סעיף 60;

(3) קצין משטרה המשמש כתובע, שהמפקח הכללי של המשטרה הסמיכו לכך – בעבירות שאינן פשע, למעט עבירות עוון שהחלטה בעניינן מתקבלת בידי בעל תפקיד כאמור בפסקאות (1) או (2);

(תיקון מס' 62)
תשע"א-2010

(4) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות – בעבירות לפי סעיף 19 מח לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, או פרק ה'א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

(תיקון מס' 45)
תשס"ה-2005

(ב) (1) על החלטה שלא להעמיד לדין תימסר לחשוד הודעה בכתב בלא ציון עילת סגירת התיק, ואולם יצוין בה כי החשוד רשאי לברר את עילת סגירת התיק באמצעות הגעה לכל תחנת משטרה וכן באחת הדרכים שנקבעו על ידי המשטרה ושפורטו בהודעה;

(תיקון מס' 83)
תשע"ח-2018

(2) על אף האמור בפסקה (1), לחשוד בעבירת מין או אלימות, כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001, תימסר הודעה בכתב על החלטה שלא להעמיד לדין בציון עילת סגירת התיק;

(3) בעת מסירת העילה לסגירת התיק לפי הוראות פסקה (1) או (2), שעניינה שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, תימסר העילה בנוסח שבחלק א' לתוספת השביעית;

(4) החשוד יהיה רשאי לפנות לתובע שסגר את התיק בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה; תיק שנסגר בשל חוסר אשמה, יימחק רישומו מרישומי המשטרה.

62.א. (א) בסעיף זה –

"בן זוג", "המרכז", "המתלונן" – כהגדרתם בסעיף 59א(א);

"עבירת מין או אלימות" – כהגדרתה בסעיף 59א(א) וכן עבירה מסוג פשע לפי סעיפים 203, 305, 307, 327, 329, 330, 332, 333, 335, 336 בנסיבות מחמירות, 345, 346(א), 347(א) ו-ג), 348(א), (ב) ו-ד), 368ב, 368ג, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377 בנסיבות מחמירות, עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א(5), 381(א), 382(ב) בצירוף ל-379, 382(ג) בצירוף ל-380, 402, 404, 427, 428, לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) בקשת המתלונן שלא להעמיד לדין את בן זוגו בעבירת מין או אלימות שביצע כלפיו, לא תהווה, כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה לפי סעיף 62(א) שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין.

(ג) ביקש המתלונן שלא להעמיד לדין את בן זוגו בעבירת מין או אלימות שביצע כלפיו והבקשה מהווה סיבה מבין הסיבות שלא להעמיד לדין, רשאי תובע, בטרם יחליט כאמור בסעיף 62(א), להפנות את המתלונן, בן זוגו או שניהם, בהסכמת כל אחד מהם למרכז, ויחולו, לענין קבלת ההחלטה, הוראות סעיף 59א(ג) עד (5), בשינויים המחויבים.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות תובע להחליט לפי סעיף 62(א).

63. (א) (1) על החלטה שלא לחקור תימסר למתלונן הודעה בכתב בציון עילת סגירת התיק;

(2) על החלטה שלא להעמיד לדין תימסר למתלונן הודעה בכתב בלא ציון עילת סגירת התיק, ואולם יצוין בה כי המתלונן רשאי לברר את העילה כאמור באמצעות הגעה לכל תחנת משטרה וכן באחת הדרכים שנקבעו על ידי המשטרה ושפורטו בהודעה; במקרים חריגים, שבהם לא ניתן לקבל את העילה לסגירת התיק כאמור בכל תחנת משטרה, המתלונן יהיה רשאי לברר אותה באחת הדרכים שפורטו בהודעה בלבד.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) (2), לענין עבירת מין או אלימות כהגדרתה בחוק זכויות נפגע עבירה, התשס"א-2001, תימסר למתלונן הודעה בכתב על החלטה שלא להעמיד לדין בציון עילת סגירת התיק.

(ג) בעת מסירת העילה לסגירת התיק לפי הוראות סעיף קטן (א) או (ב), שעניינה שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמדה לדין, תימסר העילה לפי הנוסח שבחלק ב' בתוספת השביעית, לפי העניין.

64. (א) על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמדה לדין, לפי העניין, שלא נמצאו ראיות מספיקות או שנקבע שאין אשמה, רשאי המתלונן לערור כלהלן:

(1) על החלטה שניתנה על ידי גוף חוקר או תובע כאמור בסעיף 12(א) (1) או (2) – לפני פרקליט מחוז, פרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עררים או פרקליט מפרקליטות המדינה, בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר א' לפרקליט המדינה, שפרקליט המדינה הסמיכו לכך;

(2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ראיות מספיקות או חוסר אשמה, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני פרקליט המדינה;

(3) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו, שלא להעמיד לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (2), וכן על החלטה של פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני היועץ המשפטי

סגירת תיק בעבירת מין או אלימות כלפי בן זוג (תיקון מס' 36) תשס"ב-2002

(תיקון מס' 50) תשס"ו-2006

(תיקון מס' 82) תשע"ח-2018

הודעה על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין (תיקון מס' 83) תשע"ח-2018

ערר (תיקון מס' 33) תשס"א-2001 (תיקון מס' 82) תשע"ח-2018

(תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004

(תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010 (תיקון מס' 82) תשע"ח-2018

לממשלה.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(3) למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או למשנה לפרקליט המדינה למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו; פרקליט המדינה רשאי לאצול למשנהו את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(2) ופרקליט מחוז רשאי, באישור פרקליט המדינה, לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(1) לפרקליט בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר לפרקליט המחוז.

(תיקון מס' 41)
תשס"ז-2004

65. הערר יוגש באמצעות המשטרה או התובע, הכל לפי הענין, בתוך שישים ימים לאחר שנמסרה למתלונן ההודעה לפי סעיף 63, אולם רשאי בעל הסמכות להחליט בערר כאמור בסעיף 64 להאריך את המועד להגשת הערר.

מועד לערר [59]
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 83)
תשנ"ח-2018

65א. החלטה בערר לפי סעיף 64 תינתן ותימסר למתלונן על ידי בעל הסמכות להחליט בערר; החלטה כאמור, לענין עבירת מין או אלימות, מסוג פשע, תינתן ותימסר למתלונן עד תום שישה חודשים מיום הגשת הערר, ואולם בעל הסמכות להחליט בערר רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להחליט ולמסור את החלטתו כאמור במועד מאוחר יותר; לענין זה, "עבירת מין או אלימות" - כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001.

מתן החלטה בערר
(תיקון מס' 29)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 53)
תשס"ח-2007

65ב. (א) (1) בטרם תתקבל החלטה להעמיד לדין חשוד, בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64 בעבירה מסוג פשע או עוון, יודיע לו הגורם המוסמך לקבל החלטה כאמור או הממונה על החקירה, על הערר שהוגש ועל האפשרות שיוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, או בעל הסמכות להחליט בערר, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך.

הודעה על החלטה בערר
(תיקון מס' 53)
תשס"ח-2007

(2) הוראות פסקה (1) לא יחולו על סוגי פשעים שקבע שר המשפטים לפי הוראות סעיף 60א(ט), וכן על מי שבעת שניתנה החלטה בערר היה נתון במעצר בעקבות הערר שהוגש.

(ב) התקבלה החלטה על שינוי העילה לסגירת התיק, בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64, תימסר לחשוד הודעה על הערר שהוגש ועל שינוי עילת הסגירה, והחשוד יהיה רשאי לפנות לבעל הסמכות להחליט בערר בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי להוסיף על הוראות סעיף 60א או לגרוע מהן.

66. (בוטל).

(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001

67. אדם שיש להעמידו לדין יגיש עליו תובע כתב אישום לבית המשפט.

כתב אישום [61]

סימן א'1: סגירת תיק בהסדר

(תיקון מס' 66)
תשנ"ב-2012

67א. (א) בסימן זה –

סגירת תיק בהסדר
(תיקון מס' 66)
תשנ"ב-2012

"תובע" – כל אחד מאלה:

(1) פרקליט כאמור בסעיף 12(א)(1)(א);

(2) תובע שהוא קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או תובע משטרתי בכיר שהוא הסמיך לעניין זה (בסימן זה – תובע משטרתי);

(3) תובע אחר המנוי בתוספת הרביעית;

"תובע בכיר" –

(1) בתיק המנוהל על ידי פרקליט – היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או משנהו, מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה או סגנו, או פרקליט מחוז, משנהו או מנהל מחלקה בפרקליטות המחוז;

(2) בתיק המנוהל על ידי תובע משטרתי – תובע משטרתי;

(3) בתיק המנוהל על ידי תובע המנוי בפסקה (3) להגדרה "תובע" – תובע שהוא עובד המדינה ומנוי בתוספת הרביעית.

(ב) ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור

(תיקון מס' 82)
תשנ"ח-2018

בסעיף 62(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר (בסימן זה – הסדר), אם ראה כי נסיבות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו.

(ג) לא יערך הסדר אלא בעבירה מסוג חטא או עוון, או בעבירה מסוג פשע המנויה בתוספת השישית, שאינה אחת מאלה:

- (1) עבירה המנויה בסעיף 240 לחוק זה;
- (2) עבירה שהיסוד העובדתי בה מהווה הפרה שבשלה ניתן להטיל עיצום כספי לפי חיקוק או עבירה עם יסוד עובדתי דומה למעשה המהווה הפרה כאמור;
- (3) עבירה שניתן להטיל בשלה כופר כסף.
- (ד) תובע רשאי לסגור תיק בהסדר בהתקיים שני אלה:

(1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א' 1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינו כולל מאסר בפועל;

(2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (בסימן זה – חוק המרשם הפלילי), שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר.

(ה) תובע לא יסגור תיק בהסדר, או בהליך דומה שלפיו אם החשוד יקיים תנאים מסוימים לא יוגש נגדו כתב אישום, בין ביוזמת התובע ובין ביוזמת החשוד, אלא לפי הוראות סימן זה או לפי חוק אחר המסמיך תובע לסגור תיק בתנאים.

(תיקון מס' 68)
תשנ"ד-2014

(ו) הוראות סימן זה לא יחולו על חשוד שהוא קטין כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

(תיקון מס' 68)
תשנ"ד-2014

67ב. (א) התובע יתחייב להימנע מהגשת כתב אישום נגד החשוד ולסגור את תיק החקירה נגדו אם יודה החשוד בעובדות המהוות את העבירה המפורטות בהסדר ויקיים את התנאים שיפורטו בו.

הוראות לעניין עריכת
הסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

(ב) לפני שידון התובע עם החשוד בתנאי ההסדר –

(1) יפרט את העובדות והוראות החיקוק שלגביהן קיימות ראיות מספיקות לאישום (בסימן זה – טיוטת כתב אישום);

(2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו, שלא להעמיד לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (2), וכן על החלטה של פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני היועץ המשפטי לממשלה.

(תיקון מס' 82)
תשנ"ח-2018

(2) יציין בהחלטה מנומקת את הנסיבות לכך שהעונש המתאים לחשוד אינו כולל מאסר בפועל ולכך שנסיבות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו.

(ג) טיוטת כתב האישום וההחלטה המנומקת יישמרו בתיק.

67ג. (א) תובע יהיה רשאי לכלול בהסדר תנאים אלה:

תנאי ההסדר
(תיקון מס' 66)
תשנ"ב-2012

(1) תשלום לאוצר המדינה בסכום שלא יעלה על הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, אף אם ההסדר כולל יותר מעבירה אחת, באופן ובמועדים שיפורטו בהסדר, ובלבד שתקופת התשלום לא תעלה על שנה; נקבעה בחוק הוראה ולפיה ישולמו קנסות בשל עבירה לגורם אחר, יציין זאת התובע, והתשלום ישולם לאותו גורם; בוצעה עבירה בבניין לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, על ידי בני זוג שהם בעלי הבניין ומנהלים משק בית משותף, לא יוטל על בני הזוג יחד סכום העולה על הסכום האמור;

(תיקון מס' 68)
תשנ"ד-2014

(2) תשלום פיצוי לנפגע עבירה בסכום שלא יעלה על הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, באופן ובמועדים שיפורטו בהסדר, ובלבד שתקופת התשלום לא תעלה על שנה; התשלום יועבר לנפגע לאחר שהתובע סגר את התיק לפי סעיף 167;

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(3) התחייבות של החשוד להימנע מביצוע עבירה במהלך תקופה שתפורט בהסדר ולא תעלה על שנה;

(4) עמידה בתנאי תכנית טיפול, תיקון ושיקום שיקבע קצין מבחן, לרבות ביצוע שירות לציבור כהגדרתו בסעיף 71א(1) לחוק העונשין, והימצאות בפיקוח קצין מבחן לתקופה שיקבע קצין המבחן, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 171 לחוק העונשין, והכל לתקופה שתפורט בהסדר ולא תעלה על שנה, ובמקרים מיוחדים, בהמלצת קצין המבחן – שלא תעלה על 18 חודשים;

(5) נקיטת אמצעים המנויים בתוספת החמישית לתיקון הנזק שנגרם עקב העבירה, לשם השבת המצב לקדמותו ולמניעת ביצוע עבירה שבהסדר, ובלבד שיש זיקה עניינית בין התנאי ובין העבירה שבוצעה, והכול לתקופה שתפורט בהסדר ולא תעלה על שנה, ובמקרים מיוחדים כמפורט בתוספת החמישית – לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(ב) לשם קביעת תנאי ההסדר יתחשב התובע בעיקרון המנחה בענישה, בשיקולי הענישה, ובנסיבות, הקבועים בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין.

(ג) בטרם יחתם הסדר, יאשר תובע בכיר את תנאיו, אלא אם כן ההסדר הוצע לפי תנאים מפורטים שפורטו בהנחיות ופורסמו.

(ד) תשלום או פיצוי ייגבה באמצעות רשות האכיפה והגבייה, ויועבר על ידה לאוצר המדינה או לגורם אחר שנקבע בחוק, או לנפגע העבירה, ואולם אם הגורם האחר הוא ועדה מקומית לתכנון ולבנייה כמשמעותה בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 או רשות מקומית המוסמכת לאכיפה כהגדרתה בפרק י' לחוק האמור, ישולם התשלום ישירות לקופת הוועדה המקומית או הרשות המקומית כאמור, לפי העניין.

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014
(תיקון מס' 79)
תשע"ז-2017

67. בטרם יחתם הסדר, רשאי החשוד לעיין בחומר החקירה ובטיוטת כתב האישום אם אינה זהה למתואר בהסדר.

עיון בחומר חקירה לפני חתימה על הסדר (תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012
תוכן ההסדר (תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

67ה. הסדר ייערך בכתב, יחתם בידי התובע והחשוד, ויכיל את –

- (1) תיאור העובדות והוראות החיקוק שלגביהן קיימות ראיות מספיקות לאישום;
- (2) הודאת החשוד בעובדות המהוות עבירה;
- (3) התנאים שעל החשוד למלא;
- (4) התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר, והיא תהיה חלק מתנאי ההסדר, וכן הדרך והמועד שבהם יוכיח החשוד כי מילא את תנאי ההסדר בתקופות שנקבעו לקיומם;
- (5) הצהרת החשוד כי הוא מבין שהפרת תנאי ההסדר, כולם או חלקם, בתקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר, תביא להעמדתו לדין לפי טיוטת כתב האישום, וכי יירשם שהתיק נסגר בעילה של סגירת תיק בהסדר, ברישום לפי חוק המרשם הפלילי.

67. (א) התובע יסגור את התיק בעילה של "סגירה בהסדר" לאחר שווידא כי מולאו תנאי ההסדר וערך על כך רישום בתיק בכתב; התובע ישלח דיווח על סגירת התיק למשטרת ישראל ויודיע על כך לחשוד.

עילת סגירת תיק בהסדר (תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

(ב) הוראות סעיפים 63 ו-64 לא יחולו לעניין תיק שנסגר בהסדר.

67. (א) לא הסכים החשוד להסדר כולו או לתנאי מתנאיו, יעמידו התובע לדין לפי טיוטת כתב האישום; סבר התובע שאין ראיות מספיקות לאישום או שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, והכל בשל מידע חדש שהובא לידיעתו לאחר סירובו של החשוד להסדר המוצע, יסגור את התיק בהחלטה מנומקת בכתב.

סירוב להסדר או הפרת תנאיו (תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012
(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ב) התובע לא יעמיד חשוד לדין בשל עובדות המהוות עבירה שהוא הודה בהן במסגרת

הסדר, אלא אם כן החשוד לא מילא את תנאי ההסדר או אם מצא התובע שההסדר הושג במרמה; כתב אישום בשל מרמה כאמור יוגש באישור תובע בכיר.

(ג) (1) נוכח התובע כי החשוד לא מילא את תנאי ההסדר, כולם או חלקם, בכלל או בתקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר, יעמידו לדין לפי טיוטת כתב האישום; סבר התובע שאין ראיות מספיקות לאישום או שנסיונות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, והכל בשל מידע חדש שהובא לידיעתו לאחר שהחשוד לא מילא את התנאים, יסגור את התיק בהחלטה מנומקת בכתב;

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(2) לעניין סעיף 67(א)(3), יראו הגשה של כתב אישום על עבירה שהחשוד התחייב במסגרת ההסדר להימנע ממנה, כהפרה של ההתחייבות; הוגש כתב אישום אחרי התקופה שנקבעה לקיום התנאי בשל עבירה שבוצעה בניגוד להתחייבות ובתוך תקופת ההתחייבות, יהיה התובע רשאי להעמיד את החשוד לדין ויחולו הוראות סעיף זה, ובלבד שהתובע טרם סגר את התיק והודיע על כך לחשוד.

(ד) הועמד חשוד לדין לאחר שנחתם עמו הסדר, יראו את ההסדר כמבוטל והחשוד לא יהיה מחויב למלא את תנאי ההסדר שטרם מילא; מילא החשוד חלק מתנאי ההסדר, יתחשב בכך בית משפט בבואו לגזור את דינו; זוכה החשוד לאחר ששילם תשלום לפי פסקה (1) שבסעיף 67(א), יוחזר לו הסכום ששילם בדרך שבה מוחזרים פיקדונות וקנסות לפי חוק זה.

(ה) הועמד חשוד לדין לאחר שהוצע לו הסדר או לאחר שנחתם עמו הסדר, לא יבקש התובע להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, אלא אם כן הובא לידיעת התובע מידע חדש; בקשה כאמור תהיה באישור של תובע בכיר.

(ו) הודיית חשוד בעובדות המהוות עבירה, במסגרת הסדר, לא תשמש ראיה נגדו בהליך פלילי בשל עובדות אלה.

67ח. הפרטים שלהלן יפורסמו באתר האינטרנט של רשות התביעה הנוגעת בדבר, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול הדעת בקבלת ההחלטה לסגור תיק בהסדר, אך לא תזוהא את החשוד או את נפגע העבירה:

פרסום בדבר הסדרים
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

(1) דבר סגירת תיק בהסדר;

(2) מהות העבירה ונסיבותיה, תיאור העובדות שבהן הודה החשוד וציון הוראות החיקוק שפורטו בהסדר;

(3) תנאי ההסדר.

67ט. תנאי לפי סעיף 67(א)(4), לא יכלל בהסדרים אלא לאחר ששירות המבחן, כמשמעותו בפרק ד' לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, באישור שר הרווחה והשירותים החברתיים, הודיע לרשות התביעה כי ממסירת ההודעה ואילך ניתן לכלול כאמור; שירות המבחן רשאי להודיע כאמור לעניין סוג מסוים של תיקים ולתקופה מסוימת.

הכללת עמידה בתנאי
תכנית טיפול, תיקון
ושיקום בהסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012
(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

67כ. רשות תביעה רשאית להחיל את הוראות סימן זה לעניין סוגי עבירות ובתנאים, כפי שתקבע בהנחיות באישור היועץ המשפטי לממשלה; הנחיות כאמור יפורסמו לציבור.

הנחיות לעניין תחולה
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

67יא. שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות, בצו, את התוספת הרביעית ואת התוספת החמישית, ובהסכמת השר לביטחון הפנים – את התוספת השישית.

שינוי התוספת
הרביעית, התוספת
החמישית והתוספת
השישית
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012
דיווח לכנסת
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

67יב. מדי שנה, ב-1 במרס, ידווחו השר לביטחון הפנים, לעניין המשטרה, ושר המשפטים, לעניין רשויות התביעה האחרות, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בכתב, על כל אלה:

(1) מספר התיקים שבהם נעשה הסדר לפי סעיף זה, לפי סעיפי עבירה ולפי רשות התביעה, ושיעורם הכולל מסך התיקים שנסגרו באותה שנה;

(2) מספר התיקים שבהם הוגשו כתבי אישום באותה שנה, לפי רשות התביעה.

סימן ב': קובלנה

68. על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על

קובלנה [62]
ת"ט (מס' 2)
תשמ"ב-1982

ידי הגשת קובלנה לבית המשפט.

69. לא תוגש קובלנה לפי סימן זה על עובד המדינה בשל מעשה שעשה תוך מילוי תפקידו, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה. קובלנות על עובדי המדינה [63]
70. הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי הענין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין כוונה אחרת משתמעת. דיו קובלנה [64]
71. הוגשה קובלנה, יעביר בית המשפט העתק ממנה לפרקליט המחוז; התביעה תנוהל, על אף האמור בסעיף 11, בידי הקובל או בא-כוחו, זולת אם פרקליט המחוז הגיש לבית המשפט, תוך חמישה עשר ימים לאחר שקיבל העתק הקובלנה, הודעה שפרקליט מפרקליטות המדינה ינהל את התביעה. התביעה בקובלנה [65]
ת"ט (מס' 2)
תשמ"ב-1982
72. הוגשה הודעה כאמור סעיף 71, תוחלף הקובלנה בכתב אישום מטעם תובע. החלפת קובלנה בכתב אישום [66]
73. נוכח בית המשפט שקובל אינו מסוגל לנהל בעצמו את ענינו בבית המשפט, או שהוא מנהל את ענינו באופן טורדני, רשאי בית המשפט להפסיק את הדיון בקובלנה עד שימנה לו הקובל עורך דין תוך תקופה שיקבע; לא עשה כן הקובל תוך התקופה שנקבעה, רשאי בית המשפט לראותו כאילו לא התייצב ויחול האמור בסעיף 133. העמדת הדיון בקובלנה [66א]
74. (א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" – לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה; עיון בחומר החקירה [67]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 75)
תשע"ו-2016
- (2) לעניין פסקה (1), חומר מודיעין שיש זכות עיון בו כאמור באותה פסקה יהיה רק חומר שמתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמורה להישמע בשלב בירור האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי, ואולם חומר מודיעין שנאסף או שנרשם בתיק ייכלל ברשימת כל החומר כאמור בפסקה (1); בסעיף זה – (תיקון מס' 75)
תשע"ו-2016
- "חומר מודיעין" – חומר חקירה שנאסף או שנרשם בידי רשות מודיעין; (תיקון מס' 75)
תשע"ו-2016
- "רשות מודיעין" – מערך המודיעין של כל אחד מאלה: משטרת ישראל, המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים, צבא ההגנה לישראל, המשטרה הצבאית החוקרת, שירות בתי הסוהר, שירות הביטחון הכללי, המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, רשות המסים בישראל, רשות ניירות ערך, רשות ההגבלים העסקיים.
- (א) תובע יקבל לעיונו מרשות חוקרת או מרשות מודיעין את כל החומר שנאסף או שנרשם כאמור בסעיף קטן (א), לרבות חומר מודיעין, ויודא שחומר החקירה ורשימת כל החומר עומדים, בעת הגשת כתב האישום או בסמוך לכך, לרשות הנאשם וסניגורו או אדם אחר כאמור באותו סעיף קטן; היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה יקבע הנחיות לביצוע סעיף זה, לרבות לעניין פיקוח על הליך סיווג החומר.
- (ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו. (תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
- (ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא בפני שופט שאינו דן באישום, ואולם בקשה לעיין בחומר מודיעין תידון לפני בית המשפט הדן באישום, שיהיה רשאי להעביר את הדיון בבקשה לשופט יחיד שאינו דן באישום, ואם היה בית (תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 75)
תשע"ו-2016

המשפט הרכב – לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דן באישום; נאסף או נרשם חומר המודיעין בידי רשות מודיעין שהיא מערך המודיעין של שירות הביטחון הכללי, של המוסד לתפקידים מיוחדים או של צבא ההגנה לישראל, תידון הבקשה בפני שופט של בית המשפט העליון.

(ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית המשפט בלבד. (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

(17) על דיון בבקשה לפי סעיף קטן (ב) לעניין חומר מודיעין יחולו הוראות סעיף 46(א) עד (2א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, בשינויים המחויבים. (תיקון מס' 75) תשע"ו-2016

(ה) על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט שלערעור שידון בערר בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו. (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010

(ו) אין בסעיף זה כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

75. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו יהיו במשרד תובע או במקום אחר שתובע הועיד לכך, ובמעמד אדם שתובע מינה, דרך כלל או לענין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה ייעשו בהתאם לחוק ולהוראות התובע. דרכי העיון וההענתקה [68]

76. המפריע או המכשיל אדם שנתמנה על פי סעיף 75 במילוי תפקידו, דינו - מאסר שלוש חודשים; המוציא מתוך החומר שנמסר לו לעיון או להעתקה מסמך או מוצג בלי שקיבל לכך רשות בכתב מאת תובע, דינו - מאסר שנה. עונשין [69]

77. (א) לא יגיש תובע לבית המשפט ראייה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך. סייג להבאת ראיות [70]

(ב) הודעה של עד בענינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה, אין חובה שתהא בכתב, אולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו - זמן סביר מראש - את שם העד, ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, זולת אם ויתרו על כך.

78. הוראות סעיף 74 אינן חלות על חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין, אולם הוראות סעיף 77 חלות עליו. חומר סודי [71]

79. לא יגיש קובל לבית המשפט ראייה שבכתב שהיתה בידי, אלא אם המציא לנאשם העתק ממנה. המצאת ראיות שבידי קובל [72]

80. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, ועל ראיות להסברת העדרו של עד או לענינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה. סייג לזכות העיון בחומר הראיות [73]

81. הוראות סימן זה אינן גורעות מהוראות סעיף 128 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. שמירת דין [74]

סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה

82. בסימן זה, "חוות דעת" ו"תעודת רופא" - כמשמעותן בסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. הגדרות [74א]

83. (א) בית המשפט שהוגש לפניו כתב אישום בפשע או בעוון, רשאי - לפי בקשת התובע - לצוות על הנאשם או על סניגורו - עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה [74ב]

(1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא, שהנאשם מתכוון להביאן לפני בית המשפט כראיה;

(2) לערוך בכתב את עיקר תכנה של עדות מומחה, שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;

(3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור.

(ב) העיון יהיה במעמד אדם שהנאשם או סניגורו ימנה לצורך זה או בכל דרך אחרת

שיקבע בית המשפט.

(ג) מועד העיון ומקומו יהיו כפי שיקבע בית המשפט, ובלבד שמועד העיון יהיה לאחר שניתנה לנאשם או לסניגורו - לפי בקשתם - האפשרות לעיין בחומר החקירה לפי סימן ג'.

84. לא יגיש נאשם לבית המשפט חוות דעת בכתב או תעודת רופא ולא ישמיע עדות מומחה שלא קויים לגביהן צו שניתן לפי סעיף 83, אלא בהסכמת התובע או ברשות בית המשפט.

טייג להבאת ראיות
[74]

סימן ה': אישום

85. כתב אישום יכיל –

תוכן כתב האישום
[75]

(1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש;

(2) ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו;

(3) שם הנאשם ומענו;

(4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם;

(5) ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;

(6) שמות עדי התביעה.

86. מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע.

צירוף אישומים [76]

87. מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר.

צירוף נאשמים [77]

88. בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.

הפרדת המשפט [78]

89. ניתן צו להפרדת המשפט, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהמשפט עליו הופרד או נגד הנאשם שמשפטו הופרד; ורשאי בית המשפט, אם הוא סבור שלא ייגרם על-ידי עיוות-דין, להמשיך במשפט שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה.

כתב אישום חדש
בהפרדת המשפט [79]

90. בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרם לעיוות דין.

איחוד משפטים [80]

91. תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.

תיקון כתב אישום
בידי התובע [81]

92. (א) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.

תיקון כתב אישום
בידי בית המשפט
[82]

(ב) בית המשפט רשאי לתקן כתב אישום אף אם העבירה שלפי התיקון היא בגדר הסמכות של בית משפט אחר או של הרכב אחר, ואם עשה כן יעביר את הענין לאותו בית משפט או הרכב, אולם אם העבירה היא בסמכותו של בית משפט בעל סמכות שיפוט מצומצמת יותר, רשאי בית המשפט גם להמשיך לדון בה.

(ג) בית משפט שהועבר אליו ענין לפי סעיף קטן (ב) רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין,

- לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו הוא עצמו גבה אותן, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.
93. תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לחזור בו מאישום שבכתב האישום, נגד נאשם אחד או יותר; אולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם, בין בכתב על-פי סעיף 123 ובין בתשובתו לאישום, בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית המשפט.
94. (א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית המשפט לבטל אישום, בכל עת עד להכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם.
- (ג) אישום שבוטל, לפי סעיף קטן (ב), לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה ומטעמים שיירשמו.
- 94א. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.
- (ב) הותלו ההליכים, לפי סעיף קטן (א) ולאחר מכן ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט את ההליכים, ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.
- (ג) על אף הוראות סעיף 9 ניתן לחדש את ההליכים באישור היועץ המשפטי לממשלה, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו התקופות האמורות בסעיף 9; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.
95. (א) משהוגש כתב אישום יקבע בית המשפט מועד למשפט; בית המשפט יודיע על המועד בכתב לתובע וימציא לנאשם הזמנה בכתב למשפט בצירוף העתק מכתב האישום; הגיש סניגורו לבית המשפט לפני קביעת המועד יפוי כוח לייצג את הנאשם במשפט, יודיע בית המשפט על המועד בכתב גם לסניגור.
- (ב) סבר בית המשפט, לאור אופי העבירה שבכתב האישום ונסיבותיה, כי הדיון בכתב האישום מתאים לניהול במסגרת דיון מקדמי לפי הוראות סעיף 143א, תצורף להזמנה למשפט כאמור בסעיף קטן (א) הודעה, בנוסח שיקבע שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בדבר האפשרות לניהול דיון מקדמי ובדבר מטרות הדיון המקדמי כאמור בסעיף 143א(ב), ותנאיו כאמור בסעיף 143א(ג).
96. הזמנה למשפט תכיל –
- (1) שם בית המשפט;
 - (2) ציון המאשים;
 - (3) שם הנאשם ומענו;
 - (4) תמצית האישום נגדו;
 - (5) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב;
 - (6) תמצית הוראות סעיפים 123 ו-128.
97. נדחה המועד לתחילת המשפט או להמשכו, יודיע בית המשפט בכתב לתובע על המועד שקבע, וימציא לנאשם ולסניגורו הודעה בכתב עליו, אם לא הודיע להם על כך בעל-פה בשעת דיון.
98. הודעה בכתב והזמנה לפי סימן זה תיחתם בידי שופט, רשם או פקיד בית המשפט ובחותמת בית המשפט. אולם הודעה או הזמנה כאמור, לנאשם בעבירה שכתב האישום נגדו הוגש בידי תובע, כמשמעותו בסעיף 12(א)(2), יכול שתיחתם בידי שוטר בלבד.

99. בית המשפט רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד הנאשם, אם ראה שיש צורך בכך כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע. [89] צו הבאה
100. על צו הבאה יחולו הוראות סעיפים 22 עד 26, בשינויים לפי הענין. תחולת סעיפים אחרים [90] מטירה עם מעצר [91]
101. העוצר אדם לפי צו הבאה ימסור לו עם העתק הצו גם הזמנה, או הודעה לפי סעיף 97, או העתק מהן. שחרור בערובה [92]
102. בצו הבאה רשאי בית המשפט להורות לקצין משטרה לשחרר את הנאשם בערובה, כפי שיפורש בצו; כתב ערובה שניתן בפני הקצין יועבר לבית המשפט שנתן את הצו; על הערובה יחולו הוראות סעיפים 43 עד 49 בשינויים לפי הענין. הבאה לבית המשפט [93]
103. מי שנעצר על-פי צו הבאה ולא שוחרר לפי סעיף 102, יובא בלא דיחוי לפני בית המשפט, והוא יצווה על מעצרו או ישחררו בערובה. תפיסת נכסי נאשם שנמלט [94]
104. (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט, לבקשת פרקליט מפרקליטות המדינה, ואם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, מיטלטלין או מקרקעין, על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה ייעשה בנכס ובפירותיו כל עוד הצו בתקפו. (ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.
- (ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט לבטל את הצו או לשנותו.
- סימן ד': הזמנת עדים והמצאת מסמכים
105. בסימן זה, "מסמכים" - לרבות מוצגים אחרים. פירושים [98 סוגריים]
106. (א) בית המשפט יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לביורר שאלה הנוגעת למשפט, וכן רשאי בית המשפט להזמין עד מטעמו. הזמנת עד [95, 96]
- (ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל-פה לעד על ידי בית המשפט בשעת דיון. צורת ההזמנה ותכנה [97] (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995
107. הזמנה בכתב לעד תיחתם ביד שופט, רשם או פקיד בית המשפט ובחותמת בית המשפט, אולם רשאי שוטר להזמין עד מטעם תובע בחתימתו בלבד; ההזמנה תכיל - (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995
- (1) שם בית המשפט;
 - (2) ציון בעלי הדין;
 - (3) שם המוזמן ומענו;
 - (4) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב;
 - (5) (נמחקה).
108. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו. צו להמצאת מסמכים ומוצגים [98]
109. בית המשפט רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; ודין אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמצאת מסמכים. הזמנת עד על אחר [99]
110. נוכח בית המשפט כי נבצר מעד לבוא לבית המשפט, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר. עד שנבצר ממנו לבוא לבית המשפט [100]
111. (א) בית המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, למנות מיוזמתו מומחה בענין שבחשבוונאות או בנושא אחר הדורש בדיקה טכנית או חישוב, לצורך הבהרת חומר הראיות מומחה מטעם בית המשפט (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

שבפניו.

(ב) מומחה כאמור בסעיף קטן (א) יעיין בחומר הראיות שהפנה אליו בית המשפט ויערוך את ממצאיו על פי שאלות שהוצגו לו על ידי בית המשפט; המומחה יגיש חוות דעתו בכתב ויחקר עליה בבית המשפט לבקשת מי מבעלי הדין; הוגשה חוות דעת לפי סעיף זה, רשאים בעלי הדין, להביא ראיות לסתור אותה.

112. (בוטל).

(תיקון מס' 6)
תשמ"ה-1985

113. עד 115. (בוטלו).

(תיקון מס' 2)
תשמ"ב-1982

סימן ח': שמירת ראיות

116. בסימן זה –

הגדרות
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

"גביית עדות" – לרבות קבלת מסמכים ומוצגים אחרים;

"עדות מוקדמת" – עדות כאמור בסעיף 117 או בסעיף 117א;

"תיעוד חזותי" – כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002.

117. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט, רשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, לגבות עדותו של אדם לאלתר, אם ראה שהעדות חשובה לבירור האשמה וכי יש יסוד סביר להניח שאי אפשר יהיה לגבותה במהלך המשפט או אם מצא שיש חשש שאמצעי לחץ, איום, הפחדה, כוח או הבטחת טובת הנאה יניאו את העד מלמסור עדות אמת במהלך המשפט; נפתחה חקירה בעבירה ועדיין לא הוגש עליה כתב אישום, רשאי לעשות כן בית משפט השלום או בית משפט מחוזי לבקשת תובע או לבקשת אדם העשוי להיות נאשם בעבירה.

גביה מוקדמת של
עדות [106]
(תיקון מס' 39)
תשס"ג-2003

(ב) הוגשה בקשה לגביית עדות מוקדמת, כאמור בסעיף קטן (א), בעבירה לפי סעיף 377א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, יחליט בית המשפט בבקשה לא יאוחר משבועיים מיום הגשתה; העדות תיגבה בתוך חודשיים מיום ההחלטה, אלא אם כן האריך בית המשפט את התקופה מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(תיקון מס' 50)
תשס"ז-2006

117א. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט או נפתחה חקירה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשס"ו-1955 (להלן – חוק הגנת ילדים), רשאי בית המשפט לגבות לאלתר עדותו של ילד כמשמעותו בחוק האמור, על פי בקשתו של תובע או מי שעשוי להיות נאשם בעבירה, ובהרשאתו של חוקר ילדים.

גביה מוקדמת של
עדות של ילד
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(ב) על עדות לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחוייבים, וכן יחולו הוראות סעיפים 2(ב), (ג), 2א ו-10 לחוק הגנת ילדים.

117ב. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט בעבירה שבה מתלונן או עד הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, רשאי בית המשפט לגבות לאלתר את עדותו של אותו אדם, על פי בקשתו של התובע או של הנאשם.

עדות מוקדמת של
אדם עם מוגבלות
(תיקון מס' 47)
תשס"ו-2005

(ב) גביית עדות לאלתר כאמור בסעיף קטן (א) תתועד בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות.

118. עדות מוקדמת תיגבה בפני תובע ובפני הנאשם או אדם העשוי להיות נאשם בעבירה, זולת אם החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לגבותה שלא בפניו של הנאשם או של מי שעשוי להיות נאשם; החליט בית המשפט כאמור תתועד העדות בתיעוד חזותי והוראות סעיף 120א(ב) ו-1(ג) יחולו לענין זה.

נוכחות בעלי דין
[107]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

119. (א) בהזמנת עדים ובסדרי גביית העדויות ינהגו ככל האפשר כדרך שנוהגים במהלך המשפט, ועל הפרוטוקול יחולו הוראות סעיפים 135 עד 139, בשינויים לפי הענין.

סדרי גביית העדות
[108]

(ב) התנגדות לשאלה וטענות אחרות שהושמעו בשעת גביית העדות יירשמו בפרוטוקול, ויחליט בהן בית המשפט שהעדות מוגשת לו כראיה.

120. הפרוטוקול בהליכי גביית העדות ייקרא באזני העד, ולאחר שיאשרנו יחתום עליו וכן יחתום עליו השופט; סירב העד לאשר או לחתום, יירשם הדבר בפרוטוקול. הוראות סעיף זה לא יחולו על עדות שהוקלטה במלואה.

חתימת הפרוטוקול
[109]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

120א. (א) (1) עדות מוקדמת תתועד בתיעוד חזותי.

תיעוד חזותי של עדות
מוקדמת
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(2) נקבע המותב שידון במשפט שבו תוגש העדות כראיה והעדות המוקדמת נגבית בפני כל שופטי המותב, רשאי בית המשפט להורות כי העדות המוקדמת לא תתועד בתיעוד חזותי; שינוי במותב לאחר גביית העדות לא יהיה בו כדי לפסול את העדות.

(3) בסעיף זה, "מותב" – לרבות דן יחיד.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) בית משפט הגובה עדות מוקדמת רשאי להורות כי העדות תיגבה, כולה או חלקה, בלא תיעוד חזותי, אם השתכנע כי ננקטו אמצעים סבירים לקיים את התיעוד, אך ביצוע התיעוד החזותי יעכב את גביית העדות והעיכוב עלול לסכל את גבייתה; החליט בית המשפט כאמור, לא יהיה בהעדר תיעוד חזותי כדי לפסול את העדות המוקדמת.

(ג) בית משפט רשאי לקבל כראיה עדות מוקדמת שאין לה תיעוד חזותי אם השתכנע, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי יש לכך הצדקה בנסיבות הענין.

121. (א) עדות מוקדמת, דינה כדין עדות שנגבתה במהלך המשפט, אך בית המשפט ירשה להזמין את העד לעדות נוספת אם ניתן להביא את העד לבית המשפט ונתקיים אחד מאלה –

העדות כראיה
במשפט [110]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(1) לא היתה לנאשם הזדמנות לחקור את העד;

(2) לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה למנות לעצמו סניגור כדי שיהיה נוכח בעת גביית העדות ויחקור את העד, או לא מונה לו סניגור שהיתה חובה למנותו;

(3) בית המשפט סבור, מטעמים שיירשמו, שהדבר דרוש לביורר האמת או לעשיית צדק.

(ב) ילד שנתן עדות מוקדמת לפי סעיפים 117א או 117ב לא יזומן למתן עדות נוספת אלא באישור חוקר ילדים; על עדותו יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחוייבים, וכן יחולו הוראות סעיפים 2(ב), (ג), 2א ו-10 לחוק הגנת ילדים; לא אישר חוקר הילדים את עדותו של הילד לפי סעיף זה והעדות המוקדמת נגבתה לפני שהוגש האישום, לא ירשיע בית המשפט על סמך עדות זו אלא אם כן יש לה סיוע בראיה אחרת.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 47)
תשס"ו-2005

122. נתקבלה עדות שנגבתה לפי סימן זה ולא היתה לבעל דין הזדמנות לחקור את העד, יביא בית המשפט עובדה זו בחשבון בשקלו את העדות.

עדות שנגבתה שלא
בפני בעל דין [111]

סימן ט': הודיה בכתב

123. עד לתחילת המשפט רשאי הנאשם, בהודעה בכתב לבית המשפט, להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, וכן לטעון עובדות נוספות; העתק מכתב ההודיה יומצא על ידי בית המשפט לתובע.

הודיה בכתב [113]

124. הודיה שבכתב אינה מונעת את הנאשם מטעון טענות מקדמיות או מהודות בעובדות או מטעון עובדות נוספות במהלך המשפט.

הודיה בכתב אינה
מונעת טענות
מקדמיות [114]

פרק ה': הליכי המשפט

סימן א': מועד המשפט

125. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית המשפט מזמן לזמן לדחות את מועד תחילת המשפט או המשכו כפי הצורך; הוחל בגביית הראיות, ימשיך ברציפות יום יום עד גמירא, זולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין כל אפשרות לנהוג כך.

רציפות המשפט [115]

סימן ב': נוכחות בעלי הדין

126. באין הוראה אחרת בחוק זה לא יידון אדם בפלילים אלא בפניו.

נוכחות הנאשם [116]

127. הואשם תאגיד או חבר בני-אדם, לא ינוהל המשפט אלא בפני אדם המורשה כדין לייצג את התאגיד או חבר בני-האדם; אולם מותר לדון תאגיד או חבר בני-אדם שלא בפני מורשה אם נתקיימו התנאים האמורים בסעיף 128; מורשה כאמור דינו לענין סעיפים 99, 140, 161, 189, ו-192 כדין נאשם, והמצאת מסמך לתאגיד או לחבר בני-אדם - היא המצאה למורשה.

בנוכחות מורשים של תאגיד [117]

128. נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ולא התייצב, מותר לדונו לא בפניו -

שפיטה לא בפני הנאשם בתחילת המשפט [118]

(1) אם הוא נאשם בחטא או בעוון והודה בהודיה שבכתב בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, ולא טען בה עובדות נוספות שיש בהן לכאורה כדי לשנות את תוצאות המשפט;

(2) אם ביקש שמשפטו יתנהל שלא בפניו והוא מיוצג בו על ידי סניגור, ובית המשפט סבור שלא יהיה בשפיטתו שלא בפניו משום עיוות דין לנאשם,

אולם רשאי בית המשפט, בכל שלב של המשפט, לצוות על התייצבות הנאשם.

129. נידון נאשם לא בפניו על פי סעיף 128(1), לא יגזור עליו בית המשפט עונש מאסר אלא אם ניתנה לו תחילה הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש בהתאם לסעיף 192. אין באמור בסעיף זה כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס, ובלבד שבהזמנה למשפט צוין שניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

אין לגזור מאסר לא בפני הנאשם [119] (הוראת שנה) תש"ס-2000 (תיקון מס' 46) תשס"ו-2005

129א. (א) לא הוטל מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בעת מתן גזר הדין, רשאי בית המשפט להטילו בצו מיוחד, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו; הוראות סימן ג' לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לא יחולו על מאסר לפי סעיף זה.

דרכי הטלת מאסר במקום קנס (תיקון מס' 46) תשס"ו-2005

(ב) לא יינתן צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס, או צו מיוחד כאמור בסעיף קטן (א), אלא בנוכחות הנידון או סניגורו או אם בהזמנה למשפט או לדיון למתן הצו המיוחד צוין כי ניתן להטיל מאסר במקום קנס על נידון שלא יתייצב.

(ג) צו מאסר כאמור בסעיף קטן (ב) שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו, לא יבוצע בטרם הומצאה לנידון התראה בכתב על כך לפחות 14 ימים מראש; בהתראה תצוין מזכירות בית המשפט שאליה ניתן לפנות לבירורים וכן האפשרות לבקש פריסה או דחיה של תשלום הקנס ופטור מתשלום תוספת פיגורים, בהתאם להוראות סעיפים 66 ו-69 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיפים 5 ו-5ג לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, לפי הענין; דרכי ההמצאה הקבועות בסעיף 237(ד) לא יחולו על התראה לפי סעיף קטן זה.

(ד) הוטל על נידון מאסר במקום קנס, בצו מיוחד כאמור בסעיף קטן (א), שלא בנוכחות הנידון או סניגורו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הצו האמור, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנידון הצו המיוחד, ואולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע; הוראות סעיף 130(ט) יחולו, בשינויים המחוייבים, לענין החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן זה.

130. (א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצווינה בה האזהרה האמורה.

שפיטת נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

(ב) סעיף קטן (א) יחול על נאשם בפשע רק אם הדיון במשפטו מתקיים בבית משפט שלום והוא היה מיוצג על ידי סניגור באותה ישיבה.

(ג) הורשע נאשם שלא בפניו לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט לגזור את דינו שלא בפניו ובלבד בבית המשפט לא יטיל עליו עונש מאסר; בהזמנה לדיון בגזר הדין יפורט דבר הרשעתו שלא בפניו, מועדה ומועד הדיון בגזר הדין; אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס, ובלבד שבהזמנה לדיון צוין שניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם

(הוראת שנה) תש"ס-2000 (תיקון מס' 46) תשס"ו-2005

להוראות סעיף 129א(ג).

(11) על אף האמור בסעיף קטן (ג), לא יגזור בית המשפט את דינו של נאשם בפשע אלא בפניו ולאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש, כאמור בסעיף 192.

(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

(ד) בית המשפט לא ידון נאשם ולא יגזור את דינו שלא בפניו אם שוכנע, כי נבצר מן הנאשם להתייצב מסיבה מוצדקת או אם הוא סבור כי ייגרם לו בכך עיוות הדין.

(ה) התנהל דיון שלא בפני הנאשם ושלא בפני סניגורו, לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, אף בשעת הדיון, לבטל את הדיון שנערך בהעדרם, לרבות הכרעת הדין, כל עוד לא ניתן גזר הדין, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ו) התנהל דיון לפי סעיף זה שלא בפני הנאשם, אך בנוכחות סניגורו, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, לצוות על שמיעתו מחדש של עד אשר העיד בדיון כאמור, וכן רשאי הוא לצוות על ביטול הכרעת הדין כל עוד לא נגזר הדין, אם שוכנע כי בשל העדרות הנאשם באותו דיון לא מוצתה חקירת העד, לא ניתן היה לנהל את הגנתו כראוי או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ז) משהתייצב הנאשם למשפט, יסביר לו בית המשפט את זכותו לפי סעיפים קטנים (ה) ו-(ו); התייצב לאחר הכרעת הדין, יקרא בית המשפט לנאשם את הכרעת הדין לפני שיסביר לו את זכותו.

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

(ט) בית המשפט שנעתר לבקשת נאשם או נידון לפי סעיפים קטנים (ה), (ו) או (ח) רשאי להטיל על הנאשם או על הנידון תשלום ההוצאות בפועל שנגרמו בשל אי התייצבותם.

131. אין בהוראות סעיפים 126 עד 130 כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט להרחיק מאולם בית המשפט נאשם המפריע לדינוי בית המשפט, אולם ההליכים שהתנהלו לא בפניו יובאו לידיעתו בדרך שיקבע בית המשפט.

הודעת ההליכים
לנידון שלא בפניו
[120]

132. (א) בית המשפט מוסמך להורות שהדיון, כולו או מקצתו, יהיה לא בפני נאשם, אם ביקש זאת סניגורו של הנאשם ובית המשפט סבור שהדיון בפני הנאשם עלול להזיק לבריאות גופו או נפשו.

שפיטה שלא בפני
הנאשם מטעמי
בריאות [120א]

(ב) דיון לצורך החלטה לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט לקיימו לא בפני הנאשם ורשאי הוא לקיימו בדלתיים סגורות.

133. לא התייצב התובע במועד שנקבע למשפט אף על פי שהודע לו המועד, ובית המשפט לא ראה לדרות את המשפט למועד אחר, ינהג בית המשפט כאמור בסעיף 94 כאילו חזר בו התובע מהאישום, אולם רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה המתגלית מן העובדות שהודה בהן או שהוכחו, ולגזור את דינו.

העדר תובע [121]

סימן ג': פרוטוקול ותרגום

134. (א) במשפט פלילי ינוהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע למשפט לרבות שאלות והערות בית המשפט, ואולם בדיון מקדמי רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לכלול בפרוטוקול את עיקרי הדברים שבדיון.

ניהול פרוטוקול [122]
(תיקון מס' 57)
תשס"ח-2008

(ב) בית המשפט רשאי להורות שלא יירשמו בפרוטוקול דברי גידוף, נאצה, השמצה או ביזוי, ובלבד ששוכנע כי אין טעם המצדיק את רישומם בפרוטוקול.

(תיקון מס' 57)
תשס"ח-2008

(ג) בעל דין זכאי לקבל, בתום הדיון או בסמוך לאחר מכן, עותק של הפרוטוקול.

(תיקון מס' 57)
תשס"ח-2008

135. הפרוטוקול יירשם ביד השופט, ביד רושם שקבע בית המשפט, במכשיר הקלטה, באמצעי מיכני אחר או ביד עובד בית המשפט אשר נשיאו או שופט ראשי של בית משפט שלום, לפי הענין,

רישום הפרוטוקול
[123]

אישרו כקצרן – הכל כפי שיקבע בית המשפט; ורשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, להרשות רישום הפרוטוקול ביד קצרן אחר.

136. כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושיקבל אותם בית המשפט וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.

צירוף מסמכים לפרוטוקול [124]

137. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט יזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

תיקון פרוטוקול [125]

138. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול והחלטה תיחתם בידי בית המשפט.

רישום תיקון [126]

139. פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט שלערעור.

הפרוטוקול – ראיה לכאורה [127]

140. הוברר לבית המשפט שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.

מתרגם לנאשם [128]

141. ראיה הנמסרת ברשות בית המשפט לא בעברית, או לא בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.

ראיה שלא בעברית [129]

142. שכרו של מתרגם ישולם מאוצר המדינה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

שכרו של מתרגם [130]

סימן ד': פתיחת המשפט

143. בתחילת המשפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תכנו, אולם רשאי בית המשפט לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.

תחילת המשפט [131]

143א. (א) בסעיף זה –

דיון מקדמי (תיקון מס' 48) תשס"ו-2006

"חוק זכויות נפגעי עבירה" – חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001;

"סיום הדיון" – לרבות מתן פסק דין;

"עבירת מין או אלימות חמורה" – כהגדרתה בסעיף 2 לחוק זכויות נפגעי עבירה.

(ב) על אף הוראות סעיף 143, רשאי בית המשפט, בתחילת המשפט ובכפוף להוראות סעיף קטן (ג), לנהל דיון מקדמי בכתב אישום, שמטרתו אחד מאלה:

(1) בירור עמדת הנאשם לענין הודיה או כפירה בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן;

(2) בחינת האפשרות לצמצום המחלוקת העובדתית או המשפטית, כולה או מקצתה;

(3) ייתור הצורך בשמיעת ראיות;

(4) סיום הדיון במסגרת הדיון המקדמי.

(ג) בית המשפט ינהל דיון מקדמי לפי סעיף זה, רק אם התקיימו כל אלה:

(1) הנאשם קיבל הודעה לפי סעיף 95(ב) בדבר האפשרות לניהול דיון מקדמי ובית המשפט נוכח כי הנאשם הבין את מהות הדיון המקדמי והביע את הסכמתו לניהולו;

(2) הנאשם מיוצג בידי סניגור;

(3) התובע הסכים לניהול הדיון המקדמי.

(ד) בדיון מקדמי לפי סעיף זה רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לעיין בחומר החקירה וברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, וכן בחומר וברשימה כאמור שנאספו או שנרשמו בידי ההגנה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מכללי חסיונות עדים

או כללי ראיות חסויות.

(ה) לא הסתיים הדיון בכתב האישום במסגרת דיון מקדמי לפי סעיף זה, יעביר בית המשפט את הדיון בכתב האישום לשופט אחר שימשיך לדון בו לפי הוראות סימנים ה' עד ז' לפרק זה.

(1) פרוטוקול הדיון המקדמי –

(1) לא יועבר לעיון השופט שימשיך לדון בכתב האישום לפי הוראות סעיף קטן (ה);

(2) לא ישמש ראיה בכל הליך משפטי אחר, למעט בערעור על פסק הדין שניתן בדיון המקדמי, אלא בהסכמת בעלי הדין.

(2) בית המשפט יברר, בדיון מקדמי לפי סעיף זה בכתב אישום בעבירת מין או אלימות חמורה, האם קיימו הוראות חוק זכויות נפגעי עבירה לענין זכותו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה להביע עמדה בענין הסדר טיעון עם הנאשם.

(ח) הוראות סעיף זה לא יחולו על דיון בכל אחת מאלה:

(1) עבירה שהיא בסמכותו של בית המשפט המחוזי בדונו בהרכב;

(2) עבירה מהעבירות המפורטות בסעיף 240(א) רישא.

144. לאחר תחילת המשפט ובכל שלב של הדיון, רשאי בית המשפט – אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור – לזמן את הנאשם וסניגורו ואת התובע כדי לברר הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוציגים, לרבות הגשתם לא באמצעות עדים.

הסכמה בדבר עובדות וראיות [131א]

145. במהלך המשפט יסביר בית המשפט לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.

הסברת זכויות הנאשם להגנתו [132]

146. (א) לאחר תחילת המשפט, ובערעור – בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות נגד שופט פלוני לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (בחוק זה – חוק בתי המשפט); הוחלף שופט כאמור בסעיף 233, רשאי בעל דין לעורר טענת פסלות נגד השופט האחר בתחילת הישיבה הראשונה שלאחר החילופין.

מועד לטענת פסלות [132א]
(תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

(ב) (בוטל).

(תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992

(ג) לא היה באפשרותו של בעל דין לטעון טענת פסלות בשלב האמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לטענה בשלב שלאחר מכן ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.

147. (א) בעל דין שבדעתו לערער על החלטת שופט לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט יודיע על כך לבית המשפט, ומשהודיע יופסק המשפט ולא יימשך עד להחלטה בערעור, זולת אם החליט השופט, ובמותב – אב-בית-הדין, מנימוקים שיירשמו, שיש להמשיך במשפט.

ערעור על החלטה בטענת פסלות (תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

(ב) הערעור יוגש בכתב, בפירוט נימוקיו, תוך חמישה ימים מהיום שבו הודעה לבעלי הדין החלטת השופט.

(ג) הוחלט להמשיך במשפט כאמור בסעיף קטן (א), רשאי נשיא בית המשפט העליון או השופט שדן בערעור, ובמותב – אב-בית-הדין, להורות על הפסקת המשפט עד להחלטה בערעור.

(ד) מי שדן בערעור יתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון טענותיהם, ורשאי הוא לבקש מהשופט, אשר על החלטתו הוגש הערעור, להעיר את הערותיו.

148. טענת פסלות לא תישמע ולא תשמע נימוק לערעור, אלא בהתאם להוראות סעיפים 146 ו-147.

טיג לטענת פסלות [132ג]

149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן –

טענות מקדמיות [133]

(1) חוסר סמכות מקומית;

(2) חוסר סמכות עניינית;

(3) פגם או פסול בכתב האישום;

- (4) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה ;
- (5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום ;
- (6) משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום ;
- (7) חסינות ;
- (8) התיישנות ;
- (9) חנינה ;
- (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.
- (תיקון מס' 51 תשס"ז-2007)
150. נטענה טענה מקדמית, יתן בית המשפט לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן ; בית המשפט יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של המשפט ; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום, ובמקרה של חוסר סמכות - להעביר את הענין לבית משפט אחר כאמור בסעיף 79 לחוק בתי המשפט.
- דין בטענה מקדמית [134] (תיקון מס' 40 תשס"ז-2004)
151. לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לסעיף 149 אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית המשפט.
- טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט [135]
152. (א) לא בוטל האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובתו לאישום ; הנאשם רשאי שלא להשיב, ואם השיב, רשאי הוא בתשובתו להודות בעובדות הנוטעות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות בין אם הודה כאמור ובין אם לאו ; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובת הנאשם ; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו.
- תשובת הנאשם לאישום [136]
- (ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה ; בית המשפט יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.
- (ג) בית המשפט יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" – כטענה יחידה או בנוסף לאחרות – עליו לעשות כן מיד, ויסביר לו את תוצאות הימנעותו מעשות כן, כאמור בסעיף קטן (ד), הכל זולת אם ראה בית המשפט שאין מקום לטענה האמורה.
- (ד) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי", או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות - בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות - כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית המשפט.
- ת"ט תשמ"ה-1984
- (ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הנאשם לפי סעיף 153 לחזור בו מהודיה בנוכחותו במקום ביצוע העבירה, או לשנות מחובת הראיה שעל התביעה.
153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
- חזרה מהודיה [137]
- (ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.
154. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו זולת אם ראה בית המשפט שלא לקבל את ההודיה כראיה או שהנאשם חזר בו מן ההודיה לפי סעיף 153.
- דין עובדה שהודו בה [138]
155. (א) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ומהם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם ומהם שלא הודו בכך, לא יגזור בית המשפט את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתיים בירור המשפט של הנאשמים שלא הודו ; ואולם –
- פסק דין של נאשם שהודה [139]
- (1) נאשם שהודה כך, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם

של יתר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו;

(2) בנסיבות מיוחדות שירשום בית המשפט רשאי הוא לגזור את דינו של הנאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.

(ב) לענין סעיף זה, גזירת דין - לרבות מתן צו מבחן ללא הרשעה או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

סימן ה': בירור האשמה

156. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית המשפט לא קיבל את הודייתו, תביא התביעה לפני בית המשפט את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודיה, ורשאית היא להקדים להן דברי פתיחה. פרשת התביעה [140]

157. בגמר ראיותיו יודיע התובע שפרשת התביעה הסתיימה. סיום פרשת התביעה [141]

158. נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה. זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה [142]

159. לא זוכה הנאשם לפי סעיף 158, רשאי הוא להביא לפני בית המשפט את ראיות ההגנה ורשאי הוא להקדים להן דברי פתיחה. פרשת ההגנה [143]

160. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ישאו תחילה את דברי פתיחתם, לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ולאחר מכן יביאו ראיותיהם, לפי אותו סדר, והכל אם לא הורה בית המשפט, לבקשת בעל דין, על סדר אחר. סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים

161. (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה: דבר הנאשם [145]

(1) להעיד כעד ההגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד;

(2) להימנע מהעיד.

(ב) בית המשפט יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בסעיף קטן (א) ואת תוצאות הימנעותו מהעיד כאמור בסעיף 162.

(ג) נאשם שבחר להעיד, יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה; אולם רשאי בית המשפט, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.

162. (א) הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע, אך לא תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק לתיקון הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 או לצורך סעיף 20(ד) לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות. שתיקת הנאשם [145] (תיקון מס' 47) תשס"ו-2005

(ב) הימנעות הנאשם מהעיד לא תשמש ראיה לחובתו, אם התקבלה חוות דעת מומחה שלפיה הנאשם הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, ובשל מוגבלותו כאמור הוא נמנע מהעיד.

163. נאשם שבחר להעיד, לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בענין הנוגע להרשעותיו הקודמות, מלבד אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה. סייג לחקירת נאשם [146]

164. בגמר ראיותיו יודיע הנאשם שפרשת ההגנה הסתיימה. סיום פרשת ההגנה [147]

165. בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה. ראיות נוספות מטעם התובע [148]

166. הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן. סתירת ראיות נוספות [149]

167. סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת ראיות מטעם בית המשפט [150]

- בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט.
168. הובאו ראיות לפי סעיף 167, רשאים בעלי הדין, ברשות בית המשפט, להביא ראיות לסתור אותן. סתירת ראיות מטעם בית-המשפט [151]
169. בתום הבאת הראיות, או משנתקבלה הודיה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה. סיכומים לענין האשמה [152]
170. (א) קבע בית המשפט, לפי סעיף 6(א) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, או לפי סעיף 19(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), תשכ"ט-1969, שנאשם אינו מסוגל לעמוד בדין, יפסיק את ההליכים נגדו; אולם אם ביקש הסניגור לברר את אשמתו של הנאשם, יברר בית המשפט את האשמה, ורשאי הוא לעשות כן אף מיזמתו מטעמים מיוחדים שיירשמו. נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדין [152(א)-(ג)] (תיקון מס' 76) תשע"ז-2017
- (ב) מצא בית המשפט בתום בירור האשמה, כי לא הוכח שהנאשם ביצע את העבירה, או מצא שהנאשם אינו אשם – שלא מחמת היותו חולה נפש לאו-בר-עונשין – יזכה את הנאשם; לא מצא בית המשפט לזכות את הנאשם, יפסיק את ההליכים נגדו, ורשאי הוא להפסיקם גם לפני תום בירור האשמה.
- (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (ב) ניתנת לערעור.
171. הועמד נאשם לדין לפי סעיף 17(ב) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, רשאי בית המשפט לקבל עדות שניתנה בבירור לפי סעיף 170 בלי לשמוע אותה שנית, אולם בעל דין רשאי לחקור עד חקירה נגדית או חקירה נוספת והנאשם רשאי לדרוש שעדיו יישמעו שנית; לא ניתן הדבר להיעשות, יביא בית המשפט עובדה זו בחשבון בשקלו את העדות. נאשם ששב להיות מסוגל לעמוד בדין [152(א)-(ד)]
- סימן ו': סדר חקירת עדים
172. עד שטרם העיד – פרט לנאשם – לא יהא נוכח בגביית עדותו של עד אחר, אולם עד ששמע עדותו של עד אחר, אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד. עדים יעידו זה שלא בפני זה [153]
173. בית המשפט יזהיר את העד לפני גביית עדותו, וסעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ם-1980, יחולו. אזהרת עד [154]
174. עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת; בית המשפט רשאי להרשות לבעל הדין להציג לעד שאלה נוספת גם בתום חקירתו כאמור. חקירת עד בידי בעלי הדין
175. סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית המשפט לחקור את העד; ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת ענין שנתעורר בה. חקירה בידי בית המשפט [157]
176. חקר בית המשפט עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת ענין שנתעורר בחקירתו של בית המשפט. חקירה נוספת בידי בעלי הדין [158]
177. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ולא הורה בית המשפט, לבקשת בעל דין, על סדר אחר, יהא סדר חקירת העדים כזה:
- (1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום;
- (2) היה העד עד סניגוריה – יחקרוהו חקירה ראשית תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך יתור הנאשמים לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור.
178. לא קרא התובע לעד שצויין כעד התביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית המשפט להרשות לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים. עד תביעה שלא נקרא להעיד [160]
179. קבע בית המשפט כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד עויין לאותו בעל דין - בין מפני שמסר עד עויין [161]

בבית המשפט עדות הסותרת את עדותו בחקירת המשטרה ובין מטעם אחר - רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

180. היה לבית המשפט יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.

זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים [162]

181. נקרא עד להעיד מיזמת בית המשפט לפי סעיף 167 יתן בית המשפט לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע.

עדות מטעם בית המשפט [163]

181א. בתום בירור האשמה יקבע בית המשפט מועד למתן הכרעת דין; המועד יהיה בתוך 30 ימים מיום שמיעת הסיכומים לענין האשמה או מיום הגשתם; נשיא או סגן נשיא של בית המשפט רשאים להאריך את התקופה מטעמים מיוחדים שיירשמו; על הארכה כאמור ידווח נשיא או סגן נשיא של בית המשפט לנשיא בית המשפט העליון.

מועד למתן הכרעת דין (תיקון מס' 37) תשס"ג-2002

סימן ז': פסק הדין

182. בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט בהחלטה מנומקת בכתב (להלן - הכרעת הדין) על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; בית המשפט יקרא את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתום עליה ויסמנה בתאריך הקריאה; בית המשפט רשאי - במקום לקרוא את הכרעת הדין - למסור לנאשם העתק ממנה ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנה; זיכה בית המשפט את הנאשם, יודיע דבר הזיכוי בתחילה.

הכרעת הדין [164]

183. על אף האמור בסעיף 182, אם הודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם, רשאי הוא -

נימוקים בזיכוי [165]

- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים ימים מיום ההודעה;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

184. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.

הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום [166]

185. לענין סעיף 184 אין נפקא מינה שהעבירה שנתגלתה אינה בתחום סמכותו העניינית של בית המשפט, אולם אם נתגלתה עבירה שהיא פשע בבית משפט שאינו מוסמך לדון בו, יעביר את הענין לבית משפט מחוזי, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה, ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.

הרשעה בעבירה שאינה בתחום הסמכות [167]

186. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.

הרשעה בעבירות אחדות [168]

187. (א) הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לענין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לענין ביצוע עבירה על ידו, אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה.

ראיות לקביעת העונש (תיקון מס' 8) תשמ"ח-1988 (תיקון מס' 26) תש"ס-2000 (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 52) תשס"ז-2007

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בעבירת מין או בעבירת אלימות, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמינה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר על מצבו של הנפגע בעבירה (להלן - הנפגע), ועל הנזק שנגרם לנפגע כתוצאה מן העבירה.

(1ב) הרשיע בית משפט נאשם בעבירת אלימות שגרמה למותו של אדם, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמינה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר; תסקיר כאמור יתייחס למצבו של אחד או יותר מבני משפחתו של מי שהעבירה גרמה למותו ולנזק שנגרם לו כתוצאה מן העבירה, או למצבה של משפחתו כיחידה ולנזק שנגרם לה כתוצאה מן העבירה, הכל לפי שיקול דעתו של עובד הציבור;

(תיקון מס' 52) תשס"ז-2007

(ג) תסקיר לפי סעיף זה ייערך רק אם עורך התסקיר קיבל את הסכמתו של הנפגע

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995

לעריכתו.

- (ד) הסכמתם של נפגע שהוא קטיין שמלאו לו ארבע עשרה שנים ושל פסול דין המסוגל לתת את הסכמתו, אינן טעונות אישור של אפוטרופוסם. (תיקון מס' 18 תשנ"ה-1995)
- (ה) בקטיין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים או בפסול דין שאינו מסוגל לתת את הסכמתו, ההסכמה לעריכת התסקיר תהיה של אפוטרופוס; היה האפוטרופוס הנאשם או בן זוגו של הנאשם, או סירב האפוטרופוס לתת את הסכמתו וסבר בית המשפט שהסירוב נבע מטעמים שאינם מטובת הקטיין או פסול הדין, רשאי בית המשפט לאשר את עריכת התסקיר. (תיקון מס' 18 תשנ"ה-1995)
- (ו) שר העבודה והרווחה ימנה לענין סעיף זה, עובד ציבור המיומן לערוך תסקיר כאמור בסעיף קטן (א); בתקופת המינוי לא יערוך עובד הציבור תסקיר לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. (תיקון מס' 18 תשנ"ה-1995)
- (ז) בסעיף זה –
 "עבירת אלימות" – עבירה לפי סעיפים 201, 202, 203, 203ב, 214(ב), 305, 327, 329, 333, 335, 336 סיפה, 367, 368ב, 368ג, 369, 370, 371, 372, 374, 374א, 375א, 376, 376ב, 377א, 382(א), 402, 403, 404, 427 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין);
 "עבירת אלימות שגרמה למותו של אדם" – עבירה לפי סעיפים 298, 300 ו-302 לחוק העונשין;
 "עבירת מין" – עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 352;
 "עובד ציבור" – עובד מדינה או עובד רשות מקומית.
188. (א) מותר לקבל כראיה לענין סעיף 187, בנוסף לכל דרך אחרת של הוכחה כדין, העתק מהמרשם הפלילי המתנהל בידי המשטרה על החלטות של בית משפט או בית דין הדן בפלילים הנוגעות לנאשם, למעט זיכוי – (דרכי הוכחה [170] (תיקון מס' 4) תשנ"ג-1983)
- (1) כשהדיון מתנהל בפני הנאשם – אם העתק המרשם הפלילי הוגש לבית המשפט והנאשם לא הכחיש את תכנו; (תיקון מס' 26 תש"ס-2000)
- (2) כשהדיון מתנהל שלא בפני הנאשם – אם נתקיימו שני אלה:
 (א) לנאשם או לסניגורו ניתנה הזדמנות סבירה לפני מועד הדיון לעיין במרשם הפלילי ולהעתיקו;
 (ב) בהזמנה למשפט צוין כי אם לא יתייצב הנאשם למשפטו, ניתן יהיה לנהוג כאמור בסעיף זה, וכן צוין בהזמנה כי הנאשם וסניגורו זכאים לעיין במרשם הפלילי ולהעתיקו וצוינו המקום והמועדים לעיון;
 על העיון במרשם הפלילי לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סימן ב' לתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"ו-1986.
- (ב) בעבירות מהמנויות בתוספת הראשונה, מותר לקבל כראיה, בתנאים האמורים בסעיף קטן (א), גם העתק מרשימה המתנהלת במשרדו של השר הממונה על ביצוע החוק הקובע את העבירה. (תיקון מס' 7 תשנ"ז-1987)
- (ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בתקנות לקבוע שינויים בתוספת הראשונה.
189. סיים התובע הבאת ראיותיו לענין העונש, או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם לנהוג, לענין העונש, כאמור בסעיף 161 או למסור הודעה בלי להיחקר, וכן רשאי הוא להביא ראיות להקלת העונש. דברי הנאשם וראיותיו [171]
190. לפני מתן גזר הדין רשאי בית המשפט, לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע טענותיו בענין, לצוות על בדיקת הנאשם בידי רופא או מומחה אחר; ורשאי בית המשפט לצוות על חקירות אחרות הנראות לו מועילות לקביעת העונש. ראיות נוספות לקביעת העונש [172]
191. העתק התסקיר של קצין מבחן שנתקבל לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, תשל"ז – ו-1977, ושל תוצאות הבדיקות והחקירות האחרות יימסרו לתובע ולסניגורו של הנאשם, אם יש לו סניגור, ובית המשפט ישמע כל טענה לכתוב בהם; אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור גילוי תסקיר ותוצאות בדיקות וחקירות [173]

יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המבחן או על פי יזמתו הוא, לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תכנם, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.

191 א. (א) העתק של תסקיר לפי סעיף 187 (ב) יימסר לבעלי הדין, ובית המשפט ישמע כל טענה באשר לכתוב בו. בית המשפט רשאי להחליט, מטעמים שבטובת הנפגע, שלא למסור לנאשם את התסקיר או חלק ממנו, ובלבד שהנאשם קיבל תמצית מן המידע העובדתי הכלול בתסקיר, אם לדעת בית המשפט המידע חיוני לניהול ההגנה.

גילוי תסקיר לפי סעיף 187 (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995

(ב) בית המשפט רשאי לבקש, ממי שערך את התסקיר, הסבר או השלמה לאמור בו; נוכח בית המשפט שיש מחלוקת על עובדות שבתסקיר, רשאי הוא להרשות לבעלי הדין להציג שאלות למי שערך את התסקיר, לשם הבהרת העובדה שבמחלוקת.

(ג) נפגע, שלגביו הוכן תסקיר לפי סעיף 187 (ב), לא ייקרא להעיד בקשר אליו.

(ד) המגלה מידע מתסקיר שנערך לפי סעיף 187 (ב), או המגלה מידע שהגיע אליו עקב עריכת תסקיר כאמור שלא לצורך ההליך המשפטי שבקשר אליו הוא נמסר, או בניגוד להחלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (א), דינו - מאסר ששה חודשים.

192. נסתיימו ההליכים האמורים בסעיפים 187 עד 191, רשאים התובע ואחריו הסניגור והנאשם להשמיע את טענותיהם לענין העונש.

סיכומים לענין העונש [174]

192 א. הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72 (ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור.

ביטול הרשעה (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 69) תשנ"ה-2014

193. בתום הטענות לענין העונש יגזור בית המשפט את דינו של הנאשם; בית המשפט יקרא את גזר הדין בפומבי, יחתום עליו ויסמנו בתאריך קריאתו.

גזר הדין [175]

194. אין בהוראות סימן זה כדי למעט מהוראות כל דין המתיר שלא להרשיע נאשם אף אם הוכחה אשמתו, או שלא להטיל עליו עונש אף אם הורשע.

שמירת דינים [176]

195. הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.

פסק הדין [177]

196. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית המשפט לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

הסברה על זכות ערעור [178]

פרק ו': ערעור

197. בפרק זה, לגבי ערעור נוסף, "הערכאה הקודמת" - לרבות הערכאה שעליה היה הערעור הראשון.

פירושים [201]

198. ערעור, בין של הנאשם ובין של התובע, יהיה בהגשת הודעת ערעור מנומקת לבית המשפט שלפניו מערערים (בפרק זה - בית המשפט), אם במישרין ואם באמצעות בית המשפט שעל פסק דינו מוגש הערעור.

הגשת ערעור (תיקון מס' 7) תשנ"ז-1987

199. התקופה להגשת הערעור היא ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין, ואם ניתנה הכרעת הדין ללא נימוקים - מיום מתן הנימוקים; היתה דרושה רשות לערער, תוגש בקשת הרשות תוך אותה תקופה, והודעת הערעור תוגש תוך שלושים ימים מיום מתן הרשות.

תקופת ערעור [180]

200. ניתנו פסק הדין, נימוקיו או הרשות לערעור לא בפני הנאשם, יתחילו התקופות האמורות בסעיף 199 לגבי הנאשם, מיום שהומצאו לו.

תקופת ערעור כשפסק הדין ניתן שלא בפני הנאשם [181]

201. בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200.

הארכת מועדים (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

202. פסק דין המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור אף אם הנאשם לא ערער עליו.

ערעור אוטומטי [183]

203. הודעת ערעור תפרט את נימוקיו, ואולם, לא ניתנו בהודעה נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי רשם בית המשפט להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראת הרשם, רשאי בית המשפט, בתחילת הדיון בערעור,

נימוקי ערעור (תיקון מס' 7) תשנ"ז-1987

- לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.
204. המערער רשאי בכל שלב של הערעור, ברשות בית המשפט, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיו. תיקון הודעת ערעור ונימוקיו [185]
205. בית המשפט רשאי לדון בבקשת רשות לערער כאילו היתה הודעת ערעור. דיון לפי בקשת רשות [186]
206. מערער רשאי לחזור בו מערעורו, אולם משנסתיימו טענות בעלי הדין לא יחזור בו אלא ברשות בית המשפט. חזרה מערעור [187]
207. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו ויידונו כאחד, אולם רשאי בית המשפט לדון בהם בנפרד. איחוד ערעורים [188]
208. הדיון בערעור יהיה בפני בעלי הדין; אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב, רשאי בית המשפט לדון בערעור לא בפניו, או, אם המערער הוא שלא התייצב – לדחות את הערעור מטעם זה בלבד. דיון בפני בעלי הדין [189] (תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987
- 208א. (א) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. ביטול דחיית הערעור (תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 19) תשמ"ה-1995
- (ב) בקשה לפי סעיף זה תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום שהחלטת הדחיה הודעה למערער או תוך מועד מאוחר יותר שהסכים לו בית המשפט.
209. בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת רשאי בעל דין לבקש ששופט פלוני יפסול עצמו מלישב בדין; הוראות סעיפים 146 עד 148 יחולו, בשינויים המחוייבים, על טענת פסלות לפי סעיף זה. טענת פסלות שופט בערעור [189א]
210. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב. סדר הטענות בערעור [190]
- (ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, זולת אם הורה בית המשפט על דרך אחרת; באיחוד ערעוריהם של נאשמים אחדים יקבע בית המשפט את סדר הטענות ביניהם.
- (ג) יכול בית המשפט להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.
- (ד) נתבקש בית המשפט להחליט בענין ענשו של נאשם, רשאים לעולם סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונה לפני סיום הדיון.
211. בית המשפט רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיורה. גביית ראיות [191]
212. בית המשפט רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפניו מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה. שינוי במסקנות [192]
213. בית המשפט רשאי, בפסק דינו, לעשות אחת מאלה:
- (1) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות את פסק הדין של הערכאה הקודמת או לבטלו וליתן אחר במקומו, או להחזיר את המשפט עם הוראות לערכאה הקודמת; קיבל בית המשפט את הערעור כאמור, רשאי הוא להטיל על הנאשם כל עונש הערכאה הקודמת היתה מוסמכת להטיל, בין אם הנאשם החל לשאת את העונש שהטילה עליו הערכאה הקודמת או סיים לשאתו, ובין אם לאו;
 - (2) לדחות את הערעור;
 - (3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שהערכאה הקודמת היתה מוסמכת לתת.
214. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת, רשאית היא, בכפוף להוראות בית המשפט שלערעור, להיזקק לראיות שגבתה מלכתחילה בלי לגבותן שנית. ראיות במשפט והוחזר [194]

215. בית המשפט רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין. דחיית ערעור על אף טענה שנתקבלה [195]
216. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם היא שונה מזו שהורשע בה בערכאה הקודמת, ואף אם אותן עובדות לא נטענו בערכאה הקודמת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום. הרשעה בעבירה שונה [196]
217. בית המשפט לא יגדיל עונש שהוטל על נאשם, אלא אם הוגש ערעור על קולת העונש. תנאי להגדלת העונש [197]
218. בית המשפט יקרא את פסק הדין על נימוקיו בפומבי, יחתום עליו ויסמן תאריך קריאתו; בית המשפט רשאי, במקום לקרוא את פסק הדין, למסור לנאשם העתק ממנו ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנו; זיכה בית המשפט את הנאשם או דחה ערעור על זיכויו, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא – קריאת פסק דין בערעור [198]
ת"ט תשמ"ב-1982
- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים ימים מיום קריאתו; הסברת זכות הערעור [199]
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.
219. בתום קריאת פסק דין בערעור שיש עליו ערעור נוסף, יסביר בית המשפט לנאשם את זכותו לערעור הנוסף ויודיע לו על המועדים הקבועים לכך. מתן הוראות אחרות [200]
[תשל"ה 218]
220. נוסף על האמור בפרק זה רשאי בית המשפט לתת כל הוראה שהערכאה הקודמת מוסמכת לתתה על פי כל דין, בתיאומים לפי הענין. קביעת עבירות קנס [201]
[א201]
- פרק ז': סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס**
221. (א) שר המשפטים רשאי לקבוע שעבירה על הוראה פלונית, שאיננה פשע, היא עבירת קנס, דרך כלל או בתנאים או בסייגים שקבע; היתה העבירה קבועה בחוק, או על פי חוק, ששר אחר ממונה על ביצועו, תהיה קביעת שר המשפטים טעונה הסכמת אותו שר (להלן – השר הממונה). ת"ט תשמ"ב-1982 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010 צו תש"ע-2010
- (ב) קבע שר המשפטים שעבירה פלונית היא עבירת קנס, יקבע את שיעור הקנס, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים לעבירה חוזרת או נוספת או לעבירה נמשכת שעבר אותו אדם או בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובלבד ששיעור קנס לא יעלה על השיעור שנקבע לו בחיקוק הקובע את העבירה או על 730 שקלים חדשים לגבי עבירה ראשונה ועל 1,400 שקלים חדשים לגבי עבירה חוזרת או נוספת, לפי הסכום הנמוך יותר. (תיקון מס' 60) תש"ע-2010
- (1ב) אין בקביעת עבירה כעבירת קנס או בקביעת גובה הקנס על עבירה כאמור, כדי לשנות את סיווג העבירה כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין. (תיקון מס' 11) תש"ן-1990 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010
- (ג) הוסמך שר בחוק אחר לקבוע עבירה כעבירת קנס, טעונה קביעתו הסכמת שר המשפטים והסמכויות הנתונות לשר המשפטים לקבוע תנאים וסייגים כאמור בסעיף קטן (א), ושיעורי קנס שונים כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו נתונות לאותו שר. (תיקון מס' 11) תש"ן-1990 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010
- (ד) קביעת עבירה כעבירת קנס וכן קביעת תנאים וסייגים לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג) טעונה אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת. (תיקון מס' 78) תשנ"ז-2017
222. (בוטל). (תיקון מס' 78) תשנ"ז-2017
- 222א. נקבע לעבירת קנס, קנס בשל עבירה נמשכת, לא יוטל הקנס, אלא אם כן צורפה להודעת תשלום הקנס לפי סעיף 228, התראה ולפיה אם לא תתוקן ההפרה עד המועד שנקבע בה, יוטל על הנקנס קנס בשל עבירה נמשכת; בהתראה יצוין גובה הקנס הצפוי בשל עבירה נמשכת; לא יוטל קנס בשל עבירת קנס נמשכת, אלא בשל תקופה המאוחרת למועד הקבוע בהתראה. עבירת קנס נמשכת (תיקון מס' 60) תש"ע-2010 (תיקון מס' 78) תשנ"ז-2017
223. (בוטל). (תיקון מס' 78) תשנ"ז-2017

224. (בוטל). (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017
225. (בוטל). (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017
- 225א. (א) עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה. מועדי המצאה בעבירות קנס (תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017
- (1א) היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 1א27 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:
- (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);
- (2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה, אם היה הרכב רכב חדש או רכב מסוג שקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.
- (2א) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2) שבסעיף קטן (1א), הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה. (תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
- (3א) בסעיף זה, "רכב חדש" – רכב שרישיון הרכב ניתן עליו לראשונה בידי מי שרשות הרישוי, כהגדרתה בפקודת התעבורה, הסמיכה אותו לכך, ולא חלפו 30 ימים ממועד ביצוע עסקה המחייבת לרשום את הרכב ואת פרטי בעליו ברשות הרישוי; "בעל הרכב" – לרבות מחזיק כמשמעותו בסעיף 27 לפקודת התעבורה. (תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
- (ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א). (תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
226. בהליכים לפי פרק זה לא יחול חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, למעט פרק ה' שבו. אי תחולת חוק הנוער [1201]
227. הסמכות לפי סעיף 221(א) לא תחול לגבי עבירות שחוק אחר מסמיך לקבען כעבירות קנס, אולם שאר הוראות פרק ז' יחולו על עבירות כאלה. תחולה [1201]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
228. (א) עבירת קנס היא עבירה של ברירת משפט ויחולו עליה הוראות סעיף זה וסעיפים 229 עד 230. ברירת משפט (תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017
- (ב) היה לשוטר או למי שהשר לביטחון הפנים או השר הממונה הסמיכו לכך, או לעובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לכך, לפי העניין, יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירה של ברירת משפט, רשאי הוא למסור לו הודעת תשלום קנס; ההודעה תהיה בטופס שנקבע ויפורטו בה העבירה ושיעור הקנס שנקבע לה. (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017
- (ג) היה למי שרשאי למסור הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (ב) יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות שתובע הודיע כי הן מחייבות בירור המשפט, לא ימסור הודעת תשלום קנס, אלא הזמנה למשפט.
- היתה העבירה עבירת תעבורה והיה למי שהוסמך למסור הודעת תשלום קנס יסוד להניח

שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 29 לפקודת התעבורה, לא ימסור הודעת תשלום קנס אלא הזמנה למשפט.

(ד) קביעת עבירה כעבירת קנס, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (ב).

(תיקון מס' 78)
תשנ"ז-2017

229. (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצויין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

תשלום הקנס
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27ב לפקודת התעבורה – אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בענין הביטול.

(ב) לא שילם אדם את הקנס במועד ולא הודיע שיש ברצונו להישפט על העבירה, תיווסף על הקנס תוספת פיגור בשיעור האמור בסעיף 67 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; גביית הקנס תיעשה כאמור בסעיפים 68 ו-70 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיף 69 לאותו חוק לא יחול.

(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001

(ג) תובע רשאי לבטל הודעת תשלום קנס אם נוכח כי לא נעברה עבירה או כי היא נעברה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, או אם היה סבור שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להמשך קיום ההליכים; התובע יערוך רישום של הודעת תשלום קנס שביטל וינמק את החלטתו; לענין סעיף קטן זה, "תובע" – כמשמעותו בסעיף 12, אם הוסמך במיוחד לענין זה בידי היועץ המשפטי לממשלה.

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ד) החליט התובע שלא לבטל את הודעת תשלום הקנס, ימציא למבקש הודעה על כך ואולם הוראות סעיף קטן (ב) יחולו כאילו לא הוגשה הבקשה לביטול לתובע.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(ה) תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה.

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(1) מי שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) שברצונו להישפט ולא שילם במועד את הקנס, רשאי תובע לפטור אותו, על פי בקשתו, מתשלום תוספת הפיגור כאמור בסעיף קטן (ב), כולה או מקצתה, אם נוכח התובע שהעילה לאי-התשלום במועד היא אחת מאלה:

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001

(1) (נמחקה);

(2) נבצר מהמבקש לשלם את הקנס במועד בשל סיבה שאינה תלויה בו;

(3) הסיבה לחיוב בתוספת הפיגור יסודה בתקלה של רשויות המדינה.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001

(ז) בקשה לפי סעיף קטן (ו), תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטות בה. התובע רשאי להחליט בבקשה על יסוד התצהיר בלבד או במעמד המבקש בלבד והחלטתו אינה ניתנת לערעור.

(ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטל את הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(1ח) בוטלה הודעת תשלום קנס לאחר שהקנס שולם, יוחזר סכום הקנס ששולם.

(2ח) לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוון סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

(ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה.

229א. קנס בשל עבירת קנס, שהטיל מפקח שהוא עובד רשות מקומית או שהוטל בבית משפט לעניינים מקומיים או בבית משפט אחר עקב הפעלת סמכותו של עובד הרשות המקומית, ישולם לקופת הרשות המקומית.

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

פרק ח': הוראות שונות

231. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב אישום ולפני הכרעת הדין, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה מנומקת בכתב לבית המשפט, לעכב את הליכי המשפט; הוגשה הודעה כאמור יפסיק בית המשפט את ההליכים באותו משפט.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לעכב הליכי המשפט כאמור בסעיף קטן (א), דרך כלל, לסוגי עניינים או לענין מסוים, כמפורט להלן:

- (1) למשנה ליועץ המשפטי לממשלה;
 - (2) לכל אחד מבעלי התפקידים המנויים להלן, למעט באישום שהוגש בידי תובע כאמור בסעיף 12(א)(1):
 - (א) פרקליט המדינה או משנה לפרקליט המדינה;
 - (ב) פרקליט שמונה כמנהל התחום לעיכובי הליכים בפרקליטות המדינה – באישום בעבירת עוון או חטא;
 - (ג) פרקליט שמונה כמנהל היחידה האחראית על אכיפת דיני התכנון, הבניה והמקרקעין בפרקליטות המדינה או פרקליט בדרגת ממונה לפחות – באישום בעבירה בתחום דיני התכנון, הבניה והמקרקעין;
 - (ד) מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה – באישום בעבירת מס, לרבות אישום בעבירה הנלווית לעבירת מס; לענין זה –
- “עבירת מס” – עבירה לפי פקודת המכס; פקודת מס הכנסה; חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי”ב-1952; חוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ”א-1961; חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ”ג-1963; חוק מס ערך מוסף, התשל”ו-1975; חוק היטלי סחר, התשנ”א-1991;
- “עבירה נלווית” – עבירה מסוג חטא או עוון, שנעברה במהלך ביצוע עבירת

(תיקון מס' 23)
השנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

ייעוד קנסות לרשות מקומית
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

הזמנה למשפט
[201 ח(1)]
(תיקון מס' 7)
תשנ"ז-1987
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

עיכוב הליכים [202]

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

⁶ ר' י"פ תשס"ה מס' 5355 מיום 30.12.2004 עמ' 954. י"פ תשס"ו מס' 5512 מיום 30.3.2006 עמ' 2417. י"פ תשס"ח מס' 5724 מיום 9.10.2007 עמ' 96.

המס או בקשר אליה.

232. עוכבו הליכים לפי סעיף 231 רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה בכתב לבית המשפט, לחדשם כל עוד לא עברו מיום עיכובם, בפשע – חמש שנים, ובעוון – שנה; הוגשה הודעה כאמור, יחדש בית המשפט את ההליכים, ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני ההפסקה; עוכבו ההליכים בשניה לא יחודשו עוד.

חידוש הליכים [203]

233. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

המשך משפט בפני שופט אחר [204]

234. הוראות סעיף 233 יחולו, בשינויים המחוייבים, גם כשהורכב בית המשפט משלושה שופטים או יותר.

שינוי בהרכב חבר השופטים [205]

235. מקום שבית המשפט דן בשלושה שופטים או יותר, כל סמכות הנתונה לפי חוק זה לבית המשפט - לרבות סמכות לעשות פעולה שבית המשפט נדרש לעשותה - תהיה, כל עוד לא הורכב בית המשפט, בידי כל שופט של אותו בית משפט, ומשהורכב, בשעה שבית המשפט אינו יושב בדין, בידי אב בית הדין או בידי שופט מבין שופטי ההרכב שאב בית הדין קבע לכך, פעולה לפי סעיפים 15, 83, 105(א), 135, 140, 143, 145, ו-219 תיעשה בידי אב בית הדין או בידי שופט מבין שופטי ההרכב שאב בית הדין קבע לכך גם כשבית המשפט יושב בדין.

סמכות שופט ואב בית דין [206] (תיקון מס' 61) תש"ע-2010

236. נפטר אדם ייפסק כל הליך פלילי נגדו.

מות הנאשם [207]

237. (א) מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:

המצאת מסמכים [209]

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידו בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני-אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידו אדם המורשה כדין לייצגו;

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה; בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(ב) מסירת המסמך לידו סניגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסניגור לידו פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית המשפט, תוך חמישה ימים, כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית המשפט כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב, או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

(ד) נוכח בית המשפט שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:

(1) בהדבקת עותק שלו במקום הנראה לעין בבנין בית המשפט, וכן בבית שבו, כידוע, גר או עסק הנמען לאחרונה;

(2) בפרסום מודעה ברשומות או בעתון יומי;

(3) בכל דרך אחרת שתיראה לו.

238. ליקוי טכני בעריכתו של מסמך הנערך לפי חוק זה, אין בו כדי לפגום בתקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית המשפט כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדיון למועד אחר או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש.

פגמים שאינם פוגמים בדיון [211]

239. בעבירות לפי פקודת התעבורה או התקנות לפיה, פקודת העיריות ופקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס, או לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, קבע לכך, רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות סדרי אישום והמצאת מסמכים, אף בסטייה מהוראות חוק זה.

סדרי הזמנה בעבירות קלות [213] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982 (תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987

239א. (א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

מסירת הודעה
בעבירות תעבורה
(תיקון מס' 20)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1א)(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2).

(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005

239ב. לעניין עבירה של נהיגה בזמן פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה בלבד, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נשלחה הודעה על גזר דין שבו הוטלה הפסילה או הודעה על החלטת בדבר הפסילה עד תום ההליכים בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין, וכאילו הודע לנמען על הפסילה לפי סעיף 67 האמור גם בלא חתימה על אישור מסירה כאמור בסעיף 237, אף אם לא התקיימו הוראות סעיף 237(ג), זולת אם הוכיח הנאשם כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ואם התקיימו כל אלה:

חוקת מסירה לעניין
נהיגה בזמן פסילה
(תיקון מס' 59)
תשע"ט-2009

- (1) חלפו 15 ימים מיום משלוח ההודעה;
- (2) הנאשם הוזמן לדיון בבית משפט לפי סעיף 237 או בעל-פה לפי סעיף 97;
- (3) ההזמנה לדיון כאמור בפסקה (2) כללה אזהרה, בכתב או בעל-פה, לפי העניין, שבמועד הדיון עשויה להתקבל החלטת בדבר פסילה, וכן הודעה בדבר תחולת החזקה לפי סעיף זה אם הנאשם לא יתייצב לדיון;
- (4) הדיון בעניין כאמור בפסקה (2) הסתיים באותו מועד, או שמועד הדיון שונה לבקשת הנאשם;
- (5) בטופס אישור המסירה של דבר הדואר שהוחזר מולאו פרטי מוסר ההודעה, המען והמועד שבהם היא נמסרה או הטעם לאי-ביצוע המסירה.

240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או כעבירות מינהליות או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

סדרי דין מיוחדים
בעבירות קלות
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 65)
תשע"ב-2012

- (1) על נאשם לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 123, אולם אין בכך כדי למנוע ממנו להודיע לבית המשפט בכתב מה הן טענותיו לענין העונש;
- (2) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
- (3) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר. אין בהוראות פסקה זו כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס ובלבד שבהזמנה למשפט צוין כי ניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

241. (א) הוראות חוק זה אינן גורעות מסמכותו של אדם המוסמך על-פי חיקוק אחר לחקור בעבירה או לנהל את התביעה.

חוקרים ותובעים לפי
חיקוק אחר [215]

(ב) חוקר כאמור יעביר את חומר החקירה לפרקליט המחוז; אולם אם נקבע בחיקוק אדם אחר המוסמך לנהל את התביעה באותה עבירה, יעביר את חומר החקירה לאדם כאמור.

- (ג) הוראות סעיף קטן (ב) לעניין חומר חקירה המועבר לפרקליט מחוז יחולו בכפוף להוראות סעיף 60(יא), ובכל מקום, במקום "המשטרה" יקראו "רשות אחרת המוסמכת על פי דין לחקור בעבירה"; לעניין סעיף קטן זה, "רשות אחרת המוסמכת על פי דין לחקור בעבירה" – למעט שירות הביטחון הכללי.
- 81 (תיקון מס')
תשע"ח-2018
242. כל סמכות הנתונה לפי חוק לפרקליט מחוז, רשאי להשתמש בה פרקליט המדינה או משנהו וכן רשאי פרקליט המדינה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, להעניק סמכות כאמור, למעט סמכות שנאצלה לפרקליט מחוז לפי כל דין, לפרקליט אחר מפרקליטות המדינה.
- טמכות פרקליט מחוז
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004
- 242א. (א) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לכל אחד מבעלי התפקידים המנויים בטור א' בתוספת השלישית, דרך כלל, לסוגי ענינים או לענין מסוים, את הסמכויות הנתונות לו לפי הוראות החוקים כמפורט לצדם בטור ב' בתוספת האמורה, כולן או מקצתן.
- אצילת סמכויות
היועץ המשפטי
לממשלה
(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004
- (ב) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת השלישית, ובלבד שלא יוסיף הוראות חוק אלא בענין הליכים פליליים.
- שמירת דינים [216]
243. הוראות חוק זה אינן גורעות מהוראות חוק בתי-המשפט, תשי"ז-1957, זולת אם נאמר כן במפורש.
- ביצוע ותקנות [227]
244. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
- (ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע כללים לתיאום פעולות פרקליטות המדינה והמשטרה.
- תחילה
(תיקון מס' 1)
תשמ"ב-1982
245. תחילתו של נוסח זה ביום י' בתמוז תשמ"ב (1 ביולי 1982), אולם תחילתם של סעיפים 228 עד 230 ביום ט"ז בטבת תשמ"ג (1 בינואר 1983).

תוספת ראשונה

ת"ט תשמ"ב-1982

(סעיף 6(ב) ו-188(ב))

- (1) עבירות לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, שנעברו במצרכי מזון;
- (2) עבירות לפי חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו-2015;
- (3) עבירות לפי חוק התקנים, תשי"ג-1953, שנעברו במצרכי מזון.
- 81 (תיקון מס')
תשע"ו-2015

תוספת ראשונה א'

81 (תיקון מס')
תשע"א-2010
(תיקון מס' 62) (תיקון)
תשע"ד-2013

(סעיף 60)

חלק א': עבירות עוון בטיפול הפרקליטות

- (1) ביטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים לפי פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בתוספת זו – החוק);
- (2) פרסומי המרדה לפי סעיף 134(ג) לחוק;
- (3) אימונים צבאיים אסורים לפי סעיף 143(ב) לחוק;
- (4) עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב) סיפה לחוק;
- (5) הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור לפי סימן א' 1 בפרק ח' לחוק;
- (6) מטיף להתאגדות אסורה לפי סעיף 146 לחוק;
- (7) חבר להתאגדות אסורה לפי סעיף 147 לחוק;
- (8) תרומות להתאגדות אסורה לפי סעיף 148 לחוק;
- (9) פרסומי התאגדות אסורה לפי סעיף 149 לחוק;
- (9א) התקהלות אסורה לפי סעיף 151 לחוק;
- 81 (תיקון מס')
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014

(ב9)	התפרעות לפי סעיף 152 לחוק;	(תיקון מס' 62) (תיקון מס' 2) תשע"ה-2014
(ג9)	מניעת הוראת התפזרות לפי סעיף 156 לחוק;	(תיקון מס' 62) (תיקון מס' 2) תשע"ה-2014
(ד9)	מתפרעים הפוגעים בכלי שיט לפי סעיף 158 לחוק;	(תיקון מס' 62) (תיקון מס' 2) תשע"ה-2014
(10)	הפרעות ביחסי עבודה לפי סעיף 160 לחוק;	
(11)	עבירות כלפי קיום שירותים ציבוריים לפי סעיף 161 לחוק;	
(12)	הסתה לאיבה כלפי מדינה ידידותית לפי סעיף 166 לחוק;	
(13)	פגיעה בדגל או בסמל של מדינה ידידותית לפי סעיף 167 לחוק;	
(14)	חילול כבודם של גדולי מדינת חוץ לפי סעיף 168 לחוק;	
(15)	פגיעה ברגשי דת ומסורת לפי סימן ז' בפרק ח' לחוק;	
(16)	ריבוי נישואין לפי סימן ח' בפרק ח' לחוק;	
(17)	זנות ותועבה לפי סימן י' בפרק ח' לחוק;	
(18)	מעשה העלול להפיץ מחלה לפי סעיף 218 רישה לחוק;	
(19)	מכירת מזון מפוגל לפי סעיף 219 לחוק;	
(20)	החזקת מזון לא נקי לפי סעיף 220 לחוק;	
(21)	זיהום מים לפי סעיף 221 לחוק;	
(22)	זיהום אוויר לפי סעיף 222 לחוק;	
(23)	מלאכות פוגעות לפי סעיף 223 לחוק;	
(24)	מסייע לאחר מעשה לפי סעיף 261 לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות);	
(25)	אי-מניעת פשע לפי סעיף 262 לחוק;	
(26)	העלמת עבירה לפי סימן ב' בפרק ט' לחוק;	
(27)	תקיפת שוטר הקשורה למילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק;	
(28)	לחץ של עובד הציבור לפי סעיף 277 לחוק;	
(29)	עובד הציבור שיש לו זיקה פרטית לפי סעיף 278 לחוק;	
(30)	שימוש לרעה בכוח המשרה לפי סעיף 280 לחוק;	
(31)	מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק;	
(32)	הפרת חובה חקיקה לפי סעיף 286 לחוק;	
(33)	עבירות שוחד לפי סימן ה' בפרק ט' לחוק;	
(34)	גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק;	
(35)	העלמת לידה לפי סעיף 311 לחוק;	
(36)	שימוש ברעל מסוכן לפי סעיף 336 רישה לחוק;	
(37)	הפרת חובה של הורה או אחראי לפי סעיף 337 לחוק;	
(38)	מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(3) עד (5) ו-(7) עד (9) לחוק;	(תיקון מס' 62) (תיקון מס' 2) תשע"ה-2014
(39)	חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק;	
(40)	עבירות מין בפרק י' לחוק;	(תיקון מס' 62) (תיקון מס' 2) תשע"ה-2014
(41)	עבירות כלפי קטינים ונכים לפי סימן ו' בפרק י' לחוק;	(תיקון מס' 62) (תיקון מס' 4) תשע"ז-2017
(42)	פגיעה בקטינים ובחסרי ישע לפי סימן ו' בפרק י' לחוק;	
(43)	עבירות מעין גניבה לפי סימן ב' בפרק י"א לחוק;	

- (44) קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישה לחוק;
- (45) תחבולה לפי סעיף 416 לחוק;
- (46) כישוף לפי סעיף 417 לחוק;
- (47) זיוף לפי סעיף 418 לחוק, למעט הסיפה;
- (48) זיוף המשפיע על עסקאות לפי סעיף 419 לחוק;
- (49) עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(2) לחוק;
- (50) אי-גילוי מידע או פרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד לפי סעיף 424א לחוק;
- (51) מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק;
- (52) העלמה במרמה לפי סעיף 426 לחוק;
- (53) עושק לפי סעיף 431 לחוק;
- (54) הונאה לפי סימן ז' בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 441 רישה;
- (55) גרימת שריפה ברשלנות לפי סעיף 449 לחוק;
- (56) זיוף כספים ובולים לפי פרק י"ב לחוק;
- (57) הכנת עבירה בחומרים מסוכנים לפי סעיף 497 לחוק;
- (58) מתן אמצעים לביצוע פשע לפי סעיף 498 לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות);
- (59) קשר לעוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות);
- (60) חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000;
- (61) חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965;
- (62) חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984;
- (63) חוק לא תעמוד על דם רעך, התשנ"ח-1998;
- (64) חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;
- (65) חוק המחשבים, התשנ"ה-1995;
- (66) (נמחק);
- (67) פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948;
- (68) חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984;
- (69) פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972;
- (70) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;
- (71) גרימת מוות בנהיגה רשלנית – סעיף 64 לפקודת התעבורה והפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(א) לאותה פקודה;
- (72) הפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006;
- (73) עבירות לפי חוק גיל הנישואין, התש"י-1950.
- חלק ב': עבירות פשע שיועברו לטיפול התביעה המשטרתית**
- (1) סחר, ייצור וייבוא סכין לפי סעיף 185 לחוק;
- (2) איסור מכירת אגרופן או סכין לקטין לפי סעיף 185א(א) לחוק;
- (3) החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק;
- (4) הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) לחוק;
- (5) חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בקטין;
- (6) פגיעה לפי סעיף 334 לחוק, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בקטין;

(תיקון מס' 80)
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 64)
תשע"ב-2011

(תיקון מס' 63)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 67)
תשע"ד-2013

- (7) הסעה בכלי תחבורה מסוכן לפי סעיף 343 סיפה לחוק;
- (8) תקיפת זקן לפי סעיף 1368 לחוק, למעט עבירה כאמור בנעברה בחסר ישע כהגדרתו בסעיף 3368 לחוק;
- (9) כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק;
- (10) תקיפות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א), (ב)1 ו-1(ג) לחוק;
- (10א) תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(ב), (ג) ו-1(ד) לחוק;
- (11) גניבה בנסיבות מיוחדות לפי סעיף 384 לחוק;
- (12) גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק, כאשר ערך הגניבה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים;
- (13) גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק, כאשר ערך הגניבה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים;
- (14) דרישת נכס באיומים לפי סעיף 404 לחוק;
- (15) פריצה והתפרצות לפי סימן ד' בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 408 לחוק;
- (16) קבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק;
- (17) עבירות בקשר לרכב לפי סימן ה'1 בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 413א לחוק;
- (18) הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447 לחוק;
- (19) היוזקים מיוחדים לפי סעיף 453 לחוק;
- (20) קשר לפשע לפי סעיף 499(א)1 לחוק, כאשר עבירת הפשע בטיפול תובע משטרתי לפי האמור בתוספת זו;
- (21) הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 סיפה לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986;
- (22) עבירות לפי סימנים א' ו-ב' בפרק ג' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בפרט זה – פקודת הסמים), שעונשן אינו עולה על שבע שנים, וכן עבירות לפי הסימנים האמורים לגבי כמות סם שאינה עולה, בכל עבירה בנפרד, על כמות הסם המצוינת להלן:
- (א) הרואין, קוקאין – 20 גרם;
- (ב) שרף של קנבוס (חשיש), קנבוס, אופיום – 25 ק"ג;
- (ג) פריט 1 בסימן ב' בחלק א' לתוספת הראשונה אם הסם הוא בתצורה כמפורט להלן:
- (1) תמיסה או נוזל – 60 מ"ל;
- (2) בתצורה אחרת – 100 יחידות צריכה;
- (ד) פריטים 13 ב עד 13 ח בסימן ב' בחלק א' לתוספת הראשונה וכן החומרים המפורטים בסימן ב' בחלק ב' לתוספת הראשונה – 100 יחידות צריכה, ובלבד שמשקלן אינו עולה על 100 גרם;
- (ה) חומרים המצוינים בתוספת הראשונה לפקודת הסמים, שאינם מפורטים בפרטי משנה (א) עד (ד), אם הסם הוא בתצורה כמפורט להלן:
- (1) אבקה – 20 גרם;
- (2) חומר צמחי – 10 ק"ג;
- (3) תמיסה או נוזל – 200 מ"ל;
- (4) בתצורה שאינה כמפורט בפסקאות (1) עד (3) – 100 יחידות צריכה.
- (23) המנהל או המארגן שירותי הסעה במטרה לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;
- (23א) הסעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)1 לחוק הכניסה לישראל;
- (24) פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, כאשר העבירה נעברה בין בני זוג;

צו תשע"ח-2018

(תיקון מס' 62)
(תיקון מס' 4)
תשע"ז-2017

- (25) עבירות לפי פקודת התעבורה שעונשן אינו עולה על שבע שנים, למעט עבירה של הפקרה אחר פגיעה לפי סעיף 64א לפקודת התעבורה ועבירה של חובת נוסע להתקשר לגופי הצלה לפי סעיף 1א64 לאותה פקודה; (תיקון מס' 64 תשע"ב-2011)
- (26) עבירות לפי חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969, למעט עבירות לפי סעיפים 117(א) ו-122; (תיקון מס' 74 תשע"ו-2016)
- (27) עבירות לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965, למעט עבירות לפי סעיפים 85 ו-88; (תיקון מס' 62 תשע"ו-2013)
- (28) עבירות לפי סעיף 2ב12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 3ב12 לחוק האמור. (תיקון מס' 62 תשע"ו-2013)
- חלק ג': עבירות שפרקליט מחוז רשאי להעביר לטיפולו של תובע משטרה בשל העדר חומרה יתירה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות**
- (1) עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישה לחוק; (תיקון מס' 62 תיקון מס' 2 תשע"ה-2014)
- (2) (נמחקה); (תיקון מס' 62 תיקון מס' 2 תשע"ה-2014)
- (3) (נמחקה); (תיקון מס' 62 תיקון מס' 2 תשע"ה-2014)
- (4) עבירה אחרת שבטיפול פרקליט ואינה בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי, שנחקרה יחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרה והיא כרוכה ושלובה בה, ואשר פרקליט מחוז מצא כי בנסיבות העניין, העבירה שבטיפול התובע המשטרה היא העבירה המרכזית. (תיקון מס' 62 תשע"ה-2014)
- חלק ד': עניינים שבהם רשאי תובע משטרה, או שוטר שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב), לטפל גם בבית המשפט המחוזי**
- (1) בקשות ועררים בעניין מעצר, חיפושים ושחרור בערובה; צו תשע"ח-2018
- (2) עיון חוזר על החלטות בית משפט שלום או שופט תעבורה לפי סעיף 49 לפקודת התעבורה, או ערעור לפי סעיף 57 או 60 לאותה פקודה; צו תשע"ח-2018
- (3) ערר על החלטת בית משפט שלום לפי סעיף 74(ה), בהתייחס לחומר חקירה הנוגע לכתב אישום המוגש בידי תובע משטרה; צו תשע"ח-2018
- (4) השגה על החלטה בעניין בקשה להישפט באיחור לפי סעיף 230; צו תשע"ח-2018
- (5) תיקים שנדרשת בהם מומחיות מקצועית טכנית מיוחדת בענייני תעבורה. צו תשע"ח-2018
- תוספת שניה** (תיקון מס' 33 תשס"א-2001)
- (סעיף 68)
- (1) עבירות לפי סעיפים 189, 190, 192, 194, 196, 223, 334, 336 רישה, 379, 380, 447 זולת אם נעברה העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, 452, 494 ו-496 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ולמעט עבירות כאמור, שנעברו כלפי בן משפחה; לענין זה, "בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991; (תיקון מס' 3 תשס"ג-1983 תיקון מס' 19 תשנ"ה-1995 תיקון מס' 35 תשס"ב-2001)
- (2) עבירות לפי חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961, בסייגים האמורים בסעיף 11 לחוק האמור; (תיקון מס' 25 תשנ"ז-1997)
- (2) עבירות לפי סעיף 63 לחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008, בסייגים האמורים בסעיף 70 לחוק האמור; (תיקון מס' 58 תשס"ח-2008)
- (3) עבירות לפי סעיף 61(ג), (ד) ו-(ה) לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007; (תיקון מס' 38 תשס"ג-2002 תיקון מס' 54 תשס"ח-2007)
- (4) עבירות לפי סעיף 3 לפקודת סימני סחורות; (תיקון מס' 38 תשס"ג-2002 תיקון מס' 54 תשס"ח-2007)
- (5) עבירה לפי סעיף 23(1) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, מחמת הפרה של סעיפים 17 או 18 לחוק האמור או של צו שניתן לפי סעיף 17 האמור; (תיקון מס' 38 תשס"ג-2002 תיקון מס' 54 תשס"ח-2007)

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

נוסח מלא ומעודכן

ו. סעיפים 14 ו-15 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.		
א. סעיפים 69 ו-229(ג) לחוק זה. ב. סעיף 4(א) לחוק הנוער. ג. (נמחק).	(2) בעלי התפקידים המנויים בפרט (1) וכן פרקליט מחוז	צו תשס"ח-2007
ד. סעיף 38(ד) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.		צו תשע"ט-2018
ה. סעיף 8א(א) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 (להלן – חוק העבירות המינהליות). ו. סעיפים 9(ב) ו-123 לחוק העונשין. ז. סעיף 29 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991		צו תשע"א-2011
א. סעיף 10(א) לחוק העונשין ב. סעיף 20 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 ג. סעיף 10 לחוק לנשיאת עונש מאסר במדינת אזרחותו של האסיר, התשנ"ז-1996	(3) פרקליט המדינה, מנהל המחלקה הבין-לאומית בפרקליטות המדינה	צו תשס"ח-2007
א. סעיף 58(ב) לחוק המעצרים	(4) בעלי התפקידים המנויים בפרט (2) וכן מנהל המחלקה הפיסקאלית בפרקליטות המדינה	צו תשס"ח-2007
א. סעיף 8 לחוק ב. סעיף 270 לחוק העונשין.	(5) פרקליט המדינה ומשנה לפרקליט המדינה	צו תשס"ח-2007 צו תשע"ט-2018
א. סעיף 12(א)(1) לחוק, לעניין הסמכת תובעים ב. סעיף 8א(א) לחוק העבירות המינהליות; ג. סעיף 229(ג) לחוק.	(6) משנה לפרקליט המדינה ומנהל המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה בפרקליטות המדינה בכפוף להנחיות היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, אם הואצלה לו הסמכות כאמור בסעיף 12(ג)	צו תש"ע-2010 צו תשע"ט-2018
(א) סעיף 12(א)(1) לחוק, לעניין הסמכת תובעים לעניין עבירת מס ועבירה נלווית לעבירת מס, כהגדרתן בסעיף 231(ב)(2) לחוק ועבירות לפי החיקוקים הבאים ועבירות נלוות להם: (1) חוק סוכני המכס, התשכ"ה-1964; (2) פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) [נוסח חדש]; (3) פקודת הכהילים המפוגלים [נוסח חדש]; (4) פקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979; (5) פקודת הטבק [נוסח חדש]; (6) חוק מסי מכס ובלו (שינוי התעריף), התש"ט-1949; (7) חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958; (8) חוק העבירות המינהליות; (9) פקודת זכות יוצרים, 1924; (10) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007; (11) פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972	(7) מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה בכפוף להנחיות היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, אם נאצלה לו הסמכות כאמור בסעיף 12(ג)	צו תשע"ט-2018

(12) פקודת סימני סחורות ; (13) חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 ; (14) כל התקנות או הצווים שהותקנו לפי הפקודות או החוקים הנזכרים בפרט זה ; (ב) סעיף 8א(א) לחוק העבירות המינהליות		
סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת מתמחים בחיבת התביעות במשטרת ישראל	(8) המפקח הכללי של משטרת ישראל	צו תשע"ט-2018
סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת מתמחים בפרקליטות המדינה	(9) פרקליטי מחוז	צו תשע"ט-2018
סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת תובעים ביחידת להב 433 במשטרת ישראל	(10) המשנה לפרקליט המדינה בכפוף להנחיות היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, אם נאצלה לו הסמכות כאמור בסעיף 12(ג)	צו תשע"ט-2018

תוספת רביעית

(סעיף 67א(א))

(תיקון מס' 66'
תשע"ב-2012)

תובע בכיר לפי פסקה (3) להגדרה "תובע בכיר"	תובע לפי פסקה (3) להגדרה "תובע"	
מנהל המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין בפרקליטות המדינה או פרקליט בכיר שהוא הסמיך לכך	1. מי שהוסמך לפי סעיף 12(א)(1)(ב), להגיש כתב אישום בעבירה לפי חוק התכנון והבנייה והוא מפוקח בידי המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה בפרקליטות המדינה	(תיקון מס' 79' תשע"ז-2017 צו תשע"ט-2018)
התובע הראשי במשרד הכלכלה או תובע בכיר במשרד הכלכלה שהוא הסמיך לכך	2. מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיך לכך, לפי סעיף 12, להגיש כתב אישום לפי חיקוק מהחיקוקים ששר הכלכלה ממונה על ביצועם	(תיקון מס' 66' תשע"ד-2014)

תוספת חמישית

(סעיף 67ג(א)(5))

(תיקון מס' 66'
תשע"ב-2012)

1. פסילת רישיון נהיגה ; הפקיד אדם רישיון שנפסל, יקבל אישור קבלה על הרישיון שהפקיד.		
2. הפקדת כלי ירייה המוחזק בידי אדם למשמרת בתחנת משטרה הקרובה למקום מגוריו או למקום עסקיו ; הפקיד אדם כלי ירייה למשמרת יקבל אישור קבלה על כלי הירייה שהפקיד.		
3. התחייבות שלא להיכנס למקום או שלא להיות בקשר עם אדם מסוים.		
4. כתיבת מכתב התנצלות לנפגע העבירה.		
5. הסכמה להשמדה או לחילוט של חפץ הקשור לעבירה, האסור בהחזקה לפי כל דין.		
6. השבת חפץ בעין לנפגע העבירה או תיקון חפץ שניזוק בעבירה.		(תיקון מס' 68' תשע"ד-2014)
7. לעניין עבירות לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, בתיקים המנוהלים על ידי תובע המנוי בפרט 1 בתוספת הרביעית –		(תיקון מס' 79' תשע"ז-2017)
(1) הריסה, פירוק או סילוק של הבניין או של חלק ממנו, שנבנו בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר ;		
(2) הריסה פירוק או סילוק של חלק מבניין שנבנה כדין, אם יש בביצוע פעולה כאמור לגבי חלק אחר, בלבד, מאותו בניין שנבנה שלא כדין, כדי לסכן את שלום הציבור או את בטיחותו אם לא ייהרס, יפורק או יסולק גם החלק שנבנה כדין, והכל למעט לגבי חלק מבניין בבעלותו או בהחזקתו של צד שלישי ;		
(3) הפסקת עבודה במקרקעין הנעשית בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר, או הפסקת שימוש במקרקעין הנעשה בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר או הנעשה בניגוד		

לתכנית;

- (4) התאמת בניין שנבנה בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר, להיתר או לתכנית; פעל החשוד ביעילות לביצוע ההתאמה והימשכות ההליכים לא היתה בשליטתו, רשאי התובע להאריך את התקופה לקיום התנאי, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שנתיים.
8. הסכמה להודות בתובענה משמעתית או הסכמה לעונש מסוים, בהליך משמעתית על פי דין, ואולם אם כלל העונש קנס או שלילת משכורת, לא יעלה העונש האמור על הסכום האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; תנאי כאמור לא ייקבע בהסדר אלא בהסכמת הגורם המוסמך לפתוח בהליך המשמעתית.
9. התפטרות או התחייבות שלא לשמש בתפקיד מסוים.
10. אימוץ נהלים פנימיים מחייבים בכתב, לרבות לעניין מנגנוני פיקוח ובקרה, שיבטיחו את מניעת הישנותן של עבירות דומות; התובע יאשר נהלים כאמור לאחר התייעצות עם גורמים מקצועיים הנוגעים בדבר.
11. בעסק הפועל לפי רישיון לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (בתוספת זו – חוק רישוי עסקים) –
- (1) התחייבות להפסיק עיסוק בעסק לתקופה שלא תעלה על 14 ימים, ובלבד שאם העסק נסגר בצו מינהלי או שיפוטי בשל העבירה לכאורה, לא תעלה התקופה הכוללת של הפסקת העיסוק על 30 ימים;
- (2) התחייבות להימנע מפעולות מסוימות שיפורטו בהסדר, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
- לא ייקבע תנאי לפי פרט זה אלא בהסדר שיערך בתוך שישה חודשים מיום גילוי העבירה; העתק מההסדר יועבר לרשות הרישוי לפי חוק רישוי עסקים.
12. התחייבות שלא לנהל בחצרים נשוא האישום עסק טעון רישוי בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין כמשמעותם בחוק רישוי עסקים, או בניגוד לתנאי הרישיון, והכול בין עסק שבשלו נחשד האדם בעבירה ובין עסק אחר, ושלא להעביר לאחר את הבעלות או החזקה בעסק, אלא אם כן בידי אותו אדם רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין לניהול עסק זה; העתק מההסדר יועבר לרשות הרישוי לפי חוק רישוי עסקים.
13. פינוי של שטח ציבורי או שטח בבעלות המדינה, שהחשוד מחזיק בו שלא כדין.
14. לעניין עבירות בתיקים המנוהלים על ידי תובע המנוי בפרט 2 בתוספת הרביעית –
- (1) תיקון ליקויים שנבעו מהעבירה;
- (2) היה החשוד תאגיד או ארגון – נקיטת הליכים משמעתיים על פי דין כלפי נושא משרה שהיה אחראי לביצוע העבירות;
- (3) התחייבות להעביר ליחידת האכיפה המופקדת על התחום במשרד הכלכלה, באופן ובמועדים שתורה היחידה, דיווח בהתאם לסמכויות משרד הכלכלה באשר למילוי אחר הוראות החוקים הנוגעים לעבירות שבוצעו, והמצאת אישור רואה חשבון או עורך דין בדבר עמידה בתנאי החוק;
- (4) החזקה מהשוק, תיקון או השמדה של מוצרים שהתגלו לגביהם הפרות.

תוספת שישית

(סעיף 67א(ג))

תוספת שביעית

הודעה בדבר סגירת תיק משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמדה לדין

חלק א': הודעה לחשוד

(סעיף 62(ב))

לאחר החקירה הוחלט שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדתך לדין, שכן מדובר באירוע שההליך הפלילי אינו מסגרת מתאימה לבירורו.

חלק ב': הודעה למתלונן

(סעיף 63)

הודעה לעניין אי-פתיחה בחקירה: לאחר בדיקת תלונתך הוחלט שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה, שכן מדובר באירוע שההליך הפלילי אינו מסגרת מתאימה לבירורו.

הודעה לעניין אי-העמדה לדין: לאחר החקירה בעקבות תלונתך הוחלט שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, שכן מדובר באירוע שההליך הפלילי אינו מסגרת מתאימה לבירורו.

משה נסים

שר המשפטים

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
72	66	37	33	2	1
73	א 66	38	34	5	2
74	67	39	35	6 א), (ב), (ד)	3
75	68	40	א 35	6 (ג)	4
76	69	41	36	7	5
77	70	42	37	8	6
78	71	43	38	9 א), (ג)	7
79	72	44	39	10	8
80	73	45	40	11	9
81	74	46	41	12	10
82	א 74	47	42	13	11
83	ב 74	48	43	14	12
84	ג 74	49	44	15	13
85	75	50	45	16	14
86	76	51	46	17 א)	15
87	77	52	47	17 (ב)	16
88	78	53	48	18	17
89	79	54	49	19	18
90	80	55	א 49	20	19
91	81	56	50	21	20
92	82	57	51	22	21
93	83	58	52	23	22
94	84	59	53	24	23
95	85	60	54	25	24
96	86	61	55	26	25
97	87	62	56	27	26
98	88	63	57	28	27
99	89	64	58	29	א 27
100	90	65	59	30	28
101	91	66	60	31	29
102	92	67	61	32	א 29
103	93	68	62	33	30
104	94	69	63	34	31
א) 106	95	70	64	35	א 31
ב) 106	96	71	65	36	32

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

נוסח מלא ומעודכן

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
180	162	144	א 131	107	97
181	163	145	132	108	98
182	164	146	א 132	109	99
183	165	147	ב 132	110	100
184	166	148	ג 132	111	101
185	167	149	133	112	102
186	168	150	134	113	103
187	169	151	135	114	104
188	170	152	136	115	105
189	171	153	137	117	106
190	172	154	138	118	107
191	173	155	139	119	108
192	174	156	140	120	109
193	175	157	141	121	110
194	176	158	142	122	111
195	177	159	143	116	112
196	178	160	144	123	113
198	179	161	145	124	114
199	180	162	א 145	125	115
200	181	163	146	126	116
201	182	164	147	127	117
202	183	165	148	128	118
203	184	166	149	129	119
204	185	167	150	130	א 119
205	186	168	151	131	120
206	187	169	152	132	א 120
207	188	170	א 152 (א) — (ג)	133	121
208	189	171	א 152 (ד)	134	122
209	א 189	172	153	135	123
210	190	173	154	136	124
211	191	—	155	137	125
212	192	174	156	138	126
213	193	175	157	139	127
214	194	176	158	140	128
215	195	177	159	141	129
216	196	178	160	142	130
217	197	179	161	143	131

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

נוסח מלא ומעודכן

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
237	209		201 ח (א), (ב),	218	198
3	210	228	(ז) ו"ח	219	199
238	211		201 ח (ג), (ד)	220	200
239	213	229	ו"ה	197	201
240	214	230	201 ח (ו)	221	א 201
241	215	231	202	222	ב 201
243	216	232	203	223	ג 201
—	217	233	204	224	ד 201
1	218	234	205	225	ה 201
—	219 — 226	235	206	226	ו 201
244	227	236	207	227	ז 201
—	228	4	208		

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996

בתי משפט וסדרי דין – סדר דין פלילי – סמכויות אכיפה – מעצרים
 בתי משפט וסדרי דין – סדר דין פלילי – מעצר וחיפוש
 עונשין ומשפט פלילי – ענישה, מאסר ומעצר – סמכויות מאסר ומעצר

תוכן ענינים

4	Go	פרק א': הוראות כלליות	
4	Go	מעצר ותחולה	סעיף 1
5	Go	סמכות ענינית	סעיף 2
5	Go	סמכות מקומית	סעיף 3
5	Go	פרק ב': מעצר ושחרור	
5	Go	סימן א': הוראות כלליות	
5	Go	עדיפות למעצר בצו	סעיף 4
5	Go	תחילת מעצר	סעיף 5
5	Go	סיום המעצר	סעיף 6
5	Go	סימן ב': תנאי החזקה במעצר	
5	Go	החזקת עצור	סעיף 7
5	Go	הפרדה בין עצורים לאסירים	סעיף 8
6	Go	תנאי המעצר	סעיף 9
6	Go	כבילת עצור במקום ציבורי	סעיף 9א
7	Go	אמצעי ריסון ומשמעת	סעיף 10
7	Go	תקנות	סעיף 11
7	Go	סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט	
7	Go	סמכות שופט	סעיף 12
7	Go	עילות המעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 13
7	Go	מעצר של נמלט ממשמורת	סעיף 14
7	Go	סדרי דין	סעיף 15
8	Go	הארכת מעצר	סעיף 16
8	Go	מעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 17
9	Go	צו מעצר	סעיף 18
9	Go	ביצוע צו מעצר	סעיף 19
9	Go	שחרור עצור לפי צו מעצר על ידי קצין משטרה	סעיף 20
9	Go	מעצר לאחר הגשת כתב אישום	סעיף 21
10	Go	תסקיר מעצר	סעיף 21א
10	Go	סמכות מעצר עד לערעור	סעיף 22
10	Go	סימן ג'1: מעצר בפיקוח אלקטרוני	
10	Go	הגדרות	סעיף 22א
11	Go	החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ב
12	Go	תסקיר מעצר לעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ג
12	Go	תכנית הפיקוח	סעיף 22ד
13	Go	תחולת הוראות לעניין ערובה	סעיף 22ה

13	Go	מינוי מנהל הפיקוח האלקטרוני וסמכויותיו	סעיף 122
13	Go	הסמכת נציגי חברה מפעילה	סעיף 122ז
14	Go	הפסקה של מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ח
15	Go	בירור הפרת תנאי תכנית הפיקוח	סעיף 22ט
15	Go	סמכויות עיכוב ומעצר של סוהר	סעיף 22י
15	Go	ביצוע ותקנות סימן ג'1	סעיף 22יא
15	Go	מכסת מפוקחים בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22יב
15	Go	דיווח לכנסת הוראת שעה	סעיף 22יג
15	Go	סימן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר	
15	Go	סמכות שוטר לעצור בלא צו	סעיף 23
16	Go	ביצוע המעצר	סעיף 24
16	Go	הבאת עצור לתחנת משטרה	סעיף 25
17	Go	דוח מעצר בידי שוטר	סעיף 26
17	Go	בירור מטעם הקצין הממונה	סעיף 27
17	Go	שמיעת טענות העצור	סעיף 28
17	Go	הבאת העצור בפני השופט	סעיף 29
18	Go	פעולות חקירה דחופות	סעיף 30
18	Go	שחרור העצור בתחנת המשטרה	סעיף 31
18	Go	הסברת זכויות לעצור	סעיף 32
18	Go	מסירת הודעות על מעצר	סעיף 33
18	Go	זכות העצור להיפגש עם עורך דין	סעיף 34
19	Go	פגישה עם עורך דין בעבירות בטחון	סעיף 35
20	Go	עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט	סעיף 36
20	Go	דוח מעצר בידי הקצין הממונה	סעיף 37
21	Go	פיצוי בשל מעצר	סעיף 38
21	Go	סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר	
21	Go	הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור	סעיף 39
21	Go	מעצר בידי עובד ציבור	סעיף 40
21	Go	סימן ו' – הטלת ערובה ושחרור בערובה	
21	Go	הגדרות	סעיף 41
21	Go	קביעת ערובה בידי הקצין הממונה	סעיף 42
22	Go	ערר על החלטת הקצין הממונה	סעיף 43
22	Go	שחרור בערובה על ידי בית המשפט	סעיף 44
22	Go	סייג לשחרור	סעיף 45
22	Go	שיקולים לקביעת ערובה חוק תשנ"ז 1997	סעיף 46
23	Go	תוצאות אי המצאת ערובה	סעיף 47
23	Go	תנאי השחרור בערובה	סעיף 48
24	Go	כתב ערובה	סעיף 49
24	Go	פטור הערב	סעיף 50
24	Go	תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה	סעיף 51
24	Go	עיון חוזר בהחלטת בית המשפט	סעיף 52
24	Go	ערר על החלטת בית המשפט	סעיף 53
25	Go	הסמכות בעיון חוזר ובערר	סעיף 54
25	Go	השהיית ביצוע שחרור	סעיף 55
25	Go	אופן הגשת בקשות	סעיף 56
25	Go	נוכחות בעלי הדין	סעיף 57
25	Go	תוקף הערובה	סעיף 58
25	Go	שחרור באין אישום	סעיף 59

25	Go	שחרור באין משפט	סעיף 60
26	Go	שחרור באין הכרעת דין או גזר דין	סעיף 61
26	Go	הארכת מעצר או חידושו	סעיף 62
26	Go	סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש	סעיף 62א
26	Go	שחרור והפטר בתום המשפט	סעיף 63
26	Go	מעצר בשל עבירה אחרת	סעיף 64
26	Go	סמכות שוטר	סעיף 65
26	Go	סימן ז':	
27	Go	פרק ג': עיכוב	
27	Go	הגדרות	סעיף 66
27	Go	עיכוב חשוד במקום	סעיף 67
27	Go	עיכוב עד במקום	סעיף 68
27	Go	עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים	סעיף 69
27	Go	עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר	סעיף 70
27	Go	עיכוב כלי רכב לשם חיפוש	סעיף 71
27	Go	הנהלה בעיכוב	סעיף 72
27	Go	חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב	סעיף 72א
28	Go	משך העיכוב	סעיף 73
28	Go	דו"ח על עיכוב	סעיף 74
28	Go	עיכוב בידי אדם פרטי	סעיף 75
28	Go	פרק ד': שונות	
28	Go	תיקון חוק סדר הדין הפלילי מס' 24	סעיף 76
28	Go	תיקון פקודת סדר הדין הפלילי	סעיף 77
29	Go	תיקון חוק העונשין מס' 50	סעיף 78
29	Go	תיקון חוק השיפוט הצבאי מס' 31	סעיף 79
29	Go	תיקון חוק סמכויות חיפוש בשעת חירום	סעיף 80
30	Go	תיקון חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות חוק תשנ"ז 1997	סעיף 81
30	Go	הוראת מעבר	סעיף 82
30	Go	תחילה	סעיף 83

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996*

פרק א': הוראות כלליות

- * פורסם ס"ח תשנ"ו מס' 1592 מיום 12.5.1996 עמ' 338 (ה"ח תשנ"ה מס' 2366 עמ' 306).
- תוקן ס"ח תשנ"ז מס' 1621 מיום 10.4.1997 עמ' 116 (ה"ח תשנ"ה מס' 2366 עמ' 306) – תיקון מס' 1; ר' סעיף 23 לענין תחילה והוראת מעבר. תוקן ס"ח תשנ"ח מס' 1643 מיום 28.12.1997 עמ' 33 (ה"ח תשנ"ח מס' 2668 עמ' 159) – תיקון מס' 1 (תיקון); תחילתו ביום 1.1.1998 ור' סעיף 2 לענין הוראת מעבר.
- ס"ח תשנ"ח מס' 1640 מיום 5.12.1997 עמ' 17 (ה"ח תשנ"ז מס' 2562 עמ' 70) – תיקון מס' 2 בסעיף 10 לחוק למניעת אלימות במשפחה (תיקון מס' 3), תשנ"ח-1997.
- ס"ח תשנ"ח מס' 1665 מיום 1.4.1998 עמ' 198 (ה"ח תשנ"ז מס' 2617 עמ' 338) – תיקון מס' 3 בסעיף 5 לחוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 17), תשנ"ח-1998; ר' סעיף 7 לענין הוראת מעבר.
- ס"ח תש"ס מס' 1746 מיום 21.7.2000 עמ' 230 (ה"ח תש"ס מס' 2878 עמ' 400) – תיקון מס' 4.
- ס"ח תשס"ד מס' 1913 מיום 16.12.2003 עמ' 24 (ה"ח הכנסת תשס"ג מס' 27 עמ' 104) – תיקון מס' 5 בסעיף 1 לחוק להסדרת סמכות לכבילת עצור או אסיר במקום ציבורי (תיקוני חקיקה), תשס"ד-2003.
- ס"ח תשס"ה מס' 1973 מיום 10.1.2005 עמ' 89 (ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 43 עמ' 552) – תיקון מס' 6 בסעיף 51 לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005; תחילתו ביום 1.8.2005.
- ס"ח תשס"ז מס' 2079 מיום 23.1.2007 עמ' 93 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 194 עמ' 1088) – הוראת שעה בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (היוועדות חזותית – הוראת שעה), תשס"ז-2007; ר' סעיף 2 לענין תחילה ותוקפה שלוש שנים ושמונה חודשים מיום תחילתה. תוקנה ס"ח תשס"ח מס' 2177 מיום 6.8.2008 עמ' 826 (ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 393 עמ' 634) – הוראת שעה (תיקון) תשס"ח-2008. ס"ח תש"ע מס' 2211 מיום 14.10.2009 עמ' 230 (ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 448 עמ' 770) – הוראת שעה (תיקון מס' 2) תש"ע-2009. מס' 2250 מיום 22.7.2010 עמ' 580 (ה"ח הממשלה תש"ע מס' 528 עמ' 1252) – הוראת שעה (תיקון מס' 3) תש"ע-2010.
- ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 310 (ה"ח הממשלה תש"ע מס' 456 עמ' 16) – תיקון מס' 7 בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 60), תש"ע-2010.
- ס"ח תשע"א מס' 2284 מיום 27.3.2011 עמ' 654 (ה"ח הממשלה תש"ע מס' 533 עמ' 1328) – תיקון מס' 8.
- ס"ח תשע"ב מס' 2355 מיום 14.5.2012 עמ' 378 (ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 650 עמ' 298) – תיקון מס' 9 בסעיף 2 לחוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 42), תשע"ב-2012.
- ס"ח תשע"ג מס' 2398 מיום 13.6.2013 עמ' 80 (ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 718 עמ' 1368) – הוראת שעה בסעיף 2 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (הוראת שעה), תשע"ג-2013; תוקפה 90 ימים מיום פרסומה עד יום 11.12.2016. תוקנה ס"ח תשע"ד מס' 2419 מיום 11.12.2013 עמ' 85 (ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 817 עמ' 122) – הוראת שעה (תיקון) תשע"ד-2013.
- ס"ח תשע"ד מס' 2456 מיום 18.6.2014 עמ' 578 (ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 815 עמ' 106) – תיקון מס' 10 בסעיף 2 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) (תיקון מס' 17), תשע"ד-2014.
- ס"ח תשע"ה מס' 2482 מיום 16.12.2014 עמ' 68 (ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 835 עמ' 296) – תיקון מס' 11 בסעיף 1 לחוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), תשע"ה-2014; ר' סעיף 7 לענין תחילה והוראת מעבר.
7. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו.
(ב) עד לקביעתו לראשונה של צו בעניין מספר מרבי של מפוקחים, כאמור בסעיף 22 לחוק המעצרים כנוסחו בסעיף 1(5) לחוק זה, תהיה מכסת המפוקחים כפי שנקבעה לעניין זה ערב תחילתו של חוק זה.
(ג) הוראות סעיפים 122, 122ט, ו-222 יב לחוק המעצרים, כנוסחם בסעיף 1 לחוק זה, יחולו גם לעניין מי שהיה נתון בפיקוח אלקטרוני לפי הוראת השעה.
- ס"ח תשע"ה מס' 2486 מיום 21.12.2014 עמ' 134 (ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 673 עמ' 668) – תיקון מס' 12 בסעיף 10 לחוק טיפול בחולי נפש (תיקון מס' 8), תשע"ה-2014; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- ס"ח תשע"ו מס' 2556 מיום 23.6.2016 עמ' 927 (ה"ח הממשלה תשע"ה מס' 949 עמ' 1067, ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 967 עמ' 126, ה"ח הממשלה תשע"ג מס' 782 עמ' 992) – תיקון מס' 13 בסעיף 86 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016; תחילתו ביום 1.11.2016.
- ס"ח תשע"ח מס' 2736 מיום 24.7.2018 עמ' 824 (ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 867 עמ' 574) – תיקון מס' 14.
- ס"ח תשע"ט מס' 2755 מיום 7.11.2018 עמ' 43 (ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 794 עמ' 218) – תיקון מס' 15.

1. (א) אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.
(ב) מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.
(ג) הוראות חוק זה יחולו על מעצר ועל עיכוב לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות. (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997
2. הסמכות העניינית לדון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה –
(1) כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום;
(2) לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום;
(3) בערעור – לבית המשפט שלערעור.
3. (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:
(1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;
(2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;
(3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.
(ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
(1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);
(2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.
- פרק ב': מעצר ושחרור**
- סימן א': הוראות כלליות
4. מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן – צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו.
5. תחילת מעצרו של אדם היא באחד מאלה:
(1) במעצר על פי צו שופט שניתן בנוכחות האדם – עם הודעת השופט בפניו על מתן הצו, אלא אם כן קבע השופט מועד אחר;
(2) במעצר על פי צו שופט שניתן בהעדרו של האדם או במעצר שלא על פי צו שופט – עם מסירת הודעה כדין כאמור בסעיף 24 מאת מבצע המעצר לאדם שעומדים לעוצרו, או עם עשיית מעשה גלוי למימוש המעצר, בנסיבות שבהן פוטר הדין ממתן הודעה, כאמור בסעיף 24(ב).
6. (א) מעצרו של אדם יסתיים באחד מאלה:
(1) בתום תקופת המעצר שנקבעה לו;
(2) בהודעה לעצור על החלטת שופט או אדם מוסמך על סיום מעצרו;
(3) הותנה סיום מעצרו בתנאים – בהתמלא התנאים.
(ב) ניתנה החלטה על שחרורו של אדם בהעדרו, תימסר לו, ללא דיחוי, הודעה על כך.
- סימן ב': תנאי החזקה במעצר
7. עצור יוחזק באחד מאלה:
(1) במקום מעצר, באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר, שהשר לבטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר; הכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות;

- (2) במקום פיקוח, כהגדרתו בסעיף 22א.
8. (א) עצור יוחזק בנפרד מאסירים שנגזר דינם.
- (ב) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יוחזק בנפרד מעצורים שהוגש נגדם כתב אישום ועצור במעצר ראשון יוחזק בנפרד ממי שכבר היו במעצר או במאסר, ככל שתנאי מקום המעצר מאפשרים זאת.
- (ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ניתן שלא להחזיק עצור בנפרד כאמור, מטעמים של טובת העצור או טובת החקירה.
9. (א) עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.
- (ב) עצור יהיה זכאי, בין היתר, לכל אלה:
- (1) לתנאי תברואה הולמים, לתנאים שיאפשרו לו לשמור על נקיונו האישי, לטיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ולתנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא;
- (2) למיטה, מזרן ושמיכות לשימוש האישי, ולהחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות;
- (3) למי שתייה וכן למזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו;
- (4) לתנאי תאורה ואוורור סבירים בתא;
- (5) להליכה יומית באויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של טובת החקירה או שמירה על שלומו של העצור;
- (6) לקבלת מבקרים, ולקיום קשר טלפוני; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום – יהא זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה;
- (7) לשליחת מכתבים או לקבלת מכתבים בהתאם להוראות סעיפים 47א עד 47ד, לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בשינויים המחוייבים; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה.
- (ג) עצור ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המעצר, הוא ישמור על הנקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדר היום ודרכי ההתנהגות הנהוגות במקום המעצר.
- (ד) עיקר זכויות העצורים וחובותיהם במקום מעצר יפורסמו במקום בולט במקום המעצר.
- (ה) בסעיף זה, "עצור" – עצור המוחזק במקום מעצר, כמשמעותו בסעיף 7(1).
- 9א. עצור לא יהיה כבול במקום ציבורי אלא לפי הוראות אלה:
- (1) שוטר סבר כי קיים חשש סביר שהעצור עלול לעשות אחד מאלה:
- (א) להימלט או לסייע לאחר להימלט;
- (ב) לגרום נזק לגוף או לרכוש;
- (ג) לפגוע בראיות או להעלימן;
- (ד) לקבל או למסור חפץ שעשוי לשמש בביצוע עבירה או לפגוע בסדרי מקום המעצר;
- (2) העצור חשוד או שהוגש נגדו כתב אישום, בעבירה לפי הוראות סעיף 23(א)(5), אלא אם כן שוטר שבנסיבות הענין לא קיים חשש כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) של פסקה (1);
- (3) המפקח הכללי של המשטרה יקבע סוגי עצורים שכבילתם טעונה אישור של קצין משטרה אף אם התקיימו לגביהם הנסיבות האמורות בפסקאות משנה (1) ו-(2); קביעה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך;

(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-2014
הפרדה בין עצורים
לאסירים

תנאי המעצר

(תיקון מס' 9)
תשנ"ב-2012

(תיקון מס' 3)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 3)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-2014
כבילת עצור במקום
ציבורי
(תיקון מס' 5)
תשס"ז-2003

- (ב) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר;
- (ג) עילת המעצר;
- (ד) פרטים על מעצרים קודמים ועל בקשות מעצר קודמות הנוגעים לאותו ענין והמתייחסים לחשוד, והחלטות בית משפט בהן.
- (2) לבקשה יצורפו –
- (א) העתקים מבקשות המעצר הקודמות באותו ענין;
- (ב) הפרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות המעצר הקודמות;
- (ג) חומר חסוי, לעיון בית המשפט בלבד, לרבות החומר החסוי שהוגש בדיונים קודמים של בית המשפט.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שופט לדון בבקשה דחופה, גם ללא המסמכים שבסעיף (א)(2), אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה, ומטעמים מיוחדים; בדיון לפי סעיף זה לא תעלה תקופת המעצר על 24 שעות.
- (ג) החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמדו לעיון השופט בלבד; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.
- (ד) השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.
- (ה) ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא לידיעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; התשובה החסויה תסומן, ותחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.
- (ו) לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.
- (ז) הדיון יתועד בפרוטוקול, מבלי לגלות תוכנו של חומר חסוי, והפרוטוקול יימסר לצדדים.
- (ח) דיון בבקשת מעצר שלא במעמד החשוד יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה השופט אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.
16. על בקשה להארכת מעצרו של חשוד או נאשם, יחולו גם הוראות אלה:
- (1) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר, ללא דיחוי, על ידי המשטרה לחשוד, לסניגורו, אם יש לו סניגור, ובאין סניגור – לאדם הקרוב לחשוד שהוא נקב בשמו;
- (2) הדיון יתקיים בפני החשוד, אלא אם כן נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין החשוד מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי החשוד לדרוש דיון חוזר;
- (3) הדיון יתקיים בפומבי, אולם רשאי שופט להורות שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.
17. (א) ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 15 ימים; אולם רשאי שופט להאריך, מעת לעת, את המעצר לתקופות שלא יעלו על 15 ימים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 13(א)(3) סיפה.
- (ב) לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו,

הארכת מעצר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

מעצר לפני הגשת
כתב אישום

למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;
(4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש
בנשק קר או חם;

(5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות
במשפחה, תשנ"א-1991,

חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח
הנאשם אחרת.

(2) בית משפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית
המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה, או שנתקיימה עילה לביטול השחרור
בערובה.

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את
הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט
כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור,
שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג) לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב)(2), ימנה לו בית
המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-
1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), או הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995 (להלן
– חוק הסניגוריה הציבורית), לפי הענין; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על
מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על 7 ימים כל פעם, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על
30 ימים.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סניגורו,
לדחות את הדיון, כדי לאפשר לנאשם או לסניגורו לעיין בחומר החקירה ולצוות שהנאשם יהיה
במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ה) צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית
המשפט אחרת; על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

21א. (א) בדיון בבקשה למעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ובערר על החלטה לפי סעיפים אלה, רשאי
בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר, ורשאי הוא להורות על שחרור בפיקוח קצין מבחן,
כאמור בסעיף 48(א)(6); תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לענין העונש, על פי הוראות
סעיף 37 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); על תסקיר מעצר יחולו הוראות
סעיף 191 לחוק סדר הדין הפלילי; ואולם, בבקשה למעצר לפי סעיף 12, לא יורה בית המשפט על
הגשת תסקיר מעצר, בענינו של מי שהיה עצור פחות מחמישה ימים עד למתן החלטתו, אלא
במקרים מיוחדים.

תסקיר מעצר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) תסקיר מעצר יכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות
למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

22. (א) ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו
עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי
בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על
מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.

סמכות מעצר
לערעור
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית המשפט שלערעור לצוות
על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

סימן ג' 1: מעצר בפיקוח אלקטרוני

(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

22א. בסימן זה –

הגדרות
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

"אמצעי לפיקוח אלקטרוני" – אמצעי המנטר באמצעים אלקטרוניים ובאופן רציף את

נוכחותו של מפוקח במקום הפיקוח;

"חברה מפעילה" – חברה אחת או יותר, המקיימת אחר הוראות פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972, שהמדינה התקשרה עמה, לשם אספקה והפעלה של אמצעי הפיקוח האלקטרוני, ולביצוע בקרה בכל הנוגע לפעולתם, בהתאם לנהלים שהורה השר לעניין זה;

"חוק הנוער" – חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיול), התשל"א-1971;

"חוק שחרור על-תנאי" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001;

"טכנאי פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע עבודות התקנה, תחזוקה ובקרה של אמצעי לפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 222;

"הממונה" – מי שמונה לתפקיד הממונה על הפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 222(א);

"המנהל" – מי שמונה לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני, לפי סעיף 222(א);

"מפוקח" – עצור שבית המשפט הורה כי יהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 222, במקום פיקוח כפי שיקבע, או אסיר שוועדת שחרורים החליטה לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר, בתנאי פיקוח אלקטרוני, בהתאם להוראות סעיפים 3 עד 5, 13 ו-13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר;

"מקום מעצר" – כמשמעותו בסעיף 7(1);

"מקום פיקוח" – המקום שבית המשפט קבע כי המפוקח יהיה נתון בו בפיקוח אלקטרוני;

"הנציב" ו"סוהר בכיר" – כהגדרתם בפקודת בתי הסוהר;

"סייר פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע פעולות סיור לפי סעיף

222;

"פיקוח אלקטרוני" – פיקוח באמצעים אלקטרוניים על עמידתו של עצור הנמצא במעצר במקום פיקוח או של משוחרר על-תנאי ממאסר, בתנאי המגביל את יציאתו ממקום מסוים או את כניסתו למקום מסוים;

"פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;

"תכנית הפיקוח" – תכנית מעצר בפיקוח אלקטרוני שעליה החליט בית המשפט לפי סעיף 222(1);

"תקופת הפיקוח" – תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, אם נקבעה, בתכנית הפיקוח;

"השר" – השר לביטחון הפנים.

22ב. (א) מצא בית המשפט כי התמלאו התנאים למתן צו מעצר לפי הוראות סעיף 21(א), וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה כאמור בסעיף 21(ב), רשאי הוא, בכפוף לשאר הוראות סעיף זה, להורות כי חלף החזקת העצור במקום מעצר, יימצא העצור במקום שיקבע ולמשך תקופה שיקבע, בתנאי פיקוח אלקטרוני (בחוק זה – מעצר בפיקוח אלקטרוני), אם התקיימו כל אלה:

(1) הנאשם נתן את הסכמתו לכך;

(2) בית המשפט מצא כי בנסיבות המקרה מעצר בפיקוח אלקטרוני יאפשר את השגת תכלית המעצר, לאחר ששקל, בין השאר, את כל אלה:

(א) חומרת העבירה שבה מואשם הנאשם;

(ב) עברו הפלילי של הנאשם;

(ג) אם נעצר הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני בעבר – האם עמד בתנאי הפיקוח, בהתאם לדיווח שימסור התובע לעניין זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני:

(1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג);

- (2) עבירה לפי סעיף 257, 258 או 259 לחוק העונשין ;
- (3) עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
- (4) עבירה לפי סעיף 2, 3 או 4 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.
- (ג) לשם החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני יקבל בית המשפט דיווח מאת המנהל או מי מטעמו כי התקיימו כל אלה:
- (1) מעצר העצור בפיקוח אלקטרוני עומד במכסת מספר המפוקחים שקבע השר לפי סעיף 22ב ;
- (2) מקום הפיקוח המוצע ואמצעי התקשורת בו מאפשרים פיקוח אלקטרוני, והושלמו בו ההתאמות הנדרשות לשם קיום הפיקוח האלקטרוני.
- (ד) סבר המנהל כי בשל התקיימותן של נסיבות מיוחדות לא ניתן להפעיל, באותה העת את תכנית הפיקוח המוצעת מטעמים של סכנה לפגיעה בביטחון הנפש, יפנה לקבלת חוות דעת מקצין משטרה בכיר בעניין ; מצא קצין משטרה בכיר כי לא ניתן להפעיל את תכנית הפיקוח כאמור, תובא חוות דעתו המנומקת לפני בית המשפט לשם קבלת החלטה לפי סעיף קטן (ג) ; לא יחליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בניגוד לחוות דעת כאמור אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ה) לא הוגש דיווח המנהל לפי סעיף קטן (ג) בתוך חמישה ימי עבודה מיום שהורה על כך בית המשפט, יובא העצור לפני שופט בתוך 24 שעות מתום המועד האמור.
- 22ג. (א) הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בהתאם להוראות סעיף 21א, לשם דיון בעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני, יכלול תסקיר המעצר התייחסות גם לכל אלה:
- (1) התאמת העצור למעצר בפיקוח אלקטרוני ;
- (2) מקום הפיקוח המוצע ;
- (3) בני משפחה או דיירים נוספים המתגוררים במקום הפיקוח המוצע, וכן אפשרות התאמתם של בני המשפחה או הדיירים כאמור, או של אדם אחר, לשמש ערבים לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.
- (ב) על אף האמור בסעיף 21א(א), לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עצור כמפורט להלן, אלא מטעמים חריגים שיירשמו:
- (1) מי שנאשם בעבירה המנויה בסעיף 22ב(ב) ;
- (2) מי שנעצר או נאסר בעבר.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בסעיף 110(ב) לחוק הנוער.
- 22ד. החליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני –
- (1) יפרט בהחלטתו את כל אלה:
- (א) כתובת מקום הפיקוח ;
- (ב) תקופת הפיקוח, אם נקבעה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 60 עד 62א ;
- (ג) (1) פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2), שתפורט בהחלטה (בסימן זה – חלון פיקוח), אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח ;
- (2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין – גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו ;

תסקיר מעצר לעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

תכנית הפיקוח (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

(ד) מגבלות ותנאים נוספים שיחולו על המפוקח בתקופת הפיקוח, לרבות הטלת ערובה, כהגדרתה בסעיף 41, להבטחת מילוי התנאים שנקבעו בהחלטה על המעצר בפיקוח אלקטרוני וקביעת מלווים למפוקח בזמן חלון הפיקוח, אם מצא בית המשפט כי הדבר נדרש; לעניין זה יחולו הוראות סעיפים 46 ו-48(א) למעט פסקה (1) המובאת בו, בשינויים המחויבים, ובלבד שכל החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני תכלול צו איסור יציאת המפוקח מן הארץ;

(2) יקבע בהחלטתו כי אדם שנמצא מתאים ונתן את הסכמתו לכך, יהיה ערב לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בפסקה (1)(ג) ו-(ד), ואם נקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה או ללימודים של מפוקח בגיר – יקבע בית המשפט ערב כאמור גם לעניין העמידה בתנאי חלון הפיקוח במקום העבודה או הלימודים.

22ה. הוראות סעיפים 47, 48(ב) עד (ה), 49 עד 51 ו-55 יחולו בשינויים המחויבים גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

22ו. (א) השר ימנה סוהר בכיר לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני.

(ב) המנהל יהיה אחראי לכל אלה:

- (1) פיקוח על עמידתם של המפוקחים בתנאי תכנית הפיקוח שנקבעה להם;
- (2) ביצוע פעולות בקרה על הפעלת הפיקוח האלקטרוני ועל פעילות חברה מפעילה;
- (3) תיאום בין הגורמים השותפים להפעלת תכנית הפיקוח;
- (4) קביעת תכניות פרטניות לליווי סוציאלי של מפוקחים, אם סבר כי הדבר נדרש בנסיבות העניין, וכן פיקוח על ביצוע התכניות האמורות;
- (5) ביצוע בדיקה, באמצעות הגורם המוסמך לכך בשירות בתי הסוהר, לגבי התאמתו של אמצעי פיקוח אלקטרוני לשימוש בשבת ובחג כהגדרתו בסעיף 29, אחת לשנה ובכל עת שבה יחול שינוי טכנולוגי שיש בו לשנות את אופן הפעלתו של אמצעי כאמור;
- (6) כל תפקיד אחר שהוטל עליו לפי הוראות החוק.

(ג) (1) המנהל, ובהעדרו – ממלא מקומו שהשר הסמיך לעניין זה, יהיה רשאי לאשר יציאה חד-פעמית של המפוקח ממקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח, במקרים אלה:

(א) הוא מצא כי הדבר נדרש בשל צורך רפואי דחוף או טעם דחוף אחר, ובלבד ששוכנע כי יש הצדקה לכך וכי העניין אינו סובל דיחוי;

(ב) היציאה ממקום הפיקוח נדרשת לצורך הופעת המפוקח לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהנציב הסמיכו לכך, כדי לטעון את טענותיו בעניין הפסקת תכנית הפיקוח, והכול כאמור בסעיף 22ח(ב)(3);

(2) המנהל יתעד בכתב את החלטתו לפי סעיף קטן זה ויודיע עליה לחברה המפעילה, לתובע, למשטרת ישראל ולבית המשפט.

22ז. (א) הנציב, או מי מטעמו, יסמיך נציגים של חברה מפעילה לבצע תפקידי טכנאות וסיוור לשם ביצוע פיקוח אלקטרוני, כמפורט להלן:

(1) לעניין טכנאות – בדיקת היתכנות של התקנת אמצעי פיקוח אלקטרוני במקום הפיקוח המוצע, התקנת אמצעי כאמור במקום הפיקוח שנקבע ובדיקת תקינותו של האמצעי, והכול על פי הוראות שהתקבלו מהמנהל או מי מטעמו;

(2) לעניין סיוור – ביקור במקומות פיקוח לפי הוראות המנהל או מי מטעמו.

(ב) לא יוסמך כטכנאי פיקוח אלקטרוני או כסייר פיקוח אלקטרוני אלא מי שהתקיימו בו כל אלה:

(1) הוא תושב ישראל והוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת המנהל לשמש כטכנאי או כסייר, לפי העניין;

תחולת הוראות לעניין ערובה (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014 מינוי מנהל הפיקוח האלקטרוני וסמכויותיו (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

הסמכת נציגי חברה מפעילה (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

(2) הוא עבר הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סימן זה, כפי שהורה הנציב בנוהל, ובכלל זה הכשרה לעניין שמירה על פרטיות ועל כבוד האדם;

(3) הוא לא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו לפי סימן זה לבין עניין אישי או תפקיד אחר.

(ג) טכנאי פיקוח אלקטרוני או סייר פיקוח אלקטרוני לא יגלה מידע שהגיע אליו עקב מילוי תפקיד שהוטל עליו לפי סימן זה ולא יעשה בו כל שימוש אלא לשם ביצוע אותו תפקיד; עם הסכמתו יחתום בעל תפקיד כאמור על התחייבות לשמירה על סודיות כאמור.

22ח. (א) השר ימנה סוהר בדרגת גונדר משנה לפחות הכשיר להיות שופט שלום לתפקיד ממונה על הפיקוח האלקטרוני.

הפסקה של מעצר
בפיקוח אלקטרוני
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

(ב) (1) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, והוא קיבל דיווח בכתב מהמנהל או מי מטעמו על הפרות כאמור, רשאי הוא להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר במקום מעצר;

(2) לשם החלטתו לפי פסקה (1), ישקול הממונה, בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה את היותו של המפוקח קטין;

(3) לא יורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני של מפוקח לפי פסקה (1), אלא לאחר שנתן למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך;

(4) ניתנה למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור בפסקה (3) וטרם התקבלה החלטת הממונה לפי פסקה (1), יהיה הממונה או הסוהר הבכיר כאמור בפסקה (3), רשאי להורות על החזקתו של המפוקח במקום מעצר לפי פסקה (1) לתקופה שלא תעלה על 24 שעות, מטעמים שיירשמו.

(ג) (1) הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בסעיף קטן (ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום שלושה ימים מהפסקת המעצר כאמור, ולעניין מפוקח שהוא קטין – לא יאוחר מתום 36 שעות מהפסקת המעצר; בית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע; בדיון לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 21(ב)(2) ו-1(ג); בסעיף זה, "בית המשפט" – בית המשפט שהורה על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, ולעניין קטין – בית משפט לנוער או שופט נוער, כהגדרתם בחוק הנוער, ככל הניתן;

(2) לא הובא מפוקח לפני בית המשפט בתוך שלושה ימים או בתוך 36 שעות, לפי העניין, יוחזר למעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם בית המשפט, לבקשת תובע ומטעמים מיוחדים שיירשמו, רשאי להורות על המשך מעצרו של המפוקח במקום מעצר לפרק זמן שיקבע ושלא יעלה על 24 שעות נוספות, לשם קיום הדיון לפניו;

(3) לעניין פסקאות (1) ו-(2), לא יובאו שבתות וחגים במניין;

(4) דיון לפי סעיף קטן זה בעניינו של קטין שעל בית המשפט לקיימו עם צאת השבת או החג, יתקיים בתוך שש שעות מצאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29.

(ד) עצור, מפוקח ותובע רשאים להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט כאמור בסעיף קטן (ג) לפני בית משפט שלערו, שידון בה בשופט יחיד; בקשת רשות ערעור תוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, אולם בית המשפט שלערו רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ה) נתפס מפוקח שוהה מחוץ למקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח באופן העולה כדי הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, יובא לפני הממונה או לפני סוהר בכיר כאמור בסעיף קטן (ב)(3), לשם בחינת הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף קטן (ב)(1), בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות ממועד תפיסתו, ועד להבאתו כאמור יוחזק במקום מעצר; לעניין זה לא

סימן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר

23. (א) שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

סמכות שוטר לעצור
בלא צו

- (1) האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר, והוא סבור, בשל כך, שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;
- (2) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד לא יופיע להליכי חקירה;
- (3) יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת;
- (4) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;
- (5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה:

- (א) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;
- (ב) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);
- (ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;
- (ד) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר;
- (ה) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(6) האדם משוחרר בערובה, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי השחרור או כי הוא עומד להימלט מהדין או שהוא עצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי תכנית הפיקוח, או שיש יסוד סביר לחשש שהוא נמלט ממשמורת חוקית;

(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-2014

(7) בחוק זה, "עבירה בת מעצר" – כל עבירה למעט חטא.

(ב) שוטר מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מציית להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדין, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ג) לא יעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

24. (א) העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכויותיו. היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

ביצוע המעצר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו –

- (1) אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;
 - (2) אם מילוין עלול לסכל את ביצוע המעצר;
 - (3) אם מילוין עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;
- חלפו הנסיבות שמנעו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם ככל האפשר.
- (ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.

25. (א) שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר, יביאו, ללא דיחוי, לתחנת משטרה (להלן – התחנה),

הבאת עצור לתחנת
משטרה

ויעבירו לרשות הקצין הממונה על החקירות בתחנה, בהעדרו – למפקד התחנה, ובהעדרם – לקצין הממונה על התחנה (להלן – הקצין הממונה), אלא אם כן מצא, לאחר המעצר, שניתן לשחררו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר –

(1) להביא את העצור למקום אחר כדי שהעצור יקבל שם טיפול רפואי שהוא נזקק לו באופן דחוף;

(2) להשאיר את העצור במקום שבו הוא נעצר או להביאו למקום שבו נדרשת נוכחות השוטר –

(1) כאשר נוכחות השוטר באותו מקום דרושה כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה;

(2) לצורך המשך החקירה כאשר אין באפשרותו של השוטר להביא את העצור לתחנה בעצמו או באמצעות שוטר אחר;

(3) להישאר עם העצור במקום המעצר או להביאו למקום האירוע, כאשר טובת החקירה דורשת פעולה דחופה שם, בנוכחות העצור;

(4) להביא את העצור למקום אחר כשנוכחותו דרושה שם, כדי למנוע פגיעה מיידית וחמורה בבטחון הציבור או בבטחון המדינה, או מוות או נזק גופני חמור לאדם;

(5) להביא את העצור למקום אחר, בהסכמתו, כדי לתפוס ראייה או למנוע השמדתה.

(ג) חלפו הנסיבות שמנעו הבאת העצור לתחנה, יובא העצור, ללא דיחוי, לתחנה.

(ד) נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו מלדון בשחרורו של עצור, רשאי שוטר שהוסמך לכך בהתאם לפקודות משטרת ישראל, כהגדרתן בסעיף 1 לפקודת המשטרה, לשחרר את העצור לפי הוראות חוק זה; ובלבד שאם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה ולתנאיה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ה) שוחרר עצור בערובה לפי סעיף קטן (ד), יראוהו כאילו שוחרר על ידי הקצין הממונה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

26. (א) משהובא עצור לתחנה והועבר לרשות הקצין הממונה, יערוך השוטר שעצר אותו, בהקדם האפשרי, דוח בכתב שבו יפרט את נסיבות המעצר ועילתו, לרבות העובדות ששימשו יסוד לחשד לביצוע עבירה, פעולותיו לפי סעיף 24, הסיבות לפעולותיו לפי סעיף 25 – אם היו כאלה, ושמות של שאר השוטרים שהשתתפו בביצוע המעצר.

דוח מעצר בידי שוטר

(ב) שוטר שעצר אדם ושיחררו, כאמור בסעיף 25, יערוך, בסמוך ככל האפשר למעצר, דוח שיועבר לקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א).

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

27. (א) נעצר אדם ללא צו מעצר, והובא לתחנת המשטרה, יכרך הקצין הממונה אם התקיים אחד התנאים שבסעיף 23.

בירור מטעם הקצין הממונה

(ב) מצא הקצין הממונה שלא התקיים אחד התנאים האמורים בסעיף 23 ישחרר את העצור על אתר, אלא אם כן קיימת עילת מעצר לפי סעיף 13.

(ג) מצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13 רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או לשחררו בערובה.

(ד) בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או להטיל עליו ערובה.

(ה) עצור שיש יסוד סביר להניח שהוא נמלט ממשמורת חוקית, ייעצר ללא אפשרות של שחרור בערובה.

28. (א) לא יחליט הקצין הממונה על מעצרו של אדם, על המשך מעצרו או על שחרורו בערובה, ולא יקבע את סוג הערובה, גובהה ותנאיה, בלי שיתן תחילה לאותו אדם הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לומר דבר העלול להפלילו, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראייה נגדו וכן כי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו.

שמיעת טענות העצור

- (ב) נכח סניגורו של החשוד, בתחנת המשטרה, במעמד החלטת הקצין הממונה, ישמע אותו הקצין הממונה לפני מתן החלטתו אם ביקש להשמיע דבריו; אין בהוראות סעיף קטן זה לחייב את הקצין הממונה להמתין לבואו של הסניגור או לאפשר פגישה בין החשוד לסניגורו בניגוד להחלטה לפי סעיפים 34 ו-35.
29. (א) מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.
- (ב) חל מועד הבאת עצור בפני שופט בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג.
- (ג) חל מועד הבאת עצור בפני שופט כאמור בסעיף קטן (ב) ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג בשל צורכי חקירה מיוחדים, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג.
- (ד) בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, או במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת מעצרו, הכל לפי המאוחר.
- (ה) (1) עלה משך החג או צירוף החג והשבת על 48 שעות, ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת המעצר, הכל לפי המאוחר;
- (2) עלה צירוף השבת והחג על 72 שעות, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום 32 שעות מעת מעצרו;
- (3) ביקש עצור שלא להביאו בפני שופט לפני צאת השבת או החג, יובא בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג.
- (ו) שר המשפטים והשר לבטחון פנים יקבעו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הסדרים לקיום הדיונים על פי סעיף זה.
- בסעיף זה, "חג" – מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.
30. על אף הוראות סעיף 29, אם מצא הקצין הממונה כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב), רשאי הוא להשהות את הבאת העצור בפני שופט, לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר.
31. (א) הסתיימו הפעולות לפי סעיף 30, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי, אלא אם כן החליט הקצין הממונה לשחררו ללא ערובה, או בערובה ובתנאים שקבע.
- (ב) לא הובא העצור בפני שופט, בהקדם האפשרי, לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 29, לפי הענין – ישוחרר העצור.
32. החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, יבהיר לו מיד את דבר המעצר ואת סיבת המעצר בלשון המובנת לו, ככל האפשר, וכן –
- (1) את זכותו שתימסר הודעה על מעצרו, לאדם קרוב לו ולעורך-דין ואת זכותו להיפגש עם עורך-דין, הכל בכפוף להוראות סעיפים 34 עד 36; וכן את זכותו להיות מיוצג על ידי סניגור כאמור בסעיף 15 לחוק סדר הפלילי או לפי חוק הסניגוריה הציבורית;
- (2) את משך הזמן שניתן להחזיקו במעצר עד שישוחרר או עד שיובא בפני שופט.
33. (א) החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, זולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.

הבאת העצור בפני השופט
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

פעולות חקירה

שחרור העצור בתחנת המשטרה

הסברת זכויות לעצור

מסירת הודעות על מעצר

(ב) לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).

(ג) הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויותיו כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו.

34. (א) עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

(ג) פגישת העצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו של העצור.

(ד) נמצא העצור באותה עת, בעיצומם של הליכי חקירה או של פעולות אחרות הקשורות בחקירה, באופן שנוכחותו נדרשת כדי להשלימם, ועריכת הפגישה עם עורך הדין ללא דיחוי, כאמור בסעיף קטן (ג), מחייבת את הפסקתם או את דחייתם למועד אחר, והקצין הממונה בדרגת רב פקד ומעלה (להלן בסעיף זה – הקצין הממונה) סבר כי הפסקתם או דחייתם עשויה לסכן, באופן ממשי, את החקירה, רשאי הוא להורות בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך הדין תידחה לזמן הנדרש כדי להשלים את הפעולה, ובלבד שההפסקה לא תעלה על שעות ספורות.

(ה) סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר.

(ו) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין הממונה בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על חיי אדם או לצורך סיכול פשע, או שהדבר כרוך בעבירת בטחון והתקימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 35(א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עצור, שביקש זאת, שתינתן לו הזדמנות סבירה להיפגש עם עורך דין לפני שיובא לבית המשפט בענין מעצרו.

35. (א) ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור – יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) הפגישה עלולה לשבש מעצרו של חשודים אחרים;

(2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;

(3) מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם.

אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע דחיית פגישה לפי סעיף 34(ד) וסמכות הקצין הממונה, הקבועה באותו סעיף, תינתן לממונה לפי סעיף זה.

(ב) בחוק זה, "חשוד בעבירת בטחון" – מי שחשוד בעבירה לפי אחד מאלה:

(1) סימן ב' או סימן ד' בפרק ד' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן סעיפים 143, 144, 146 ו-147 לחוק האמור;

(2) תקנות 58, 59, 62 ו-64 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;

(3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016;

(4) חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;

(5) (נמחקה);

או מי שעצור לפי חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל

זכות העצור להיפגש עם עורך דין

פגישה עם עורך-דין בעבירות בטחון

(תיקון מס' 13)
תשע"ו-2016
(תיקון מס' 13)
תשע"ו-2016
הוראת שעה)
תשע"ג-2013
(תיקון מס' 13)
תשע"ו-2016
(תיקון מס' 6)
תשס"ה-2005

עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה בישראל היתה אחת מהעבירות המנויות בפסקאות (1) עד (5).

(ג) דחיית פגישת עצור עם עורך דין לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על 10 ימים והיא תהיה מטעמים שיירשמו; הודעה על דחיית הפגישה תימסר לעצור, ולפי בקשתו תימסר הודעה על הדחייה ועל תקופת הדחייה לאדם קרוב לו שהעצור נקב בשמו.

(ד) נשיא בית המשפט המחוזי רשאי להורות שעצור לא ייפגש עם עורך דין או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ואם התקיימה עילה מן העילות המפורטות בסעיף קטן (א); ובלבד שסך כל התקופות שבהן נמנעה הפגישה עם עורך דין לא תעלה על 21 ימים; בקשה לפי סעיף קטן זה, תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב שוטר בדרגת רב פקד ומעלה; על החלטה לפי סעיף קטן זה, רשאים הצדדים לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ה) נדחתה פגישת חשוד עם עורך דין, לפי סעיף קטן (א), רשאי החשוד לערור על החלטה לפני נשיא בית משפט מחוזי, ובהעדרו – לפני סגן הנשיא של בית משפט מחוזי; על החלטת בית המשפט ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ו) הדיון בערר לפי סעיף קטן (ה) יתנהל בהעדר העצור אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחותו.

(ז) הדיון בערר או בבקשה למעצר או לשחרור של העצור, שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיף זה, יתקיים עם העצור וסניגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסניגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(ח) ההליכים לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) יהיו בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ט) בדיון לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) רשאי בית המשפט לקבל ראייה, לרבות ראייה בדבר הטעמים שנרשמו למניעת הפגישה, אף שלא בנוכחות החשוד או סניגורו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע שגילוי הראייה לחשוד או לסניגורו, עלול לפגוע בבטחון המדינה או לסכל את החקירה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

(י) החליט בית המשפט לאפשר את הפגישה בין עורך דין לבין עצור, לפי סעיף זה, והודיע נציג המדינה במעמד מתן החלטה, על רצון לערור עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית הפגישה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(יא) ביקש עצור כאמור בסעיף קטן (א) למנות לעצמו סניגור ונמנע הדבר ממנו, רשאי הוא לעתור על כך לבית המשפט המחוזי והדיון בעתירתו יתקיים בפניו תוך 48 שעות מהגשת העתירה.

(יב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה, לרבות קביעת הממונה לענין סעיף זה.

36. (א) על אף הוראות סעיפים 33 עד 35 או כל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם בשל עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב) או פשע אחר שדינו מאסר 10 שנים ומעלה, או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם אישר שר הבטחון בכתב, שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב, שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; וניתן להאריכה, מעת לעת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 7 ימים ובעבירות המנויות בסעיף 35(ב) לא יעלה על 15 ימים אם שר הבטחון אישר בכתב שבטחון המדינה מחייב זאת.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב הקצין הממונה או הממונה כאמור בסעיפים 34 ו-35.

37. הקצין הממונה, שהחליט בענין מעצרו או שחרורו של חשוד, יערוך דוח בכתב, בציון שמו ובחתימתו; בדוח יפורטו לפי הענין:

עיכוב ידיעה על מעצרו על ידי בית משפט

דוח מעצר בידי הקצין הממונה

- (1) שם העצור ופרטיו האישיים;
- (2) התאריך והשעה שבהם נעצר ושם השוטר שעצר אותו;
- (3) נסיבות המעצר, פרטי העבירה והעובדות ששימשו עילה למעצרו;
- (4) הפעולות שנעשו לגבי העצור לפי סעיף 25, בטרם הובא לתחנת המשטרה, שמות השוטרים שהשתתפו בהן והשעות שבהן הן בוצעו;
- (5) החלטות הקצין הממונה, בענין השחרור או המעצר, השחרור בערובה בתנאים או שלא בתנאים, או בענין נקיטת פעולות חקירה לפי סעיף 30, על נימוקיהן;
- (6) מילוי הדרישות של סעיפים 32 ו-33, שמות מבצעי הדרישות ושמות מקבלי ההודעות;
- (7) פעולות החקירה שנעשו לפי סעיף 30 ושעת עשייתן;
- (8) אם הוגשה בקשה לאפשר לעצור להיפגש עם עורך דין, שם המגיש ומועד הפגישה; אם נדחתה הפגישה לפי סעיפים 34 ו-35(א) עד (ד) – הנימוקים לכך;
- (9) דברי העצור לפי סעיף 28.

38. (א) נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצרו, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט.
- (ב) נעצר אדם ושחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב, רשאי בית המשפט לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לענין זה, לשלם, למי שנעצר, פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו, בסכום שיקבע בית המשפט.
- (ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות –
- (1) לענין ההליכים בבקשה לפיצוי לפי סעיף זה, בין לפני פניה לבית המשפט ובין בבית המשפט;
 - (2) לקבוע סכומים מרביים לפיצוי לפי סעיף קטן (א).
 - (ד) החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

פיצוי בשל מעצר

סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר

39. (א) השר לבטחון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקידו.
- (ב) לא תוענק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשטרת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.
- (ג) בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעותי, על פי דין.
- (ד) הגופים בהם יוענקו לעובדי ציבור סמכויות עיכוב ומעצר כאמור, ייקבעו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

40. על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה, וכן יחולו על המעצר סעיפים 44 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, אולם לא יכנס עובד הציבור לבית המשמש למגורים ללא צו מעצר.

מעצר בידי עובד ציבור

סימן ו' – הטלת ערובה ושחרור בערובה

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

41. בסימן זה –
- "ערובה" – ערבון כספי או ערבות עצמית של חשוד או של נאשם, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או ערבון כספי של ערבים, הכל כפי שיוורה בית המשפט או הקצין הממונה, לפי הענין.
42. (א) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה או להטיל ערובה, יקבע את סוג הערובה ואת

הגדרות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

קביעת ערובה בידי הקצין הממונה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

גובהה לפי השיקולים האמורים בסעיף 46.

(ב) שחרור בערובה יהיה על תנאי שהחשוד יתייצב לחקירה או למשפט בכל מועד שיידרש, ושלא ישבש הליכי חקירה ומשפט; הקצין הממונה רשאי, בהסכמת החשוד, להתנות את השחרור בערובה בתנאים הבאים:

- (1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;
- (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון, לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים;
- (3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
- (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
- (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
- (6) חובה להתייצב בתחנת המשטרה במועדים שיקבע;
- (7) איסור יציאה ממקום המגורים במשך כל שעות היממה או חלק ממנה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים;
- (8) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997
(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

(1) החליט הקצין הממונה שלא להתנות את השחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד, כאמור בסעיף קטן (ב)(8), יפרט את נימוקיו בכתב; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.

(2) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה חשוד בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, יתנה את שחרורו בהפקדת כלי הנשק שברשותו כאמור בסעיף קטן (ב)(8).

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

(ג) ההוראות הקבועות בסעיף 48(ב), (ד) ו-(ה) יחולו על החלטתו של הקצין הממונה.

(ד) החליט הקצין הממונה לשחרר את החשוד בערובה ולא הסכים החשוד להטלת הערובה, לגובהה או לתנאיה כאמור בסעיף קטן (א), או סבר הקצין הממונה כי יש לשחרר את החשוד בתנאים שאינם בתחום סמכותו, או לא הומצאה הערובה במועד, ייעצר החשוד ויובא בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.

(ה) נקבעה ערובה על דרך של ערבון כספי ונבצר מן החשוד ליתן את הערבון, רשאי הקצין הממונה להורות על שחרור החשוד בערובה אחרת, וכן להתנות את השחרור בהפקדת הערבון הכספי תוך מועד שיקבע.

(1) דינו של מי שהוטלה עליו ערובה כדין משוחרר בערובה, בשינויים המחוייבים.

43. מי ששוחרר בערובה על ידי הקצין הממונה רשאי לערור בפני בית משפט שלום –

- (1) על גובה הערובה או על סבירות תנאיה, תוך 14 ימים מיום החלטת הקצין הממונה;
- (2) על תנאי השחרור בערובה שנקבעו, אם נשתנו הנסיבות ויש בהן כדי להשפיע על קביעת תנאי השחרור;
- (3) על תנאי לפי הוראות סעיף 42(ב), אם בנסיבות העניין לא נשקפת סכנה לבטחוננו של אדם או לבטחון הציבור מביטול התנאי.

ערר על החלטת
הקצין הממונה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

44. (א) חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, והוא נתון במעצר או במאסר, רשאי בית המשפט, לבקשתו, לצוות על שחרורו בערובה או ללא ערובה.

שחרור בערובה על
ידי בית המשפט
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה, אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21, כדי להבטיח את התייצבותו למשפט, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששוחרר בערובה.

45. סבר בית משפט כי יש מקום לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי, בעבירות לפי סעיפים 199 עד 202, 427 או 428 לחוק העונשין, או לפי פקודת הסמים המסוכנים

סייג לשחרור
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

[נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הקשורה רק בשימוש עצמי בסמים, לא ישחרר את הנאשם בערובה, לפני שנגבתה העדות שבית המשפט סבר שיש מקום לגבותה לאלתר, אלא אם כן הסכים לכך תובע או שהשופט שוכנע כי השחרור לא יפריע לגביית העדות, או אם חלפו 14 ימים מעת המעצר.

שיקולים לקביעת ערובה

46. (א) ציווה שופט לשחרר אדם בערובה או להטיל עליו ערובה, יקבע את סוג הערובה, גובה הערובה, וכן את תנאי הערובה ומשך תוקפם; והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרות הטלת הערובה.

(ב) בהחלטתו לפי סעיף קטן (א) ישקול השופט גם את אלה –

(1) מהות העבירה;

(2) המידע שבידי התביעה;

(3) עברו הפלילי של האדם;

(4) מצבו הכלכלי של האדם ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת;

(5) האפשרות שהאדם יוכל לעמוד בתנאי הערובה.

(ג) בקביעת תנאי הערובה של קטין יתחשב השופט, בין השאר, בצרכיו המיוחדים כקטין.

47. (א) שוחרר אדם בערובה ולא המציאה במועד שנקבע, ייעצר ויובא בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו.

תוצאות אי המצאת ערובה (תיקון מס' 1 תשנ"ז-1997)

(ב) היתנה השופט את השחרור בהמצאת ערובה, ולא הומצאה הערובה במועד שנקבע, יובא העצור בפני שופט תוך 24 שעות מתום המועד האמור.

(ג) לא קבע השופט מועד להמצאת הערובה ולא הומצאה הערובה, יובא העצור בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן ההחלטה.

(ד) מיד עם המצאת הערובה הנדרשת ומילוי תנאי הערובה, ישוחרר האדם ממעצרו.

48. (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:

תנאי השחרור בערובה (תיקון מס' 1 תשנ"ז-1997)

(1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;

(2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;

(3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;

(4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;

(5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;

(6) חובה להימנע בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלת תסקיר מעצר; משך הפיקוח לא יעלה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריך לתקופות שלא יעלו על ששה חודשים כל אחת;

(7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;

(7א) לעניין נאשם שהועמד לדין לפי סעיף 21א לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, או נאשם שחל עליו סעיף 28א(ד) לאותו חוק והוא הועמד לדין לפי סעיף 21 לאותו חוק – חובה להתייצב לבדיקה פסיכיאטרית, או אם הנאשם הסכים לכך – לקבל טיפול במקום שיקבע הפסיכיאטר המחוזי;

(תיקון מס' 12 תשע"ה-2014)

(8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;

(9) איסור יציאה ממקום מגורים במשך כל היממה או בחלק ממנה;

(10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, ובכלל זה איסור עבודה במוסד, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה; התנה בית המשפט את השחרור באיסור עבודה במוסד,

(תיקון מס' 15 תשע"ט-2018)

יורה שלא לתת למשוחרר אישור משטרה; לעניין זה –

"מוסד" ו"עבודה" – כהגדרתם בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001;

"אישור משטרה" – כמשמעותו בסעיף 3 לחוק האמור;

(11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991;

(12) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות,

כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21א, ובהסכמת החשוד או הנאשם, להתנות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).

(ב) לא יצווה שופט על איסור יציאה מן הארץ, אלא אם כן נתקיימו שניים אלה:

(1) קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתייצב לחקירה, לדיון במשפט או לנשיאת עונשו;

(2) לא ניתן להבטיח את התייצבותו בהמצאת ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים.

(13) הורה בית המשפט על שחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, או בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, ולא התנה את השחרור בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד כאמור בסעיף קטן (א)(12), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.

(ג) מקום שנדרש הסדר להבטחת קיומם של תנאי השחרור, יובאו פרטי ההסדר לידיעת השופט לפני קביעת התנאים.

(ד) צו איסור יציאה מן הארץ ישמש אסמכתה למנוע את יציאתו של המשוחרר מן הארץ.

(ה) לצורך הפיקוח על קיום תנאי השחרור, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח כי המשוחרר נמצא בו או למקום שבו על המשוחרר להימצא.

49. (א) כתב ערובה יפרט את תנאי השחרור ויחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודות המשטרה או שירות בתי הסוהר.

(ב) בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי.

50. (א) ביקש ערב צד שלישי לבטל את ערבותו או להחזיר לו את ערבונו, רשאי בית המשפט, לאחר שהזמין לדיון את המבקש, התובע, המשוחרר בערובה וכל ערב שערב יחד עם המבקש, להיעתר לבקשה או לסרב לה; בית המשפט לא יסרב לבקשה, אם המשוחרר בערובה התייצב או הובא בפני בית המשפט; נעתר בית המשפט לבקשה, רשאי הוא לבטל את השחרור בערובה, לקבוע ערובה אחרת, או לשנות את תנאיה.

(ב) בית המשפט רשאי להוציא צו להבאת ערב שהוזמן לדיון ולא התייצב, אלא אם כן היה הערב מיוצג בדיון על ידי עורך דין או הודיע לבית המשפט בתצהיר כי הוא מסכים לבקשה.

(ג) לענין בקשה להחזרה או לביטול ערבון או ערבות שהוטלו על ידי הקצין הממונה, יהיו לקצין הממונה הסמכויות המסורות לבית המשפט בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.

(ד) נפטר הערב, לפני שניתן צו על תשלום סכום ערבותו או על חילוט ערבונו, אחריותו על פי כתב הערובה בטלה, וסכום ערבונו יוחזר לעזבונו לכשיתבקש הדבר; הודע לבית המשפט על דבר פטירת הערב, ימסור בית המשפט הודעה על כך לתובע, למשוחרר בערובה ולערב אחר שערב לאותו משוחרר, ורשאי בית המשפט, לבקשת תובע או ערב אחר, לקבוע ערובה אחרת, לשנות את תנאיה או לבטל את השחרור בערובה.

51. (א) שופט הדין בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

(ב) נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו

(תיקון מס' 2)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 2)
תשנ"ז-1997

כתב ערובה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

פטור הערב
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

תוצאות הפרת תנאי
שחרור בערובה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 4)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 4)
תש"ס-2000

עצור; ואם שוחרר בערובה, ובכלל זה אם נעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף קביעת ערובה, יופטרו הוא וערבייו מערבותם ויוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין; ואולם, אם הודיעה התביעה כי בדעתה להגיש ערעור, רשאי בית המשפט לשחררו בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת הערעור, ואם היה עצור בפיקוח אלקטרוני – להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני לתקופה האמורה.

64. אין בהוראות סעיפים 59 עד 63 כדי למנוע מעצר החשוד או הנאשם, שחרורו בערובה או המשך מעצרו, בשל מעשה אחר, או מעצרו על ידי צו בית המשפט שלערעור.

65. כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שוטר שאינו תובע כאמור בסעיף 12(א) לחוק סדר הדין הפלילי, לנהל הליכים לפי סימן ג' או לפי סימן זה, למעט הליכים לפי סעיפים 52 ו-53.

סימן ד': (פקע)

65א. (פקע).

פרק ג': עיכוב

66. בפרק זה, "עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בפרק זה.

67. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ב) שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

68. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא לזמן אותו לתחנת משטרה קרובה למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

(ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי השוטר לבקש מאותו אדם להילוות עמו לתחנת המשטרה לשם גביית העדות.

69. הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

70. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי שוטר לדרוש מאותו אדם להילוות עמו לתחנת המשטרה לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

71. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם אם קיים חשש שעומדת להתבצע עבירה מן העבירות המפורטות בסעיף 35(ב), או אם קיימת הסתברות גבוהה שעומדת להתבצע עבירה בת מעצר.

¹ ר' צו סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (קביעת תחנות משטרה) (הוראת שעה), תשס"ז-2006 לענין עיכוב חייל.

(סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 ;

(4) אחרי סעיף 243 ב יבוא :

"סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי

243 ג. על אף האמור בסעיף 1 (ג) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחול החוק האמור על הליכי מעצר לפי חוק זה, רק מקום שחוק זה הפנה אליו."

80. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969 –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרת "חבר הג"א", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו ראש הג"א או מפקד הג"א מחוזי, כאמור באותו חוק, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(ב) בהגדרת "חייל", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו קצין בדרגה שאינה פחותה מאלוף משנה, שמינהו לענין זה ראש המטה הכללי בצבא הגנה לישראל, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(2) אחרי סעיף 2 (ב) יבוא :

"(ג) לצורך הפעלת סמכויותיו לפי סעיף זה, רשאי בעל סמכות לפי סעיף קטן (ב) לעכב אדם כאמור בסעיפים 67 ו-71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 ; סירב האדם לעיכוב או לחיפוש ויש חשד שאותו אדם נושא אתו שלא כדין סכין, כלי ירייה או חומר נפץ, רשאי הוא לעצרו ויחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן סעיף 44 לפקודה."

81. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", בפסקה (6)(א) שבה, בסופה יבוא "ובסעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996."

82. עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון הפנים בסמכויות מעצר לפני תחילתו של חוק זה, יראוהו כאילו הוסמך לפי חוק זה.

83. תחילתו של חוק זה בתום שנה מפרסומו.

תיקון חוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה) – מס' 5 (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

תיקון חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

הוראת מעבר (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

תחילה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

דוד ליבאי
שר המשפטים

שמעון פרס
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)